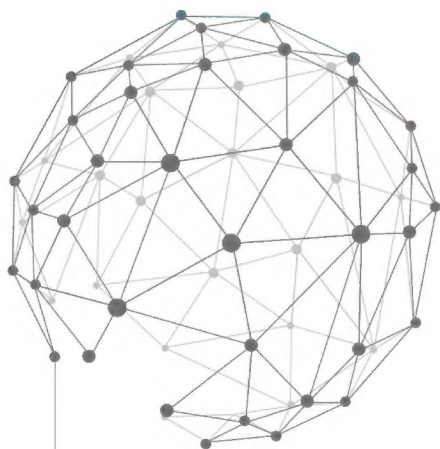

عەلە بابىر

پەشت بەزىرى دردىشى بەزىرى مەدەنىي سۇلتانان

2021-1442

له لویه کوربه په نيوهنگان نه خپلېښ
 Soley research on social media
 د نن ننګو پر دواړو لخواوو لارښوونکي

پښتانه دي مکتبه یی ماموستا علي بابیر

علي بابیر AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

کتابي

پښتانه دي مکتبه یی ماموستا علي بابیر

پښتانه دي مکتبه یی ماموستا علي بابیر

په دشت به زيری
 دروښی به ره کی جه مادری سولانان

www.alibapir.com

په‌وشت به‌رزیزی دروشمی سهره‌کیی جه‌ماوهری مسوّلمانان

نووسین: عه‌لی باپیر

مافی له چاپدانه‌وه‌ی پارێزراوه‌ی بۆ نووسینگه‌ی ته‌فسیر

چاپی یه‌که‌م ۱۴۴۲ک - ۲۰۲۱ز

نووسینگه‌ی ته‌فسیر

بۆ بلاوکردنه‌وه

هه‌ولێر- شه‌قامی 30 مه‌تری ته‌نیشت مناره‌ی چۆلی

+964 750 818 08 66

www.al-tafseer.com

tafseerooffice@yahoo.com

f t g+ y i /TafseerOffice

ئاماده‌کردنی پێرس‌ت - نووسینگه‌ی ته‌فسیر

عه‌لی باپیر (نووسه‌ر)

په‌وشت به‌رزیزی دروشمی سهره‌کیی جه‌ماوهری مسوّلمانان

۲۱۹ لاپه‌ره

۱۴ * ۲۱ سم

بابه‌ت : ئایینی

ISBN : 978-99-22-632-11-7

له به‌رێوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه گشتیه‌کان - هه‌رێمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۲۱۹) ی سالی ۲۰۲۰ پێدراوه

"بیروبوچونی ئەم کتێبه، مه‌رج نیه هه‌مان بیرو بوچونی نووسینگه‌ی ته‌فسیر بێ"

خه‌تی به‌رگ : نه‌وزاد کۆیی

دی‌زایینی ناوه‌وه : زه‌رده‌شت کاوانی

www.alibapir.com

مه وسووعه ی
به ره وباشتر تیگه یشتن وپیگه یشتن

- کتبی ۹ -

ره دشت به زری
دروشمی به ره کی جه ماده ری سرلانا ن

نووسینی
عه لی باپیر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ ١١٩ ﴾ خُذِ الْعَقَّوْاْ أَمْرًا بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ
الأعراف.

به توره، کومکاپا یو پوښتنه له پامله کړئ

Stay as much as social media

نن همکار پر توبه ټولنې ټولنې

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

علي بابا/ AliBapir

کچه علي بابا

علي بابا/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

YouTube

علي بابا/ AliBapir

کچه علي بابا

علي بابا/ AliBapir

AliBapir

Google Play

App Store

علي بابا/ AliBapir

کچه علي بابا

علي بابا/ AliBapir

پیشکش بی

به هەر براو خوشکێکی مسوڵمان که:
پیش قسه و وتاری ڕێک و ڕه‌ندی، له ئاوێنه‌ی ڕه‌وشت و
ئاکاری به‌رزو په‌سندی دا، جوانیی و ڕه‌ونه‌قی به‌رنامه‌ی تیرو
ته‌واوی خوا، پیشانی دۆست و نه‌یاری ده‌داو، له‌لایان شیرین
ده‌کات.

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

علي بابير

علي بابير/ AliBapir

نه لومړۍ څومره پوره کړئ له کتابتون

25mg. 100mg. 250mg. 500mg.

نن هم پر موټر لټواله اړخه

علي بابا/علي بابا

علي بابا/علي بابا

ډاگه ياندي شته بهي ماسو سټا علي بابا

archive.org/details/@alibapir

علي بابا/علي بابا

علي بابا/علي بابا

علي بابا

www.alibapir.net

کړي - عربي - کړي

ډاگه ياندي شته بهي ماسو سټا علي بابا

علي بابا/علي بابا

پیشه‌کی و پرت خوش‌کردن

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهِ
أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا
هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾
﴿١٠٢﴾ آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا
وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ﴿١﴾ النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ
أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا
عَظِيمًا﴾ ﴿٧١﴾ الأحزاب.

أَمَّا بَعْدُ:

فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ
ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

خوینه ره به پرزه کان!

به درپزایی میژووی به شهر، یه کیك له کیشه ههر گه وره به ده گمهن چاره سه رکاوه کانی، بریتی بووه له دووانه تیی (إزدواجیه) ی مروّقه کان به گشتیی و، به تاییه ت چینی حوکمران و بریار به دهستی کوّمه لگایه کان، له نیوان: قسه و کرده ده، یان وتارو ره فتاریاندا و، گه لیك قسه و وتاری باشیان لی بیسترون، به لام به زوری کرده ده و ره فتاری دزیو و ناقولایان لی بینراون و، پهنده کانی:

۱- دوور کوژی نیزیک خه سار

۲- پواله ت جوانی نیوه پروك ویران

۳- به حه لّوا حه لّوا دهم شیرین نابی

به سه ره حاله ته که یان دا چه سپاون.

ئنجا لهو حاله ته ده گمهنه هه لا ویردراوه دا، که ئامارده مان پیکرد، هه میشه پیغه مبه رانی خوا (صلی الله علیهم وسلم) سه رقافلّه و سه ره مه شق بوون و، هه رگیز شتیکی باشیان به خه لک نه فه رمووه، که خو یان پیش هه مووان جیبه جی یان نه کردبی و، پیوه ی پابه ند نه بووبن و، هه لبه ته شوینکه و تروانی پیغه مبه رانی ش، له هاوه لانیان و دلسوزانیان، ههر که سه به نه ندازه ی خو ی، پشک و به شیان لهو راستیی و ساغیی و، دل و زمان و کرده ده یه کبونه دا، هه بووه.

هوکاری هه لا ویردرانی پیغه مبه رانی پایه به رزی خوا (عَلَيْهِمْ مِنْ الله أَفْضَلُ الصَّلواتِ وَأَتَمُّ التَّسْلیماتِ وَأَحْسَنُ الْبَرَکاتِ) و، هاوه لان و شوینکه و تروانی راست و ره سه نیشیان، لهو یاسا گشتییی دووانه تیی و دوو فلیقانه یی (إزدواجیه) ههر ئه وه یه، که مروّف هه تا دلی به

خواوە پەییوەست نەبی و، بە ئیمان و خوا بەیە کگرتن بیدار نەبی،
هەرچە نە عەقڵ و هۆشی زاناو هۆشیاری بی، خۆی پێی لە کاریگەراییە
خراپەکان (التأثيرات السيئة)ی دەورووبەر، وەك: ترس و تەماع و ئارەزوو
و چەواشەکاری و سۆزو عاتیفە و، لاسایی کردنە وەر ... هتد،
دەرباز ناکرێ، بەلێ بناغە ی لە گەڵ خەڵکدا چاکبوون، لە گەڵ خوادا
راستبوونە: (صدق مع الحق، وخلق مع الخلق).

ئەنجا ئیمە لەم کتیبەدا، کە کتیبی نۆیەمی: {مەوسووعە ی: بەرەو
باشتر تیگەیشتن و پیگەیشتن}، هەول دەدەین بۆ زیاتر ناساندنی
رێبازی راست و ڕوونی جە ماوەری مەسولمانانی، درێژە پێدەری رێبازی
پێغەمبەری کۆتایی موحەممەد (صلی اللہ علیہ وسلم)، دوا ی ئەو ی
باسی هەر کام:

(بە ما گشتییەکانیان) و (تایبەتمەندییە فیکری و ئیمانییەکانیان)
مان کردن، باسی:

{رەوشتبەرزایی}یشیان بکەین، وەك دروشمی زەق و سەرەکیی پێی
ناسرانیان.

شایانی باسیشە:

ئەم کتیبە سەر جەم لە حەوت (٧) بەش پێکھاتووە، بەم ناوونیشانانە ی خوار ی:

بەشی یەكەم: پێناسە ی رەوشت و ئاکاری بەرزو پەسند.

بەشی دووهم: گەرنگی و پیگەو پایە ی، رەوشت و ئاکاری بەرزو پەسند.

بەشی سێیەم: ئەنجام و بەرھەمی رەوشت و ئاکاری بەرزو پەسند.

بەشی چوارەم: چۆن رەوشت و ئاکاری جوان دەزانین و، وە دەست دینین؟!

به‌شی پینجه‌م: بازنه و بواره‌کانی په‌وشتی به‌رزو په‌سند.

به‌شی شه‌شه‌م: سه‌رژمیریکی خیرای سی جو‌ره سه‌ره‌کییه‌کانی په‌وشت و ناکاری به‌رزو په‌سند.

به‌شی هه‌وته‌م: چواره‌ده (۱۴) په‌وشتی بنه‌په‌تیی جه‌ماوه‌ری مسو‌لمانان.^(۱)

هیواداریشم ئەم کتیبەش وەك هاو‌ه‌له‌کانی دیکه‌ی، مایه‌ی به‌رچاو روونی و شاره‌زایی باشتیری خوشک و برایانی مسو‌لمانم بی، بو دینداری کردنی خو‌یان و، هاو‌کاری کردن و ده‌ستگرتنی ده‌وروبه‌رو کو‌مه‌لگاکه‌شیان به‌گشتی و، ئاستی له ئیسلام تی‌گه‌یشتن و تی‌دا پی‌گه‌یشتنیان به‌نه ئاستیکی به‌رزوه‌، که شایسته‌ی به‌رزیی و تی‌رو ته‌واویی ئیسلام بی، هه‌لبه‌ته - وەك پی‌شتیش چه‌ند جاریك گوتوو‌مانه - زمانی په‌وشت و ناکارو کردار، گویاترین و پاراو (فصیح)ترین زمانه‌و، هیچ که‌س نیه لی‌ی تی‌نه‌گات، بۆیه پی‌ویسته جه‌ختی زۆر له‌سه‌ر به‌کاره‌ینانی ئەو زمانه‌ روون و پاراو به‌کینه‌وه، له بانگکردن و تی‌گه‌یاندن و پی‌گه‌یاندنی خه‌ل‌کدا.

۲۰ / په‌جەب / ۱۴۴۱ ک

۲۰۲۰/۳/۱۵ ز

(۱) پی‌ویسته بگوتری که هه‌رکام له به‌شه‌کانی: یه‌که‌م و دوو‌م و سییه‌م و چواره‌م و پینجه‌م و شه‌شه‌م، له: (مه‌وسووعه‌ی: په‌وشت و ناکاری ئیسلامیی له‌به‌ر رو‌شنایی قور‌نان و سوننه‌دا) وەرگیراون و، به‌شی هه‌وته‌میش، هه‌مان به‌شی سییه‌می کتیبی دوو‌ه‌می: (مه‌وسووعه‌ی: بیرکردنه‌وی ئیسلامیی) ده‌.

به‌شی یه‌که‌م

پیناسهی ره‌وشت و ئاکاری به‌رزو
په‌سند له‌ روانگهی شاره‌زیانی
زمان و زاراوه‌کانه‌وه

بۆ پروونکردنه‌وه‌ی چه‌مک و واتای: {په‌وشت و ئاکاری په‌سند} و پیناسه‌کردنی، له‌پوانگه‌ی زاناو شاره‌زایانی زمان و زاراوه‌کانه‌وه، دوازه (۱۲) پیناسه‌م هینان، که یازدهیان هی زانیان، یه‌کی‌کیشیان هی خۆمه، ئنجا با سه‌رنج بدهین، داخۆ په‌وشت و ئاکاری ئیسلامییانه^(۱) چیه‌و چۆنه؟:

۱- (ابن فارس) ئاوا پیناسه‌ی په‌وشت و ئاکار ده‌کا، ده‌لێ:

{الأخلاق في اللغة: جَمْعُ خُلُقٍ، وَالْخُلُقُ إِسْمٌ لِسَجِيَّةِ الْإِنْسَانِ وَطَبِيعَتِهِ الَّتِي خُلِقَ عَلَيْهَا، وَهُوَ مَأْخُوذٌ مِنْ مَادَّةٍ (خ، ل، ق) الَّتِي تَدُلُّ عَلَى تَقْدِيرِ الشَّيْءِ، وَمِنْ هَذَا الْمَعْنَى: الْخُلُقُ، وَهُوَ السَّجِيَّةُ لِأَنَّ صَاحِبَهُ قَدْ قَدَّرَ عَلَيْهِ.. وَخُلِقَ بِكَذَا: أَيِ قَادِرٍ عَلَيْهِ وَجَدِيرٌ بِهِ... وَالْخَلَقُ: النَّصِيبُ} ^(۲).

واته: وشه‌ی (الأخلاق) له‌ زماندا، کۆی (خُلُق) ده، (خُلُق) یش بریتیه‌ له‌و سروشته‌ی، له‌و فیت‌ده‌یه‌ی، که ئینسانی له‌سه‌ر دروست کراوه، وشه‌ی (خُلُق) له‌ مادده‌یه‌کی سێ پیتی: (خ، ل، ق) وەرگیراوه، که له‌ ته‌صلی زماندا ده‌لاله‌ت ده‌کا له‌سه‌ر ته‌ندازه‌گیری شتی، هه‌ر لێره‌شه‌وه‌یه، که گوتراوه: (خُلُق)، واته: ته‌و سروشته‌ی که خاوه‌نه‌که‌ی بۆی دیاری کراوه، یان له‌سه‌ری خولقی‌تراوه، ده‌گوتری: (خلیق بکذا) واته: له‌سه‌ر ته‌و شته‌ به‌توانایه، یان شایسته‌ی ته‌و

(۱) لێردا پێویسته‌ ته‌وه‌ بلێم: که په‌وشت و ئاکار به‌ کوردی، له‌ زمانی عه‌رمیدا مانای: (أخلاق) یاخود (خُلُق) ده، ئنجا ته‌ گه‌ر بویستری بگوتری: په‌وشتی جوان ده‌گوتری: (الْخُلُقُ الْحَسَنُ)، یان (الأخلاق الْحَسَنَةُ).

(۲) مقایس اللغة، ج ۲ ص ۲۱۴.

شتهیه، وشەیی (خَلَق) یش بەمانای پشک و بەش دی، واتە: ئەو
بەشەیی کە بۆ ئەو ئینسانە دیاریی کراوە.

۲- (راغب الأصفهانی) دەلێ:

{الْخَلْق، وَالْخُلُق، وَالْخُلُق: فِي الْأَصْل وَاحِدٌ، كَالشَّرْبِ وَالشُّرْبِ، وَالصَّرْمِ
وَالضَّرْمِ، لَكِنْ خُصَّ الْخَلْقُ بِالْهَيْئَاتِ وَالْأَشْكَالِ وَالصُّورِ الْمُدْرَكَةِ بِالْبَصَرِ، وَخُصَّ
الْخُلُقُ بِالْقَوَى، وَالسَّجَايَا الْمُدْرَكَةِ بِالْبَصِيرَةِ} ^(۱).

واتە: وشەیی (خَلَق) کە بەمانای دروستبوونە و، وشەیی (خُلُق) و
وشەیی (خُلُق)، هەر سیکیان دەچنەوێ بۆ یەک ریشە، بەلام وشەیی
(خَلَق) تایبەت کراوە بەو شیوەی دیمنانەوێ، کە بەچاو دەبینرێن و،
وشەیی (خُلُق) یان (خُلُق) تایبەت کراوە، بەو سروشتەوێ کە بەبەصیرەت
و بە عەقل دەبینرێ.

بۆیە سوننەتە کاتی مەرۆف سەیری ئاوێنەیی کرد بلی:

{ اَللّٰهُمَّ كَمَا اَحْسَنْتَ خَلْقِي، فَاحْسِنْ خُلُقِي }، أخرجه أحمد برقم: ۲۴۴۳۷،
قال الهيثمي ۱۷۳/۱۰: رجاله رجال الصحيح، قال شعيب الأرناؤوط: صحيح.

واتە: خوايە! وەک چۆن دیمنەت جوان کردووم (روالەت و جەستەمت
باش خولقاندووە)، رەدەشت و ئاکاریشم جوان و پەسند بکە.

(۱) مفردات ألفاظ القرآن، راغب الأصفهانی، ص ۱۵۸.

۳- (الْقُرْطَبِي) ده‌لّی:

{حَقِيقَةُ الْخُلُقِ فِي اللُّغَةِ : هُوَ مَا يَأْخُذُ بِهِ الْإِنْسَانُ نَفْسُهُ مِنَ الْأَدَبِ، وَيُسَمَّى خُلُقًا لِأَنَّهُ يَصِيرُ كَالْخَلْقَةِ فِيهِ} ^(۱).

واته: وشه‌ی (الْخُلُقِ) له‌ زماندا مانا راسته‌قینه‌که‌ی بریتیه‌ له‌
ته‌ده‌ب و هه‌لّس و که‌وته‌ی که‌ مروّف له‌سه‌ر خو‌ی پی‌ویست ده‌کا،
بو‌یه‌ش وای پی‌گوتراوه‌، چونکه‌ ده‌بی به‌به‌شیك له‌ سروشت.

۴- (الطاهر ابن عاشور) ده‌لّی:

{الْخُلُقُ: السَّجِيَّةُ الْمُتَمَكِّنَةُ فِي النَّفْسِ، بَاعِثَةٌ عَلَى عَمَلٍ يُنَاسِبُهَا مِنْ خَيْرٍ
أَوْ شَرٍّ، وَتَشْمُلُ طِبَاعَ الْخَيْرِ وَطِبَاعَ الشَّرِّ، وَلِذَلِكَ لَا يُعْرَفُ أَحَدُ النَّوعَيْنِ مِنَ
اللَّفْظِ إِلَّا بِقَيْدٍ يُضَمُّ إِلَيْهِ، فَيُقَالُ: خُلُقٌ حَسَنٌ، وَفِي ضِدِّهِ: خُلُقٌ قَبِيحٌ، فَإِذَا
أُطْلِقَ عَنِ الْقَيْدِ، انْصَرَفَ إِلَى الْخُلُقِ الْحَسَنِ} ^(۲).

واته: وشه‌ی (خُلُقِ): بریتیه‌ له‌و سروشته‌ی که‌ له‌ نه‌فسی
تینساندا ر‌و‌چوو‌ه‌و جی‌گی‌ر بو‌ه‌، ده‌بی‌ته‌ پ‌ال‌نه‌ریک ب‌و ج‌وره‌ کرده‌وه‌یه‌که‌
له‌گه‌ل‌یدا ب‌گ‌ون‌ج‌ی، ت‌ن‌جا چ‌اک ب‌ی ی‌ان خ‌راپ ب‌ی و، ته‌و سروشته‌
ه‌ه‌م ئ‌اک‌اره باش‌ه‌کان ده‌گ‌ری‌ته‌وه‌، ه‌ه‌م ئ‌اک‌اره خ‌راپه‌کان‌یش ده‌گ‌ری‌ته‌وه‌،
ه‌ه‌ر بو‌یه‌ له‌ک‌اتی‌ک‌دا که‌ وشه‌ی (خُلُقِ) به‌ک‌اردی، ن‌از‌ان‌ری مه‌به‌ست
پ‌ی کام‌یان‌ه‌، {مه‌به‌ست پ‌ی په‌وشتی به‌رزو په‌س‌نده‌، یاخ‌ود
مه‌به‌ست پ‌ی ئ‌اک‌اری خ‌راپ و د‌زی‌وه‌}، مه‌گ‌ر قه‌یدی‌کی ب‌خ‌ری‌ته‌
سه‌رو ب‌گ‌وت‌ری: (خُلُقٌ حَسَنٌ) په‌وشتی‌کی جوان، یاخ‌ود پی‌چه‌وانه‌که‌ی

(۱) الجامع لأحكام القرآن، ج ۱۸، ص ۲۲۷.

(۲) التحرير والتنوير، محمد الطاهر بن عاشور، ج ۱۹، ص ۱۷۱-۱۷۲.

(خُلُقُ قَبِيح) ئاكارو ره فتاریکی ناشیرین و ناقولاً، به لام کاتی به ره هایی ده گوتری: (خُلُق) ئه وه زیاتر بو مانا ئیجاییه که ی ده چی، که بریتیه له ره وشتی جوان.

5- (الجاحظ)^(۱) ده ئی:

{هُوَ حَالُ النَّفْسِ بِهَا يَفْعَلُ الْإِنْسَانُ أَفْعَالَهُ بِلا رَوِيَّةٍ وَلَا اخْتِيَارٍ، وَالْخُلُقُ قَدْ يَكُونُ فِي بَعْضِ النَّاسِ غَرِيزَةً وَطَبْعًا، وَفِي بَعْضِهِمْ لَا يَكُونُ إِلَّا بِالرِّيَاضَةِ وَالْإِجْتِهَادِ...}^(۲)

واته: (خُلُق): بریتیه له حالی نه فس که به هویه وه ئینسان کرده وه کانی خوی به بی بیرکردنه وه به بی هه لبراردن ده کا، {واته: (خُلُق) حاله تیکه که له ئینساندا جیگیر ده بی، بو وینه که سی بیه وی راستیی بل، یان بیه وی ئه مانه ت پارێز بی، یاخود بیه وی خۆراگر بی، هه موو جارێ بیته وه ی بیه وی بیر له و ره وشته نه بکاته وه، وهك چۆن هه ناسه ددها، یاخود به چاو ده بین، یاخود به گوی ده بیستی، به هه مان شیوه ئه و ئاكارانه ش تییدا بوون به شتیکی رۆچوو^(۳)، ره وشت و ئاكار (مه به ستی پی ره وشت و ئاکاری به رزو په سنده) له هه ندی که سدا وهك غه ریزه و سروشتیکی لیها توه، به لام له هه ندیکیاندا، مه گه ر به مه شق به خو کردن و خو

(۱) (الجاحظ) ئه دبیکی گه وده نووسه ریکی زه بر ده ست بووه، هه رچه نه ده له رووی فیکروه سه ر به قوتا بخانه ی (موعه تزه یه)، که زیاتر ئیعتیما دیان له سه ر عه قل بووه.

(۲) ته ذیب الاخلاق، الجاحظ، ص ۱۲.

(۳) نیوان که وانه که زیاده ی خو مه.

راهینان و کوشش له‌گه‌ل خ‌ودا کردن، ته‌گه‌رنا ناتوانی ر‌ازاوه‌ بی به‌ره‌وشتی جوان و ئاکاری په‌سند.

۶- (الجرجانی) ده‌لی:

{خُلِقَ: عِبَارَةٌ عَنْ هَيْئَةٍ لِلنَّفْسِ رَاسِخَةٍ تَصْدُرُ عَنْهَا الْأَفْعَالُ بِسُهُولَةٍ وَيُسْرٍ، مِنْ غَيْرِ حَاجَةٍ إِلَى فِكْرٍ وَرَوِيَّةٍ، فَإِنْ كَانَ الصَّادِرُ عَنْهَا: الْأَفْعَالُ الْجَمِيلَةُ، سُمِّيَتْ الْهَيْئَةُ خُلُقًا حَسَنًا، وَإِنْ كَانَ الصَّادِرُ عَنْهَا: الْأَفْعَالُ الْقَبِيحَةُ، سُمِّيَتْ الْهَيْئَةُ الَّتِي هِيَ مَصْدَرُ ذَلِكَ: خُلُقًا سَيِّئًا} ^(۱).

واته: (خُلِقَ): بریتیه له‌حاله‌تیکی ر‌و‌چوو له‌نه‌فسدا که‌کرده‌وو ره‌فتاره‌کانی به‌ئاسانی لیوه‌په‌یدا ده‌بن، بی ته‌وه‌پیوستی به‌وه بی بیر بکاته‌وه‌و ر‌ابمینی، ئنجا ته‌گه‌ر ته‌و کرده‌وانه‌ی له‌و حاله‌ته‌ی نه‌فس په‌یدا ده‌بن، کرده‌وی باش بن، ته‌وه‌به‌و حاله‌ته‌ده‌گوتری: ره‌وشتیکی جوان، به‌لام ته‌گه‌ر کرده‌وانه‌کانی خ‌راپ و ناق‌ولا بن، ته‌و کاته‌ته‌و حاله‌ته‌ی نه‌فس پیی ده‌گوتری: ره‌وشتی خ‌راپ.

۷- (عبدالرحمن بن حسن بن حبنکه‌المیدانی) ده‌لی:

{الْخُلُقُ: صِفَةٌ مُسْتَقَرَّةٌ فِي النَّفْسِ فِطْرِيَّةٌ أَوْ مُكْتَسَبَةٌ ذَاتُ آثَارٍ فِي السُّلُوكِ، مَحْمُودَةٌ أَوْ مَذْمُومَةٌ} ^(۲).

واته: (خُلِقَ): بریتیه له‌سیفه‌تیکی جیگیر له‌نه‌فسدا، که به‌شیوه‌ی خ‌وارسک {واته: بی ته‌وه‌ی ئینسان ده‌ستی تیدا هه‌بووی،

(۱) التعريفات للجرجاني، ص ۱۰۴.

(۲) الأخلاق الإسلامية وأسسها، عبدالرحمن بن حسن حبنکه‌المیدانی، ج ۱

بۆ وینه: هه ندی کهس هه ر به سروشت هیمن و ئارامه، یان هه ر به سروشت ته نگه پرسیکه و دَل بچوکه و زوو تووره دهبی^(۱)، له سه ر یان سروشتی ترایی، یاخود وه ده ست هی ترا و بن و، تهو سیفه ته چه ند شوینه واریکی له ره وشت و ئاکاری ئینساندا هه یه، چ چاک بن، چ خراپ بن. {لیره دا نووسه ر وشه ی (خُلُق)ی به مانا گشتیه که ی به کار هی تاوه، که مه گه ر دوایی قه ییدی بخریته سه ر، ته گه ر نا، نازانری مه به ستی پی ره وشتی جوانه، یان خراپ؟^(۲).

۸- (ابن منظور) یش له و باره وه گو توو یه تی:

(الْخَلِيقَةُ: الطَّبِيعَةُ الَّتِي يُخْلَقُ بِهَا الْإِنْسَانُ، وَالْجَمْعُ الْخَلَائِقُ... وَالْخِلْقَةُ: الْفِطْرَةُ، إِنَّهُ لَكَرِيمُ الطَّبِيعَةِ وَالْخَلِيقَةِ وَالسَّلَاقَةِ، بِمَعْنَى وَاحِدٍ...، الْخُلُقُ: الْخَلِيقَةُ أَعْنَى الطَّبِيعَةِ، وَالْجَمْعُ أَخْلَاقٌ لَا يُكْسَرُ عَلَى غَيْرِ ذَلِكَ، وَالْخُلُقُ وَالْخُلُقُ: السَّجِيَّةُ وَالسَّحِيَّةُ وَحَقِيقَتُهُ أَنَّهُ لَصُورَةُ الْإِنْسَانِ الْبَاطِنَةِ، وَهِيَ نَفْسُهُ وَأَوْصَافُهَا وَمَعَانِيهَا الْمُخْتَصَّةُ بِهَا، بِمَنْزِلَةِ الْخُلُقِ لَصُورَتِهِ الظَّاهِرَةِ وَأَوْصَافُهَا وَمَعَانِيهَا، وَلَهُمَا أَوْصَافٌ حَسَنَةٌ وَقَبِيحَةٌ، وَالثَّوَابُ وَالْعِقَابُ يَتَعَلَّقَانِ بِأَوْصَافِ الصُّورَةِ الْبَاطِنَةِ أَكْثَرَ مِمَّا يَتَعَلَّقَانِ بِأَوْصَافِ الصُّورَةِ الظَّاهِرَةِ).

واته: (خلیقه) تهو سروشته یه، که مروقی له سه ر دروستکراوه و، کو یه که ی (خلایق) ده .. وه (خَلْقَة) به مانای (فطره) ده، یانی: خواړسک، ده گو تری: فلان کهس سروشت و سه لیه که ی باشی هه یه و، (خلق) به مانای (خلیقه) یه، یانی (طبیعه) و، کو ی (خُلُق) (أخلاق) ده، هه ر

(۱) نیوان که وانه که زیاده ی خو مه.

(۲) نیوان که وانه که زیاده ی خو مه.

به‌و جوړه‌ش کوّ ده‌کړیته‌وه و، (خُلُق) و (خُلُق) به‌مانای (سجیّة) دی و، (خُلُق) بوّ دیوی په‌نهانی مروّف، که بریتیه له پرووحي مروّف و سیفه‌ته‌کانی و مانایه‌کانی، وه‌ک وشه‌ی (خُلُق) وایه، بوّ دیوی پروالّته و ده‌ره‌وه‌ی مروّف و سیفه‌ت و ئاکاره‌کانی.

هه‌ر کام له پرووحي مروّف و جه‌سته‌که‌ی، سیفه‌تی چاک و خراپیان هه‌ن، به‌لام پاداشت و سزا زیاتر به سیفه‌ت و ئاکاره په‌نهانه‌کانه‌وه په‌یوه‌ستن، هه‌تا پروالّته و به‌ره‌سته‌کان.

۹- خاوه‌نی (المعجم الوسيط) یش له‌باره‌ی پیناسه‌ی وشه‌ی گوړینه‌وه نووسیویه‌تی^(۱):

(الخُلُق: حال للنفس راسخة تصدر عنها الأفعال من خير أو شر، من غير حاجة إلى فكر وروية).

واته: (خُلُق) حالّه‌تیکی دامه‌زراوی نه‌فسه، که‌ره‌فتارو کرداری چاک، یان خراپی لیوه سهرچاوه ده‌گرن، بیته‌وه‌ی پیویستی به بیرکردنه‌وه‌و رامان بی.

۱۰- هه‌روه‌ها (الرازي) خاوه‌نی (مُختار الصحاح) یش هه‌مان مه‌به‌ست دوویات ده‌کاته‌وه، که له (راغب) و (ابن منظور) وه نه‌قلّمان کرد^(۲).

(۱) (المعجم الوسيط) ص ۲۵۲، طبعة دار الدعوة.

(۲) (مختار الصحاح) ص ۲۷۲.

۱۱- (مقداد یالجین) ده‌لئ:

{الأخلاق في نظرية الإسلام: مَجْمُوعَةُ الْمَبَادِيءِ وَالْقَوَاعِدِ الْمُنَظَّمَةِ لِلْسُّلُوكِ الْإِنْسَانِي، الَّتِي يَحَدِّدُهَا الْوَحْيُ لِتَنْظِيمِ حَيَاةِ الْإِنْسَانِ، وَتَحْدِيدِ عِلَاقَتِهِ بِغَيْرِهِ، عَلَى نَحْوِ يُحَقِّقُ الْغَايَةَ مِنْ وَجُودِهِ فِي هَذَا الْعَالَمِ عَلَى أَكْمَلِ الْوُجُوهِ} ^(۱).

واته: ئاكارو پره‌وشته‌كان (دياره ليره‌دا مه‌به‌ستی پی پره‌وشتی جوانه) بریتیه: له‌کۆمه‌لێک پره‌نسیپ و بنچینه‌ی ریکخهر بۆ هه‌لس و کهوتی مروف، که وه‌حیی ئه‌و کۆمه‌له‌ پره‌نسیپ و بنچینه‌ی دیاری ده‌کا، به‌مه‌به‌ستی ریکخستنی ژیانی ئینسان و، دیاری کردنی چۆنیه‌تی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل غه‌یری خۆیدا، به‌شیوه‌یه‌ک که ئه‌و ئامانج و مه‌به‌سته‌ی ئه‌م دنیا‌یه‌دا بۆی هینراوته‌دی، به‌باشترین شیوه‌ی بینیه‌دی. {ئه‌و ئامانجه‌ی که مرفی بۆ دروست کراوه، بریتیه له‌به‌ندایه‌تی بۆ خوا، جینشینایه‌تی کردنی خوا، به‌هۆی ئه‌و پره‌وشت و ئاکاره‌ به‌رزو جوانانه‌وه، که ئیسلام فه‌رمانیان پی ده‌کا، که له‌وه‌حیی خوادا هه‌ن، ئینسان به‌باشترین شیوه‌ ئه‌و ئامانجه‌ی بینیه‌دی} ^(۲).

۱۲- منیش ده‌لیم:

{ الأخلاق الإسلامية: هي الفضائل والخصال الحميدة التي دَلَّ عَلَيْهَا الثَّقَلُ وَالْعَقْلُ، يَتَحَلَّى بِهَا الْإِنْسَانُ فِي ذَاتِ نَفْسِهِ، وَفِي تَعَامُلِهِ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى، وَمَعَ النَّاسِ، بُغْيَةً تَبِلُ مَرْضَاةَ اللَّهِ }.

(۱) التربية الأخلاقية الإسلامية، مقداد يالجين، ص ۷۵.

(۲) نێوان که‌وانه‌که زیاده‌ی خۆمه‌.

واتہ: رہوشت و ئاکاری ئیسلامییانہ بریتیه: لہو سیفہ تہ پہ سئدو
 ئاکارہ ستایشکراوانہی کہ نہ قل و عہ قل دہ لالہ تیان لہ سہر دہ کہن
 {واتہ: دہ قہ کانی قورٹان و سوننہت و، عہ قلی سہ لیم} و مرؤف
 خوئیان پی دہ رازیئتہ و، ہم لہ خودی خویدا، ہم لہ ہلئس و
 کہوتی لہ گہل خوادا (سبحانہ و تعالیٰ) و، ہم ہلئس و کہوتی
 لہ گہل خہ لکدا، بہ مہ بہستی تہ وہ کہ رہ زامہ ندیی خوا و دہ دست
 بہینئ.

چونکہ وک دوایش باسی دہ کہین: وشہی (أخلاق) کہ بہ کوردیی
 دہیئتہ و بہ رہوشت، یان رہوشت و ئاکار، ہر تہ وندہ نیہ، کہ ئینسان
 چون لہ گہل خہ لکدا مامہ لہ دہ کا؟ بہ لکوسج بازنہی ہن: لہ گہل
 خویداو، لہ گہل خوادا (سبحانہ و تعالیٰ) و، لہ گہل خہ لکیشدا.

ئجنا بیگومان کہ دہ لین: رہوشت و ئاکاری ئیسلامیی - کہ
 ئیمہ ناو و نیشانی گشتی دہرسہ کانمان تہ و دیہ -، واتہ: رہوشتہ بہرزو
 پہ سئدہ کانی، کہ ئیسلام فہرمانی پی کردوون.

کوٹایی تہم باسہ شمان کہ بریتی بوو لہ (پیناسہی رہوشت
 و ئاکاری ئیسلامیی) بہ دوو قسہی نہستہق و بہرہ ونہ قی شیخ
 عہ بدولقادی گہیلانی دہینین (رہحمہ تی خوای لیئ):

قسہی یہ کہم:

{كُنْ مَعَ الْحَقِّ بِلا خَلْقٍ، وَمَعَ الْخَلْقِ بِلا نَفْسٍ}.

واتہ: لہ گہل حق دابہ بہ پی خہ لک و، لہ گہل خہ لک دابہ بہ پی
 نہ فس.

مه به سستی شه ویه: له مامه له کردنت له گه له خوا دا (سبحانه و تعالی)،
سهرنجی خه له مه دهو خه له مه هیئنه نیوانتان، شتی که بو خوا شه نجامی
دهدی، شه گهر نویژه، شه گهر مال به خشینه، شه گهر جه ننگ و جیهاده
له پیناوی خوا داو له کاتی خویدا، ههر شتی که له بهر خوا شه نجامی
دهدی، سهرنجی خه له مه دهو ته نیا خوا بیینه، ههروهها له هه لهس و کهوتت
له گه له خه له کدا، نه فسی خوت، خودی خوت، مه هیئنه نیوان، له کاتی کدا
هه لهس و کهوت له گه له خه له کدا ده کهی، بابیه تیپانه هه لهس و کهوت بکه،
نه که خودیپانه، یانی: نه فس و سیفه ته خراپه کانی نه فس، مه هیئنه نیوان،
له کاتی کدا که له گه له خه له کدا هه لهس و کهوت ده کهی.

قسه ی دووهم:

{الإسلام: صِدْقُ مَعَ الْحَقِّ، وَخُلُقٌ مَعَ الْخَلْقِ}

واته: ئیسلام له دوو وشه دا خولا صه ده بیته وه: راستیی له گه له
خوادا، چاکیی له گه له خه له.

له راستییدا، راستیی له گه له خوا دا، چاکیی له گه له خه له کیش
به رههم دینی، که سی بهنده ی راست بی بو خوا، هیچ گومانی تیدا
نیه، که که سیکی باشیش ده بی و، په وشت به رزو تا کار په سند ده بی
له گه له خه له کی خوا دا.

دیاره شه وهی، که شیخ عه بدولقادر (په حمه تی خوی لیبی)،
گوتوویه تی: له دهقه کانی قورثان و فهرموده ی پیغه مبه ری (صلی
الله علیه وسلم) وهریگرتوه، بو وینه: خوی په روه ردگار ده فهرموئ:

﴿... فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ ..﴾ (الأففال: ۱)

واته: پارێژ له‌ خوا بکه‌ن و، په‌یوه‌ندیی نێوانتان چاک بکه‌ن، په‌یوه‌ندیی نێوان چاک بوون، به‌ره‌مه‌می بۆ خوا پارێژکار بوونه.
هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی:

﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ ﴿١٢٨﴾ النحل.
بێگومان خوا له‌ گه‌ڵ ئەو که‌سانه‌دايه که پارێژ ده‌که‌ن (واته: له‌ مامه‌ڵه‌یان له‌ گه‌ڵ خوادا پارێژکارن) و، له‌ گه‌ڵ ئەو که‌سانه‌دايه که چاکه‌کارن، یانی: چاکه‌ کار بوون له‌ گه‌ڵ خه‌ڵک، به‌ره‌مه‌می پارێژکار بوونه له‌ گه‌ڵ خوا.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ...﴾ ﴿١٢٥﴾ النساء.

واته: دینداریی کێ له‌هی که‌سیک باشته‌، که‌ خۆی ته‌سلیمی خوا کردوه، {بۆ خوا ملکه‌چه‌ و خۆی بۆ خوا ساغ و یه‌کلا کردۆته‌وه‌} و، چاکه‌کاریشه‌؟!.

بۆیه‌ من له‌ هه‌ندی له‌ کتێبه‌کانی خۆمدا گوتومه‌: ئیسلام له‌ دوو وشه‌دا خولا‌سه‌ ده‌یته‌وه‌: {خوا په‌رستی و، خه‌ڵک دۆستی}، هه‌ڵبه‌ته‌ خه‌ڵک دۆستی و سوود به‌خش بوون بۆ خه‌ڵک، به‌ره‌مه‌می خوا په‌رست بوونه، خۆی په‌روه‌ردگاریش ده‌فه‌رموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ﴿٧٧﴾ الحج.

واته: ئەي ئەوانه‌ی برواتان هێناوه‌! ر‌کوع (بۆخوا) به‌رن و، سه‌جده‌ بیه‌ن و، په‌روه‌ردگارتان بپه‌رستن و، چاکه‌ بکه‌ن (چاکه‌ له‌ گه‌ڵ خه‌ڵکی خوادا بکه‌ن) به‌ل‌کو سه‌رفراز بن.

ئنجائیستا له بهر تیشکی قسه و تویرینه وهی پسرپورانی زمانه وانینیدا،
دهتوانین دهربارهی چه مک و واتای ته صلیی و زمانه وانیی وشه ی
(خُلُق) بلیین:

یهک:

وشه ی (خُلُق، خُلُق) واته: به بۆر (صَمَّة) یان زهنه (سکون) ای (ل)
که ی، کۆیه که ی (أخلاق) هو، ته نیا بهم شیویه ش کۆ (جمع) ده کرینه وه.

دوو:

وشه ی (خُلُق و خُلُق) وهک وشه کانی (شَرَب و شَرَب) و (صَرَم و
صَرَم) له ته صلدا یهک واتایان ههیه، به لام وشه ی (خُلُق) تاییه ته به
شیوه دیمن و وینه ی ماددی و بهر ههست (محسوس) ای شتان و،
(خُلُق) ایش تاییه ته به خووو خدهو خهسلهت و ئاکاره خواریسکه کانه وه،
که ئینسانیان له سهر بنیات نراوه.

سئ:

ههر کام له وشه کانی: (فطرة و، طبیعة و، سچیة و، خلیقه و، خلیقه و، سلیقه
و، غریزه) ش هه مان ماناو مه به ستیان ههیه له گه ل چهند جیاوازییه کی
که مئا.

چوار:

که واته: وهک چۆن وشه ی (خُلُق) ئاوینه ی جهسته ی مروف و
ته ندامه دیارو رواله تییه کانیته ی، وشه ی (خُلُق) ایش ئاوینه ی رووح و
جهوه هری ئینسان و خهسله ته ون و په نهانه مه عنه وییه کانیته ی.

[illegible]

به‌پړزان!

ده‌توانین زو‌ر به‌لگان له‌سه‌ر ئه‌وه به‌پښینه‌وه، که په‌وشت و
 ټاکاری به‌رزو په‌سند له‌ ئیسلامدا، شتیکی زو‌ر گه‌وره‌و بایه‌خداره‌و،
 پیگه‌یه‌کی گه‌وره‌و گرنگی هه‌یه، به‌لام به‌ حقیقه‌ت ئیمه‌ له‌ هه‌موو
 ئه‌و باسانه‌دا نه‌مانویستوه ئه‌وه‌ی که پیویسته‌ بگوتړی، بیلیین، به‌لکو
 ئه‌وه‌ی که ده‌گونجی بیلیین، ده‌یخه‌ینه‌ روو، به‌لام هه‌ول ده‌ده‌ین به
 گوشراویی و به‌ پوختی بی، که سه‌رجه‌م یازده (۱۱) به‌لگه‌ن:

به لگهی یه که م

باسی مهدح و ستایشی سیفه ته به رزو و په سنده کانی خوا

خوا (سبحانه و تعالی) ستایش و مهدحی خوی کردوه، به خستنه
رووی سیفه ته به رزو په سنده کانی، وه ناوه هره چاکه کانی، با سهرنج
بدین:

۱- خوا (سبحانه و تعالی) له سوره تی (الحشر) له ثایه ته کانی
(۲۲-۲۴) دا، لهو سنی ثایه ته موباره که (۱۷) له ناوو سیفه ته به رزو
په سندو جوانه کانی خوی ده خاته پروو ده فهرموی:

﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ
الْمُؤْمِنُ الْمُهِيمُنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾﴾ الحشر.

وهك گوتمان: لهو سنی ثایه ته موباره که (۱۷) له ناوو سیفه ته به رزو
په سنده کانی خوی په روه رد گاریان گرتوونه خویان و، خوا (سبحانه و
تعالی) خوی بهو چند سیفه ته به رزو په سنده، پیناسه دهکا:

سیفه تی یه که م: (هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) لهو خویاه که، که جگه
لهو هیچ په رستراو نین.

سیفه‌تی دووهم: (عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ) زانای په‌نهان و ناشکرایه.
سیفه‌تی سییهم و چواره‌م: (هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ) ته‌و خاوه‌نی به‌زده‌ییه،
هه‌روه‌ها خاوه‌نی میه‌ره‌بانیه.

سیفه‌تی پینج و شه‌ش و هه‌ت و هه‌شت و نوو ده‌و یازده‌و دوازده‌و: (هُوَ
اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمِنُ
الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ)، واته: ته‌و خواجه‌که، بیجگه‌له‌وی،
هیچ په‌رستراویک نیه، (الملك): حوکمرانی ره‌هایه، (الْقُدُّوس) پاک
و بی عه‌یبه، بی هه‌له‌و بی په‌له‌یه، (السَّلَام) سه‌رچاوه‌ی ناشتی و
سه‌لامه‌تییه، (الْمُؤْمِنُ) دلنیاکه‌ره، (الْمُهَيَّمِنُ) خاوه‌ن ده‌سته‌لاته،
(الْعَزِيزُ) زاله، (الْجَبَّارُ) مل پیکه‌چکه‌ره، (الْمُتَكَبِّرُ) خوی
پی گه‌وره‌یه، (سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ) پاکیی بو‌خوا‌له‌وی،
که ده‌یکه‌ن به‌هاویه‌شی.

سیفه‌تی سیزده‌و چواره‌ده‌و یازده‌و: (هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ)
ته‌و خواجه‌کی به‌دیه‌ینه‌ری، په‌یداکه‌ری، وینه‌کیشه، (لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى) ناوه‌هه‌ره‌چاکه‌کانی هه‌ن، (يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ) هه‌رچی له‌تاسمانه‌کان و زه‌ویدایه‌به‌پاکی ده‌گری.

سیفه‌تی شازده‌و هه‌قده‌و: (وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) ته‌و (خوا) زالی کاربه‌جیه.

۲- هه‌روه‌ها له‌سووره‌تی (الروم) نایه‌تی (۲۷) دا ده‌فه‌رموی:

... وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
﴿٢٧﴾ الروم.

(الْمَثَلُ) واته: سیف‌ت، یانی: خوا وه‌سف و سیف‌تی هه‌ره به‌رزی هه‌یه له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا و خوا زالی کاره‌جیه.

ئه‌وه به‌لگه‌ی یه‌که‌م، چونکه دیاره‌رازانه‌وه به‌و سیف‌ته به‌رزو جوانانه، شتیکی گه‌وره‌یه، بۆیه خوا (سبحانه و تعالی) خو‌ی به‌و سیف‌تانه پیناسه ده‌کا.

په‌که‌یاندلی هه‌که‌ی ماموستا عه‌لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

په‌که‌یاندلی هه‌که‌ی ماموستا عه‌لی بابیر

له‌ تۆره‌ کۆتایه‌تییه‌کی له‌که‌تایی
په‌که‌یاندلی هه‌که‌ی ماموستا عه‌لی بابیر

www.alibapir.net

په‌که‌یاندلی هه‌که‌ی ماموستا عه‌لی بابیر

AliBapir

په‌که‌یاندلی هه‌که‌ی ماموستا عه‌لی بابیر

به‌لگه‌ی دووهم

باسی مه‌دح و ستایشی سیفه‌ته به‌رز و په‌سنده‌کانی
فریشته‌کانی خوا

خوا (سبحانه و تعالی) دیسان فریشته‌کانی خۆی مه‌دح ده‌کا
به سیفه‌ته به‌رزده‌کانیان، فریشته‌کان به‌گشتی، به‌تاییه‌تیش جبریل
(سه‌لامی خوی لی‌بی)، بو وینه:

۱- له سوپه‌تی (عبس) له ئایه‌ته‌کانی: (۱۱-۱۶) دا ده‌فرموی:

﴿كَلَّا إِنَّا نَذْكُرُ﴾ (۱۱) ﴿فَنَشاءَ ذِكْرَهُ﴾ (۱۲) ﴿فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ﴾ (۱۳) ﴿مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ﴾
(۱۴) ﴿يَأْتِيهِ سَفَرٌ﴾ (۱۵) ﴿كِرَامٍ بَرَرَةٍ﴾ (۱۶) عبس.

واته: نه‌خیر وانیه (وهك هاویه‌ش بو‌خوا دانه‌ره‌کان ددیلین)، به‌لکو
ئایه‌ته‌کانی ئهم قورئانه بیرخه‌رده‌دن، بو‌هر که‌سی بیه‌وی بیری
بکه‌ویته‌وه، (واته: ئهو راستییانه‌ی بیر بکه‌ویته‌وه که وه‌جیی خوا
هیناونی سه‌بارت به‌مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل‌خوادا و، مامه‌له‌کردن
له‌گه‌ل‌خه‌لکی‌خوادا)، له‌چهند لاپه‌ره‌یه‌کی زۆر ریز لی‌گیراودا،
به‌رز و پاکن، (ئایا ئهو په‌رانه به‌ده‌ست کی‌وه و ئهو وه‌جیه‌کی
هیناویه‌تی؟) به‌ده‌ستی چهند نوینه‌ریک، {سَفَرٌ} کۆی (سَفره)،
واته: نوینه‌ر، که مه‌به‌ست پی‌ی فریشته‌کانن، {کِرَامٍ بَرَرَةٍ}، (کِرَام)
کۆی (کریم)ه واته: به‌خشنده، به‌ریز، خاوه‌ن حورمه‌ت، (بَرَرٍ) کۆی
(بَرّ) و (بَارّ) واته: چاکه‌کار، لی‌رده‌ا خوی په‌روه‌ردگار به
گشتی ستایشی فریشته‌کان ده‌کات، به‌و سیفه‌ته به‌رزانه‌یان.

۲- له سوږه تی (الانفطار) نایه ته کانی: (۱۰-۱۲) دا ده فهرموی:

﴿وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝۱۰ كِرَامًا كُنِينِ ۝۱۱ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ۝۱۲﴾

واته: بیگومان نیوه چهند پاریزه ریکتان به سه ره وهن، زور به ریژن، نووسهرن (واته: کرده و کانتان تومار ده کهن) و، نه وهی که نیوه دهیکهن دهیزانن (له هه مووی ناگادارن، چ په یوهندی به دلته نه وهه هه بی، چ به زمانتان، چ به نه دنامه کانتان).

۳- له سوږه تی (التکویر) نایه ته کانی (۱۹-۲۱) دا خوی په روهر دگار باسی جبریل دهکات و، به چهند سیفه تیکی به رزو جوانی وهسفی دهکات، ده فهرموی:

﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝۱۹ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۝۲۰ مُطَاعٌ ثَمَّ أَمِينٍ ۝۲۱﴾

واته: بیگومان نه و قورنه قسه ی رهوانه کراویکی به ریژه، {که مه بهستی پی جبریل (سهلامی خوی لی بی)، واته خوا جبریلی رهوانه کرده و نه و قورنه ی پیدا ناردوه، لی ره خوی زانا به ری ره چی موشریکه کان ده داته وه، نه وان دهیانگوت: شهیتان فی ری ده کاو شهیتانه کانن، که وهسوه سی بو ده کهن، به لام خوا به ری ره چیان ده داته وه و ده فهرموی: قورنه قسه ی رهوانه کراویکی به ریژه که (جبریل) زور خاوهن هیژه، له لای خاوهن عرش پیگه و پله یه کی باشی هه یه، (واته: خوی کارزان ریژ له جبریل ده گری)، هه روه ها له وی (واته: له لای خوی خاوهن عرش، یا خود له ناسمانه کان) به قسه ی ده کری، گو یه رایه لی بو ده کری (و فریشته کان له بهر ده ستیدان) و، نه مینداریشه و خیانت ناکا.

به‌لگه‌ی سییه‌م

باسی مه‌دح و ستایشی سیفه‌ته به‌رزو په‌سنده‌کانی
پیغه‌مبه‌ران (سه‌لامی خویان لیبی)

خو (سبحانه و تعالی) ستایشی پیغه‌مبه‌ران و په‌وانه‌کراوانی خو
(عليهم الصلاة والسلام) به‌گشتی و به‌تایبته پیغه‌مبه‌ری خاتمه
(صلی الله علیه وسلم) ده‌کات و، به‌باسکردنی ئاکار و په‌وشته به‌رزو
جوانه‌کانیان، وه‌سف و پیئاسه‌یان ده‌کات.

ده‌توانین له‌و باره‌وه ئاماره به‌زور ئایه‌تان بکه‌ین، که خو (سبحانه
و تعالی) مه‌دح و ستایشی پیغه‌مبه‌رانی خو ده‌کات، هه‌لبه‌ته
پیغه‌مبه‌رانیش (سه‌لامی خویان لیبی)، به‌نده هه‌لبزیردراوه‌کانی خو،
و ده‌ک خوی کاربه‌جی ده‌فه‌رموی:

﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۝﴾ النمل.

واته: بلی ستایش بو‌خواو، سه‌لامی خو له‌سه‌ر ئه‌و به‌ندانه‌ی،
که هه‌لبزیراردوون.

به‌لی، پیغه‌مبه‌ران (سه‌لامی خویان لیبی)، گو‌لبزیری نیو
مرؤ‌قایه‌تیین، ئیمه‌چهند ئایه‌تیک به‌نمونه ده‌هینی‌نه‌وه:

۱- خو (سبحانه و تعالی) له‌سوورده‌تی (الشعراء) ئایه‌ته‌کانی:

(۱۰۶-۱۰۷) دا ده‌باره‌ی (نوح) سه‌لامی خوی لیبی ده‌فه‌رموی:

﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۝۱۰۶ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝۱۰۷﴾

واته: کاتې که نووحي برايان به گه له که ی خوی گوت: ثایا پارېژ له خوا ناکهن؟ من بو ئیوه رهوانه کراویکی ته میندارم (واته: خیانه تتان پی ناکه م).

یه کی له سیفه ته به رزه کانی پیغه مبه ران (سه لامی خویان لیبي)، بریتی بووه له ته میندارو دهسپاک بوون.

۲- هه روه ها له سوورپه تی (الأعراف) ثایه تی (۶۸) دا، خوی په روه ردگار باسی (هود) دهکا (سه لامی خوی لیبي)، که بو لای گه له که ی (عاد) رهوانه کراوه، ده فهرموئ:

﴿ .. وَأَنَّا لَكُم نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴾ (۶۸)

واته: هه روه ها من بو ئیوه دلسوژیکی ته میندارم (ناصح) واته: دلسوژ، به ته نگه وه بوو، به په روښ.

۳- هه روه ها له سوورپه تی (هود) ثایه تی (۶۲) دا، خوی به رزو مه زن باسی پیغه مبه ر (صالح) دهکا، دوی ئه وه ی که ده چی بو لای گه له که ی خوی که گه لی (ثمود) ه و، ئه وه ی خوا پییدا ناردوه، پییان راده گه یه نی، ته وانیش ده لین:

﴿ قَالُوا يَصْلِحْ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا .. ﴾ (۶۲)

واته: ئه ی صالح! تو پیش ته مه (واته: پیش ئه وه ی باسی پیغه مبه رایه تی بکه ی) له نیو ئیمه دا جی ئومید بووی!

دیاره (جی ئومید بوون) کو مه لی سیفه تی باش ده گریته خوی، چونکه خه لک ئومیدی خیریان به که سیک هیه، که خاوه نی سیفه تی به رزو جوان یی.

۴- هه‌روه‌ها له سوو‌ره‌تی (النمل) ئایه‌تی (۵۴) دا، خ‌وای بیج هاو‌تا باسی (لوط) ده‌کا (سه‌لامی خ‌وای لی‌بی)، ئنجا پاش شه‌وی که پی‌غه‌مبه‌ر (لوط) بانگه‌وازی گه‌له‌که‌ی خ‌وی کرد، گه‌له‌که‌ی به‌و شی‌وده وه‌لامیان دایه‌وه.

﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّنطَهُرُونَ﴾ (۵۶) النمل.

واته: وه‌لامی گه‌له‌که‌ی هه‌ر شه‌و بوو که گو‌تیان: ده‌ریان بکه‌ن له ئاوه‌دانیی خ‌وتان، چونکه شه‌وان کو‌مه‌لیکن خ‌ویان پاک را‌ده‌گرن. یانی: (لوط) (سه‌لامی خ‌وای لی‌بی)، شه‌وانه‌ش که له گه‌لیدا بوون له ئیمانداران، چاویان له ژیانیکی پاک و چاک بووه.

۵- هه‌روه‌ها خ‌وای به‌رزو مه‌زن له سوو‌ره‌تی (هود) له ئایه‌تی (۸۴) دا، باسی (شعیب) ده‌کا، ده‌فه‌رموی:

﴿وَالِی مَدِیْنٍ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ..﴾ (۸۴) هود.

دوایی له درێژ‌ه‌ی باسه‌که‌دا شو‌عه‌یب به‌گه‌له‌که‌ی ده‌لی:

﴿..إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ﴾ (۸۸) هود.

واته: من ته‌نیا چاک‌سازیم ده‌وی شه‌وه‌نده‌ی بتوانم. که‌واته: پی‌غه‌مبه‌ران (سه‌لامی خ‌وایان لی‌بی) ها‌توون بو چاک‌سازیی.

۶- هه‌ر له سوو‌ره‌تی (هود) له ئایه‌تی (۷۵) دا، خ‌وای پاک و تا‌ک باسی پی‌غه‌مبه‌ر ئیبرا‌هیم (سه‌لامی خ‌وای لی‌بی) ده‌کا، ده‌فه‌رموی:

﴿ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴾ (٧٥)

واته: ییگومان ئیبراهیم زور هییدی و مه‌ند بوو، زور به‌سوژو به‌زیی بوو و، له‌ناخه‌وه زوریش ده‌گه‌رایه‌وه بو لای خوا.

وهك ده‌بینین: خوا به‌سی سیفه‌تی به‌رز وه‌سفی ئیبراهیم ده‌کا.

۷- هه‌روه‌ها له سوورپه‌تی (مریم) له ئایه‌تی (٢٤) دا، خوی زاناو توانا، باسی ئیسماعیل (سه‌لامی خوی لیبی) ده‌کا ده‌فرموی:

(وَأَذْكُرِي الْكِتَابَ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا) (٥٤) مریم.

واته: له کتیبدا باسی ئیسماعیل بکه، که به‌لینی زور راست بووه‌و، په‌وانه کراوو پیغه‌مبه‌ری خوا بوو.

۸- له سوورپه‌تی (یوسف) له ئایه‌ته‌کانی: (٢١-٢٢) دا، خوی په‌وره‌ردگار باسی یوسف ده‌کا، (سه‌لامی خوی لیبی)، ده‌فرموی:

(وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا ..) (٤١)

دوایی ده‌فرموی: (..) وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (٢٢) یوسف.

واته: به‌و شیوه‌یه‌ش پاداشتی چاکه‌کاران ده‌ده‌ینه‌وه.

که‌واته: یه‌کی دیکه له سیفه‌ته په‌سندده‌کانی پیغه‌مبه‌ران (سه‌لامی خویان لیبی)، بریتییه له چاکه‌کاری.

۹- له سوورپه‌تی (الدخان) ئایه‌ته‌کانی: (١٧ و ١٨) دا، خوی به‌خشه‌ر باسی (موسی) ده‌کا (سه‌لامی خوی لیبی)، ده‌فرموی:

(وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿١٧﴾ أَنْ أَذُوا
إِلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾).

واته: له‌پیش شه‌واندا (واته: له‌پیش شه‌وومه‌ی، که پیغه‌مبه‌ری
خاته‌میان (صلی الله علیه وسلم) بو ره‌وانه کرا: عه‌ربه بت په‌رسته‌کان)
گه‌لی فیرعه‌ونمان تاقی کرده‌وو، پیغه‌مبه‌ریکی به‌ریژ هات بو لایان.

(کَرِیم) واته: خاوه‌ن ریژو حورمه‌ت، که موسایه (سه‌لامی
خوای لیبی)، (پیی گوتن): «به‌نو ئیسرائیل» به‌نده‌کانی خوام
له‌گه‌ل بنی‌رن {چی دیکه مه‌یانچه‌وسیننه‌وه، وه‌ک له‌شوینی دیکه‌دا
هاتوه، پییان ده‌لی: شه‌شکه‌نجه‌یان مه‌ده‌ن، سو‌غره‌و بیگاریان مه‌که‌ن}.

(..إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾) واته: بیگومان من بو ئیوه‌نیراویکی
شه‌میندارم.

که‌واته: به‌ریژو حورمه‌ت بوون، خه‌سله‌تیکی دیکه‌ی به‌رزو
په‌سندی پیغه‌مبه‌رانه، (سه‌لامی خویان لیبی).

۱۰- له‌سووره‌تی (مریم) ثایه‌ته‌کانی: (۱۲-۱۴) دا، خوی بی
هاول‌باسی پیغه‌مبه‌ر (یحیی) (سه‌لامی خوی لیبی) ده‌کات و،
به‌چه‌ند سیفه‌تی‌ک وه‌سفی ده‌کات، ده‌فه‌رموی:

(يٰۤيَحْيٰۤى خُذِ الْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ وَّءَاتَيْنٰهُ الْحِكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾ وَحَنَانًا مِّنْ
لَّدُنَّا وَزَكٰوةً وَّكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾ وَبَرًّا بِوٰلِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾).

دوای شه‌وه‌ی که باسی شه‌وه‌ده‌کا: چو‌ن زه‌که‌ریبا له‌خوا ده‌پار‌پته‌وه:
کور‌پکی پی بیه‌خشی، له‌کاتی‌کدا خوی که‌وتو‌ته نیو ته‌مه‌نه‌وه‌و

خیزانه که شی نه زوکه و، خوای په روهرد گارش موژدهی کوپیکی پی ددهاو ناوده که شی لیډه نی، وهك دده فرموی:

﴿يٰۤاَيُّهَا مَرْيَمُ بِعَلَمِ رَبِّكَ بِمَا عَمِلْتِ اِنَّكِ مِنَ الْغٰثِقِطِۙ سَمِيًّا ۝۷﴾ مریم.

واته: ټی زه که رییا! ټیمه موژدهی کوپیکت پی دده دین، ناوی یه حیایه، ناوی ناوامان له مه وپیش به کارنه هیناوه، خوای په روهرد گار ناوه که شی بو دیاریی دهکا، ټنجا له دریژدی ټه ودها خوای کار به جی دده فرموی:

(يٰۤاَيُّهَا مَرْيَمُ بِعَلَمِ رَبِّكَ بِمَا عَمِلْتِ اِنَّكِ مِنَ الْغٰثِقِطِۙ سَمِيًّا) (١٢) واته: ټی یه حیا! کتیب به توندی بگره، (بو ټه وهی لیټ نه که وی)، واته: به جیددی ټیشی پی بکه، پاشان دټه سهر سیفه ته کانی ټو پیغه مبه ره به پرژده:

سیفه تی یه که م: (...وَأَيِّنُّهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ۝۱۲)، (الْحُكْمَ) لیژدها به مانای حکیمه تی دی، واته: جاری هر مندال و نه بالغ بوو، که حکیمه تمان پیی دابوو.

سیفه تی دووهم: (وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا ۝۱۳) واته: له لایه ن ټیمه وه خاوه ن حه نان بوو، (حَنَان): واته: په روښ و سوژ^(۱)، ټه مه ش ټه وه ده گه یه نی، که خوای به خشه ر زور له سیفه ته باشه کان، خوای ده یان به خشج به مروقه کان، بو که سی که شایسته بی.

سیفه تی سپیه م: (وَزَكُوۡةً ۙ) واته: خاوه نی نه فسیکی پاک بوو.

(۱) الحنان: رقة القلب، والرحمة. المعجم الوسيط، ص ۲۰۳.

سیفه تی چواره م: (وَكَانَ تَقِيًّا) واته: پاریزکار بوو.

سیفه تی پینجه م: (وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ) واته: له گهل دایک و بابیدا زور چاک بوو.

سیفه تی شه شه م: (وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا) واته: خو به زلگرو سه ری پچییکار نه بوو.

۱۱- هه روه ها هه ره له سوورده تی (مریم) نایه ته کانی: (۳۰ و ۳۱ و ۳۲) دا، خوی په روره دگار باسی عیسا (سه لامی خوی لیبی)، ده کا ده فهرموی:

(قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۖ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۖ وَبَرًّا بِوَالِدِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۝۳۲)

واته: (عیسا سه لامی خوی لیبی) گوتی: من به ندهی خوام، کتیبی پی داوم و گیراومی به پیغه مبهرو، منی مبارک کردوه، [مبارک] واته: به پیژ، پیتدار، به ره همدار، له هه رجیه ک بم خاوهن به ره که تم و، خوا منی راسپاردوه به نویژو به زه کات، هه تا زیندوو بم و ژیانم له به ردایی و، منی گیراوه به چاکه کار له گهل دایکمد (چونکه عیسا بابی نه بووه)، منی نه گیراوه به که سیکی خو به زلگری خو فهرزکه ری خه لک چه وسینه ری خراپه کاری بیبه ش.

به لگه ی چواره م

باسی مه دح و ستایشی سیفه ته به رز و په سنده کانی
پیغه مبه ری خاته م (صلی الله علیه وسلم)

۹- له سووره تی (القلم) ثایه ته کانی: (۱-۴) دا خوا، (سبحانه و تعالی) ده فرموی:

(بِأَنِّ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿۱﴾ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿۲﴾ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿۳﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ).

واته: نوون (ن) {که پیتی که لهو پیتانه ی قورثانیان لی پیک هاتوه}، سویند به قه لهم و بهو دیرانه ی، که پیی دهنوسن، تو {ته ی موحه ممه د!} به هو ی چاکه ی په روهر د گاته وه، شیت نی، {واته: به هو ی تهو نیعمه تی پیغه مبه رایه تییه وه که خوا به تو ی داوه، تووشی شیتی نه بو ی، واتایه کی دیکه ی تهو دیه: سویند به نیعمه تی په روهر د گارت، تو شیت نی}، تو پاداشتیکی نه بر اودت هیه، {غیر مَمْنُون} واته: غیر مقطوع}.

ئجنا ثایا به لگه چیه له سه ره وه ی، که تو شیت نی و پیغه مبه ری خوی؟! (وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿۴﴾) واته: بیگومان تو له سه ره رپه وشتیکی مه زنی.

که واته: خوی کارزان په وشت به رزایی پیغه مبه ری خاته م (صلی الله علیه وسلم) ده کاته به لگه له سه ره ته وه، که پیغه مبه ره و شیت نیهو، جادوو گه رو فالچی نیه، وه که له شوینه کانی دیکه له قورثاندا

په روه درگار تهو جوړه توّمه ت و بوختانانه له کافره کانی ده گیر پته وه،
ته مهش به لگه یه کی یه کجار گه وره پته وه له سه ره وه، که په وشت و
ثاکاری په سندو جوان له ئیسلامدا، پیگه یه کی یه کجار به رزی هه یه.

۲- له سووړه تی (آل عمران) له نایه تی (۱۵۹) دا، خوی میهره بان دیسان
باسی پیغه مبه ری خاتمه (صلی الله علیه وسلم) ده کا، ده فرموی:

(فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ
حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ
عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ (۱۵۹)).

واته: تو به هو ی به زه یه که له خوا وه بویان (بو خه لکه که) نه رم بو ی،
{که واته: نه رم و نیایی یه کی که له سیفه ته به رزی په سندو کان، که پیغه مبه ری
خاتمه پیی رازا وه وه} و، ته گه ر تو قسه زبرو دل ره ق بو ی، له ده ورت
ده پر ژان، ده جا لیان ببووړو، داوای لیبور دنی شیان بو له خوا بکه و، له کار و
باری شدا راپوژیان پی بکه، به لام دوی ته وه ی {ته نجامی راپوژ کردن
دهر چوو} بریارت دا، پشت به خوا ببه سته و {بریاره که ت جیبه جی بکه}،
چونکه خوا ته وانه ی خو ش ده وی که پشتی پیی ده به ستن.

۳- له سووړه تی (التوبة) ش نایه تی (۱۲۸) دا، خوی به رز ثا و باسی
پیغه مبه ری خاتمه (صلی الله علیه وسلم) ده کا ده فرموی:

(لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ
حَرِيصٌ عَلَيْكُم بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ (۱۲۸)).

واته: بیگومان له خو تان ره وانه کراوی کتان بو لا هاتوه، زور له سه ره
دلی قورسه هه ر شتی که تیوه نارده حه ت بکا، زور سووړه له سه رتان

(تاكو سوودتان پي بگه يه ني) او، بهرامبهر به پرواداران به په روشي به به زه ييه .

۴- خواي بي هاوډل له سووره تي (الانبياء) ثايه تي (۱۰۷) دا، ئاوا باسي پيغه مبهري خاتهم (صلي الله عليه وسلم) دهكا ده فهرموي: (وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ) (۱۰۷) الانبياء .

واته: تو مان نه نار دوه، مه گهر به زه يي خوا بي بو هه موو جيهانيان.

كه واته: رده مته بووني پيغه مبهري خوا (صلي الله عليه وسلم) بو خه لكی، يه كيكه له سيفه ته هه ره به رزه كاني.

۵- خوا له سووره تي (التوبة) له ثايه تي (۶۲) دا، ئاوا باسي پيغه مبهري (صلي الله عليه وسلم) دهكا، ده فهرموي:

(وَمِمَّنْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنٌ خَيْرٌ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ) .. (۶۱).

واته: هه وره ها هه يانه {له مونا فيق و ده غه ل و دل نه خو شه كان} كه ئازاري پيغه مبهري خوا ده دهن و، ده لين: نهو هه ر گو ييه! {پيغه مبهري خوا (صلي الله عليه وسلم) زور ره وشت به رزو ئاكار په سندن بووه، بيگومان له لووتكه ي ره وشتي جواندا بووه، ئنجا يه كي له ره وشته كاني نه وه بووه، كه خه لكی رووشكين نه كردوه، كه سي هاتوه دروي بو كردوه، يا خود عوزري به دروي بو هي ناو ته وه، يا خود كه سي هاتوه به جو ري قسه ي كردوه، پيغه مبهري خوا (صلي الله

عليه وسلم) زانیویەتی راست ناکا، بەلام یەكسەر نەیفەرموود: تو درۆ دەكەى! بۆیە كافەرەكان پێیان گوتو: (هُوَ أَذُنٌ) واتە: ئەو ھەر گۆی دەگرئ، بەلئ، گۆی دەگرئ، چونكە لەخۆی ناوەشییتەو قسەى ناشیرین بە خەلك بلی، لەخۆی ناوەشییتەو خەلك پرووشكین بكا، بۆیە كافەرەكان گومانی خراپیان پى بردو، ئنجا خواى پەروردگار دەفەرموى:

(..قُلْ أَذُنٌ خَيْرٌ لَّكُمْ.. ﴿٦١﴾) واتە: بلی: ئەو، گۆی چاكەىە بو ئیو.

{یانى: پێغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) دەتانناس، بەلام ھەرگیز لەخۆی ناوەشییتەو ھەر كەسى درۆی بو بكا، پى بلی: درۆت كردو قسەى ناراستت كرد، رەوشتى بەرزى پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) ئەو ھەلناگرئ، (..يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ.. ﴿٦١﴾) واتە: بروای بەخوا ھەبەو، ئیماندارانىش بەراست دەزانئ و، رەحمەت و بەزىیە بو ئەوانەتان، كە ئەھلى ئیمان.

بەلام ئەوانەى كە موناڤیق و دەغەل و دلنەخۆشن، با خەيالى وا نەكەن، كە پێغەمبەریان ھەلخەلەتاندو! بەلكو پێغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) بەھۆى رەوشت بەرزى خۆیەو، خۆى بەسەرودە نەبردو^(١) وەك زانیان گوتوویانە: (الْإِغْضَاءُ عَمَّا كَانَ يَكْرَهُ) واتە: چاوپۆشیى و چاوانووقاندنى پێغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) لە شتىك، كە پى ناخۆش بوو، قسەىە كرابئ رەفتارىك

(١) بەسەر خۆى نەھیناوە، خۆى شلوى نەكردو.

نوین‌رایی، پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به پیویستی
نه‌زانیبی راستی بکاته‌وه، چاو پویشی لی‌کردوه، ئه‌وه له‌بهر ره‌وشتی
به‌رزو جوانی خوئی بووه، نه‌ک له‌بهر بیئا‌گایی، یان ناهوشیاریی، یان
له‌بهر ئه‌وه‌ی، که خه‌لک توانییبی، فی‌لی لی بکا!

به‌لگه‌ی پی‌نجه‌م

باسی مه‌دح و ستایشی چ‌ه‌ند سیفه‌تییکی به‌رزو په‌سندی

هاوه‌لانی به‌پ‌یزخوا لی‌یان پازی بی

۱- خ‌وای بی وینه، له‌ سوورپه‌تی (الفتح) ثایه‌تی (۲۹) دا، ده‌فه‌رموی:

(مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا
سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ
السُّجُودِ) ... (۲۹).

۴۷ واته: موحه‌مه‌د ره‌وانه‌ک‌راوی خوایه و نه‌وانه‌ی له‌گه‌لیدان، له‌سه‌ر
کافران {نه‌و کاف‌رانه‌ی که‌ شهر به‌ مسولمانان ده‌فروشن} توندو تیژن،
له‌نیو خ‌ویاندا به‌ ره‌حم و به‌زمین، هه‌میشه‌ دیان‌بینی ر‌ک‌ووع ده‌بن و سه‌جده
ده‌بن، {واته: نویژ‌ک‌ه‌ری زور چاکن}، به‌خششی خواو ره‌زامه‌ندیی
خوا داوا ده‌ک‌ن، نیشانه‌یان به‌ده‌م و چاویانه‌وه‌ دیاره، به‌ه‌وی کر‌نووش
بردنه‌وه^(۱).

(۱) هه‌ندئ پی‌یان وایه مه‌به‌ست نه‌ویه، که‌ ده‌بی مروف سه‌ر له‌سه‌جده زور
ر‌و‌ب‌گ‌ری، تا‌کو نیشانه‌ی به‌نیوچه‌وانه‌وه‌ به‌دیار ده‌ک‌ه‌وی، به‌لام خوا نه‌یفه‌رم‌ووه:
(سِیمَاهُمْ فِي جِباهِهِمْ) نیشانه‌یان به‌ نیوچه‌وانیانه‌ویه، به‌ل‌کو ده‌فه‌رم‌وی:
(وُجُوهِهِمْ) که‌ مه‌به‌ست پی‌ی نه‌ویه، که‌ نه‌گ‌ر نی‌تسان نویژ‌ک‌ه‌ری باش بوو،
خوا په‌رست بوو، صالح بوو، حاله‌تییکی شه‌فایه‌ت و دم و چاو پروونی تیدا
ده‌رده‌ک‌ه‌وی و، نه‌و نیمان و نوور‌دی، که‌ له‌ دلدا جی‌گ‌یر ده‌بی، له‌سه‌ر دم و چاوش
عه‌ک‌س ده‌بیته‌وه.

۲- ههروهه ها له سووره تی (الحشر) له ثایه ته کانی (۹و۸) دا، خوی
په روه ردگار به هه مان شیوه مه دخی هاوه لانی پیغه مبه ر (صلی الله
علیه وسلم) ده کاو، به چه ند سیفه تی کی به رزو په سهند ستایشیان ده کاو
ده فهرموی:

(لِلْفُقَرَاءِ الْمُهِجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا
مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصَرُونَ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ
تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي
صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ
خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوَفِّ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾).

۴۸

خوی په روه ردگار له دوو ثایه ته دا له ثایه تی (۸) دا، باسی
کوچکه ران و، له ثایه تی (۹) شدا باسی پشتیوانان ده کاو، به چه ندین
سیفه ت و رهوشتی به رزو جوان وه سفیان ده کا، که شهوش به لگه یه کی
دیکه یه له سهر شهوه، که رهوشتی به رزو په سهندو ئاکاری جوان، پیگه یه کی
گه وره گرنگی هیه له ئیسلامدا، چونکه هاوه لانی پیغه مبه ر (صلی
الله علیه وسلم) به گشتی له دوی پیغه مبه ران له هه موو کهس باشترو
پله به رزترن، به به لگه ی شهوه که شهو سیفه تانه ی خوی کارزان شهوانی
پی وه سف کردوون، پاش پیغه مبه ران (سهلامی خویان لیبی) هیچ
کهسی بهو وه سفانه پیناسه نه کردوه، با سهرنج بدین:

بو هه ژارانی کوچکه ر، شهوانه ی له خانوبه رهو مال و سامانیان
وده رنراون، به خشش و رهزامه ندیی خوا ده خوازن و، خواو پیغه مبه ر ده کی
سهرده خهن، ئائه وانن راستان.

هه‌روه‌ها شه‌وانه‌ی پیش‌ته‌وان (کوچکه‌ران) له‌مه‌زلگای ئیماندا نیشته‌جی بوون، (یانئ: پشتیوانان) شه‌وانه‌یان خو‌ش ده‌وی، که کو‌چیان بو لا ده‌کهن و، به‌رانبه‌ر به‌وه‌ی، که پییان دراوه (له‌ده‌ستکه‌وت وه‌ک هاوکاریی) له‌سینه‌یاندا هه‌ست به‌پیوستیی ناکهن (چاوی تیناپرن) و، هه‌رچه‌نده خو‌شیان زۆر ئاتاج بن، شه‌وان به‌سه‌ر خو‌یاندا هه‌لدبه‌ژیرن (که هاوکاریی بکیرن) و هه‌رکس له‌چرووکیی ده‌روونیی خو‌ی بیاریژری، ئا شه‌وانه‌ن سه‌رفرازان.

۳- خاوی به‌به‌زه‌یی به‌که‌سی نه‌فه‌رمووه: لییان رازیم و رازیشیان ده‌که‌م، مه‌گه‌ر به‌هاوه‌لان وه‌ک ده‌فه‌رموی: (... رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ .. (۱۰۰)) التوبة.

۴۹ واته: خواش له‌وان رازییه، شه‌وانیش له‌خوا رازین، دیاره‌هاوه‌لانی به‌ریژو هه‌رکه‌سیکیش که به‌ریگای شه‌واندا هه‌نگاو ده‌نی، به‌ر شه‌و موژده‌یه‌ی خاوی به‌به‌زه‌یی ده‌که‌وی، چونکه خاوی زانا ده‌فه‌رموی: (وَالسَّيْقُوتِ الْأُولُونَ مِنَ الْمُهْجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ .. (۱۰۰)) التوبة.

واته: پی‌شکه‌وتوووه یه‌که‌مه‌کان له‌کو‌چکه‌ران و له‌پشتیوانان و، شه‌وانه‌ی به‌باشیی شوین شه‌وان که‌وتوون، {دیاره‌شه‌وانه‌ی به‌باشیی شوینی شه‌وان که‌وتوون، تا کو‌تایی دنیا دیه‌گر شه‌وه} خوا لییان رازییه‌و شه‌وانیش له‌خوا رازین.

به لگه ی شه شه م

خوای په روه ردگار به نده چاکه کانی خوئی

به په وشته جوان و په سنده کان پیناسه ده کا

خوای به رزو مه زن، به نده هه لبر پیراوو چاکه کانی خوئی، که به ناوی خوئی هه ناوی ناو، یا خود به پارێزکار وه سفی کردوون، به په وشته جوانه کان پیناسه یان ده کا، بۆ وینه.

۱- له نایه ته کانی کوژیایی سووره تی (الفرقان) دا، له نایه تی (۶۳) وه تا کوژیایی، خوای زانا به مجوره پیناسه ی تهو به ندانه ی ده کات، که به (عِبَادُ الرَّحْمَنِ) وه سفی کردوون.

(وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا) ۶۳ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَمًا ۶۴ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۶۵ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۶۶ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ۶۷) ۱.

واته: به نده کانی خوای خاوه ن به زهیی، تهوانه ن که به نارامیی به زهیدا ده رۆن و، کاتیک خه لکی نه فام قسه یان له گه ل بکا، تهوان قسه ی سه لامه تیان له گه ل ده کهن، (یا خود خوا حافیزییان لی ده کهن) و، تهوانه ی که به شهو گاری درێژ له خزمه ت خوا دا ده مینه وه به سه جده بردوویی و، به قورئان خویندن و به راوه ستاویی .. تا کوژیایی نایه ته کان،

که‌ خ‌وای په‌روه‌رد‌گار شازده (۱۶) سیفه‌ت، له‌ به‌نده‌ چاکه‌کانی خ‌ویدا، باس ده‌کا، ئنجا که‌ خ‌وای بی‌ وینه‌ ده‌فه‌رموی: (وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ) به‌نده‌کانی خ‌وای خ‌اوه‌ن به‌زه‌یی، ئه‌و که‌سانه‌ن، که‌ ئاوا ده‌که‌ن و ئاوا ده‌که‌ن، که‌واته: دیاره‌ خوا (سبحانه‌ و تعالی) مه‌دحی ئه‌و که‌سانه‌ ده‌کات، که‌ پالیان ده‌داته‌ لای خ‌وی و، دیاره‌ به‌ه‌وی ئه‌و سیفه‌ت و ئاکاره‌ به‌رزو په‌سندانه‌شیانه‌وه‌یه، که‌ خ‌وشیده‌وین و په‌سندیان ده‌کات.

۲- هه‌روه‌ها له‌ سو‌ره‌تی (آل عمران) له‌ تایه‌ته‌کانی: (۳۳ و ۳۴) دا، خ‌وای په‌روه‌رد‌گار ده‌فه‌رموی:

(وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَعْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ
وَالْكُظُمِينَ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾)

واته: هه‌روه‌ها خ‌یرایی بکه‌ن به‌ره‌و لی‌بوردينک له‌ په‌روه‌رد‌گارتانه‌وه‌ و، به‌هه‌شتیک که‌ پاناییه‌که‌ی به‌قه‌ده‌ر ئاسمانه‌کان و زه‌وییه، بۆ پارێزکاران ئاماده‌ کراوه، (ئنجا ئایا ئه‌و پارێزکارانه‌ کین؟):

یه‌ک: (الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ): ئه‌وانه‌ی که‌ مالی خ‌ویان ده‌به‌خشن له‌کاتی خ‌وشیی و ناخ‌وشییدا، له‌کاتی فه‌رحانیی و له‌کاتی گرانییدا، له‌کاتی ده‌وله‌مه‌ندیی و له‌کاتی نه‌داریییدا، له‌ که‌می که‌م و له‌ زۆری زۆر، ده‌به‌خشن.

دوو: (وَالْكُظُمِينَ الْغَيْظِ): ئه‌وانه‌ی که‌ رقی زۆری خ‌ویان کپ ده‌که‌نه‌وه‌ (قوت ده‌ده‌نه‌وه‌).

سَيِّ: (وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ) تهوانه ی که له خه لک دهبورن و چاوپوښی له خه لکی دهکن.

چوار: (وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ) خواش چاکه کارانی خوښ دهوین.

کهواته: تهوانه ی خوځان بهو سیفیت و ناکاره بهرزو په سندانه پرازیښنه وه، شایسته ی لیږدن و بهه شتی پرازوهو نه پراوه ی خوان. تهوهش سه لمینه ری گه وره یی و گرنگی پرازانه وه ی مروقه بهر وشت و ناکاری بهرزو جوان و، بزار کرانی له خوو خدوه پرفتاری خراب و دزیو.

له کوره کومه څه پوهان لمانځن

دین، معتمد دیر مواقع لومړنۍ لمانځنې

پلکماندنې معتمدې لمانځنې علی بابو

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes

www.alibapir.com

سرایي لمانځنې

علي بابو AliBapir

علي بابو AliBapir

ښايي

پلکماندنې معتمدې لمانځنې علی بابو

QR codes

به‌لگه‌ی جه‌و‌ته‌م

چه‌ند فه‌رمو‌وده‌یه‌کی

پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)

پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، که بو‌خوی له‌لو‌وتکه‌ی په‌وشتی به‌رزو جواندا بو‌وه و، خوی په‌روه‌ردگار په‌وشتی به‌رزو جوانی مو‌حه‌مه‌دی (صلی الله علیه وسلم) کرد‌وته به‌لگه‌له‌سه‌ره‌ته‌وه، که پی‌غه‌مبه‌ری خوی‌وه، وه‌ک نه‌یارو ناحه‌زه‌کانی گوت‌و‌یانه: جادو‌و‌گه‌رو شی‌ت و کاهین نیه، با بزاین ته‌و پی‌غه‌مبه‌ره (صلی الله علیه وسلم) په‌وشت به‌رزو، چو‌ن باسی په‌وشت و‌ثاکاری جوان و په‌سند ده‌کا؟!:

۱- پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمو‌ی:

{إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَيُذَرِّكَ بِحَسَنِ الْخُلُقِ دَرَجَةَ الْقَائِمِ الصَّائِمِ} أخرجه أبو داود برقم: (۴۷۹۸)، وابن حبان برقم: (۴۸۰)، وأخرجه أيضًا: أحمد برقم: (۲۴۶۳۹)، قال الألباني: صحيح.

واته: یی‌گومان بر‌وادار به‌په‌وشتی جوانی، ده‌گاته پله‌ی که‌سی‌ک که‌هه‌میشه به‌پ‌و‌ژ‌و‌ویه و، هه‌میشه شه‌ویش شه‌ونو‌ی‌ژ ده‌کا.

واته: که‌سی‌ک که‌هه‌میشه پ‌و‌ژ‌انه به‌پ‌و‌ژ‌و‌ویه (پ‌و‌ژ‌و‌وی سونه‌ت) و، شه‌وانه‌ش شه‌ونو‌ی‌ژ ده‌کا، بابای په‌وشت جوان ده‌گاته پله‌ی وی، واته: با پ‌و‌ژ‌و‌وی سونه‌ت و شه‌ونو‌ی‌ژی نه‌بی، مادام په‌وشتی جوان بو‌و، ده‌گاته پله‌ی ته‌و که‌سه له‌پادا‌شتدا.

۲- ههروهه ها دهفه رموی:

{اَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا} أخرجه أبو داود برقم: (۶۸۲)، وأحمد برقم: (۷۳۹۶)، والدارمي برقم (۲۷۹۲)، وابن حبان برقم (۴۷۹)، والبيهقي في شعب الإيمان برقم (۷۹۷۶)، والحاكم برقم (۱)، وأخرجه أيضا: ابن أبي شيبة برقم (۲۵۳۲۱)، والبيهقي برقم (۲۰۵۷۲).

واته: ئيمان ته واوترینی پرواداران، په وشت جوانترینانه.

یانی: کی په وشتی جوانتر بی، مانای وایه ئیمانیشی تیرو ته واوتره.

به لئی، له راستیدا ئیمانی تیرو ته واو، وهك دوايي باسی ده کهین، ده بیته هوئی شهو، که مروؤف عبادت و تاعه تی باشی بو خوا هه بی، هه هر که سیکیش عبادت و تاعه تی باشی بو خوا هه بوو، ئاکارو په وشتیشی جوان ده بی له گه ل خه لکی خوادا.

۳- ههروهه ها دهفه رموی:

{مَا مِنْ شَيْءٍ يُوضَعُ فِي الْمِيزَانِ، أَثْقَلُ مِنْ حُسْنِ الْخُلُقِ}، أخرجه الترمذي برقم (۲۰۰۳) وقال: غريب، قال الألباني: صحيح.

واته: هیچ شتیک (له پوژی قیامه تدا)، که له ته رازودا دادهنری، له په وشتی جوان قورستر نیه.

۴- ههروهه ها دهفه رموی:

{إِنَّ مِنْ أَحَبِّكُمْ إِلَيَّ، وَأَقْرَبَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ: أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا} أخرجه الترمذي برقم (۲۰۱۸) وقال: حسن غريب، قال الألباني: صحيح.

ۋاتە: لەوانەتان كە لەھەموو كەس لەلام خۆشەويستەرن و، لە پۇژرى قىامەتدا، شوپىنى دانىشتىنان لەمن نەزىكتەرە، ئەوانەن كە رەۋشتيان جوانتەرە ئاكارىيان پەسەندەرە.

۵- پىغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) پۇژرىك كەسەك ھات بۆلەي بەناۋى (أشج عبدالقيس)، پىغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) پىي فەرمو:

{إِنَّ فِيكَ لَخَصَلَتَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ: الْحِلْمُ وَالْأَنَاةُ} أخرجه مسلم برقم (۱۸)، وأخرجه أيضاً: أحمد برقم (۱۱۱۹۱)، والبيهقي برقم (۲۰۵۹۱).

ۋاتە: بىگومان تۆ دوو سىفەت (رەۋشت) تەيدان، كە خوا خۆشى دەۋىن، ئەوانىش بىرەيتىن لە: ئارامىي و لەسەرەخۆيى.

(حلم) پىچەوانەي ئەۋەيە ئىنسان زوو تورپە بى، (أناة) يىش پىچەوانەي پەلە كەردنە.

۶- ھەرۋەھا پىغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) دەفەرموئ:

{إِنَّ مِنْ خِيَارِكُمْ أَحْسَنَكُمْ أَخْلَاقًا} أخرجه البخاري برقم (۳۵۵۹)، ومسلم برقم (۲۳۲۱).

ۋاتە: بىگومان لە چاكتىرتان، ئەوانەن كە رەۋشتيان جوانتەرە.

چ مسولمانيك له نيو مسولماناندا باشتره؟

بيگومان نه وانه يان که په وشتيان جوانتره، ټاکاريان به رزو په سندتره، به لام وهک دوايي باسي دهکين: ټاکاري به رزو په سهند، به س نه وه نيه له گهل خهلکدا په وشتت جوان بي! به لي، مروف له گهل خهلکدا به ته نکيد دهبي په وشتي به رزو جوان بي، به لام بيگومان له گهل خوي په روه رد گاريشدا دهبي به کومه ليک سيفهت خوي پرازينيته وهو، له خودي خوشيدا دهبي کومه ليک سيفهتي به رز له خويدا بهينيته دي، تنجا دهتواني له گهل خهلک په وشت و ټاکاري به رزو جوان بي، به لکو وهک پيشتر باسماں کرد، په وشت جواني له گهل خهلکدا، به رهه مي به نديايتي باشه بو خوا (سبحانه و تعالي).

۷- پيغه مبهري خوا (صلي الله عليه وسلم) دهفه رموي:

۵۶

{الْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي صَدْرِكَ وَكَرِهْتَ أَنْ يَطَّلَعَ عَلَيْهِ النَّاسُ} أخرجه أحمد برقم (۱۷۶۶۸)، والبخاري في الأدب المفرد برقم (۲۹۵)، ومسلم برقم (۲۵۵۳)، والترمذي برقم (۲۳۸۹) وقال: حسن صحيح، وأخرجه أيضًا: الحاكم برقم (۲۱۷۲) وقال: صحيح الإسناد.

واته: چاکه کاري (ياخود دينداري باش) بريتيه له په وشتي جوان و، گوناھيش شتيکه له دلدا بيت و بچي (واته: له حاله تي دلہ راوکه دابي) و، پيشت ناخوش بي خهلک پي بزاني.

که واته: هر شتيک پي نااسوده بووي و پيت ناخوش بوو خهلک بيزاني، نه وه دياره که گوناچه.

به‌لگه‌ی هه‌شته‌م

په‌وشت جوانیی دروشم و نیشانه‌ی پاریژکاران (متقین) و چاکه‌کاران (محسنین)ه

خوا‌ی خاوه‌ن ناوو سیفه‌تی هه‌ره‌چاک و په‌سند، فه‌رموویه‌تی:

(وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَعْفَرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ
أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾ الَّذِينَ يُفْقُونَ فِي السَّرائِ وَالضَّرَائِ وَالْكَطِيمِ
الْفَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾)

واته: هه‌روه‌ها خیرایی بکه‌ن به‌ره‌و لی‌بوردنیک له‌ په‌رودرد گارتانه‌ودو،
په‌رودو به‌هه‌شتیک، که پاناییه‌که‌ی هینده‌ی ئاسمانه‌کان و زه‌وییه، بو
پاریژکاران ئاماده‌کراوه، که سانیک که له‌ کاتی خوشیی و سه‌غله‌تییدا
ده‌به‌خشن و، رق و تووره‌یی خو کپکه‌ره‌وان و، چاوپوشیی له‌ خه‌لکی
کاران و، خوا چاکه‌کارانی خوشده‌وین.

ئنجا مادام خوا‌ی کارزان و میه‌ره‌بان فه‌رموویه‌تی، خوا پاریژکارانی
خوشده‌وین: (إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ) التوبة: ٤.

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی، خوا چاکه‌کارانی خوشده‌وین: (وَاللَّهُ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِينَ) آل عمران: ١٤٨.

ئنجا به‌ه‌وی ئه‌و خه‌سله‌ته به‌رزانه‌شه‌وه، که باسکراون مرو‌ف
به‌پاریژکار و چاکه‌کار (متقی و محسن) داده‌نری، که واته: خه‌سله‌ته
به‌رزو په‌سنده‌کان هو‌کاری خوشیسترانی مرو‌فن له‌لای خوا.

به لگه ی نو یه م

په وشتی جوان و مه زنی پیغه مبه ری خوا،
به لگه و ئی سپاتی راستیه تی

وهك پیشتیش باسما ن کرد:

خوای په روه ردگار که له سیاقی به رپه رچ دانه و دی گومان و
تؤمه ته کانی کافرو هاویه ش دانه ده کاند، فرموویه تی:

(اِنَّ وَالْقَلَمَ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا اَنْتَ بِمَعْنَةٍ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَاِنَّ لَكَ
لَاَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَاِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾) القلم.

ئنجا ئه مه وهك پیشتیش باسما ن کرده، ئه وه ده گه یه نی، که خوای
زانا خووو په وشتی به رزو جوان و ئاکارو په فتاری رهندو په سندی
پیغه مبه ری نه خوینده واری خو ی، کردۆته به لگه و شایه دی راستیه تی
وی و، به درؤ خسته وه دی گومان و تؤمه ت و پر و پا گه نده ی کافره دلر ه ش
و ناحه زه کانی!

ئنجا بیگومان (محمد المصطفی) سه لات و سه لام و به ره کاتی
خوای له سه ره بی، هه موو سیفه ت و خه سه له ت و حال ته کانی، له و په ری
به رزی و ته واویدا بوون و، نه هیچ کهس عه قل و تیگه یشتنی
وی و، نه زانست و زانیاری ئه وو، نه خواپه رستی و پارێزکاری
و، نه... هتدی ئه وی نه بووه و، که خوای دادگه رو کار به جیش
خووو په وشتی به رزو په سندو گه و ره ی ئه و زاته ی کردۆته به لگه و

شایه دی پیغه مبهرایه تییه که ی، مانای وایه هیچ شتیک نه ونددی
خووو رهوشتی به رزو جوان، نایته سەنگی مه حەك و ته رازووی
هه لسه نگاندنی که سایه تیی ئینسان!

له نازه که هه لسه تییه که ی لاله لاله ی
دش هه لسه مه روه لاله لاله ی

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net

AliBapir

به لگهي دهيه م

په وشت جواني مایه ی نيزيکي و خوښويسترا نه
له لايه ن خواو پيغه مبه ره وهو، نيشانه ی چاکي
ئينسان و کامل بووني ئيمانيشيه تي

ئهمه ش چه ند فه رمايشتيکي پيغه مبه ري خوا له و باره يه وه:

۱- {أَحَبُّ عِبَادِ اللَّهِ إِلَى اللَّهِ، أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا} أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ بِرَقْم: (٤٧١)، قَالَ الْمُنْذَرِيُّ: رَوَاهُ مُحْتَجٌّ بِهِمْ فِي الصَّحِيحِ، وَقَالَ الْهَيْثَمِيُّ (٢٤/٨): رَجَالُهُ رَجَالُ الصَّحِيحِ، وَأَخْرَجَهُ أَيْضًا ابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (٤٨٦)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْم: (٨٢١٤)، وَسَكَتَ عَنْهُ الدَّهْلَبِيُّ.

واته: خوښه ويسترين بهنده کاني خوا له لای خوا، په وشت چاکترينيان.

۲- {أَفْضَلُ الْمُؤْمِنِينَ أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا} أَخْرَجَهُ أَبِي يَعْلَى بِرَقْم: (٥٩٢٦)، وَغَيْرُهُ، قَالَ حُسَيْنُ سَلِيمٍ أَسَدٌ: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ.

واته: چاکتريني پرواداران، خو ووخده جوانترينيان.

۳- {أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا} أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (٤٦٨٢)، وَأَحْمَدُ بِرَقْم: (٧٣٩٦)، وَالدَّارِمِيُّ بِرَقْم: (٢٧٩٢)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (٤٧٩)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي «شُعَبِ الْإِيمَانِ» بِرَقْم: (٧٩٧٦)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْم: (١)، وَغَيْرُهُمْ وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ.

واته: ئيمان ته واوتريني پرواداران، په وشت جوانترينيان.

۴- {إِنَّ خِيَارَكُمْ أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا} أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (٦٨١٨)، وَابْنُ خَبَرٍ بِرَقْم: (٥٦٨٨)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (٢٣٢١)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (١٩٧٥) وَغَيْرُهُمْ.

واتہ: بہ دلنیاپی چاکترینتان، رہوشت باشرینتان.

۵- {إِنَّ مِنْ أَحَبِّكُمْ إِلَيَّ، أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا} أَخْرَجَهُ ابْنُ خَبَرٍ بِرَقْم: (٣٥٤٩).

واتہ: بیگومان لہ نیو ٹہوانہ تاندا کہ لہ ھہ موو کہس لہ لام خوشہ ویسترن، ٹہوانہ تانن کہ رہوشتیان جوانترہ.

۶- {خَيْرُكُمْ إِسْلَامًا، أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا إِذَا فَتِحُوا} أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (٦٨١٨)،
تعلیق شعب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط مسلم.

واتہ: ٹہوانہ تان کہ رہوشتیان چاکترہ، ٹیسلامہ تیہہ کہیان لہ ھہ مووتان باشرہ، بہ مہرجیک شاردزاو تیگہ یشتوین.

۷- {إِنَّ أَحَبَّكُمْ إِلَيَّ وَأَقْرَبَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ: أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا} أَخْرَجَهُ ابْنُ خَبَرٍ فِي الْأَدَبِ الْمَفْرَدِ بِرَقْم: (٢٧٢)، وَأَحْمَدُ بِرَقْم: (٦٧٣٥) وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ.

واتہ: بیگومان لہوانہ تاندا، کہ لہ ھہ موو کہس خوشترم دہوین و، رپوژی قیامہ تی شوینیان لیہوہہ نزیکترہ: ٹہوانہ تانن کہ رہوشت و خوویان جوانترو پھسندترہ.

به لگه ي يازدهم

په وشت و خووى به رزو و په سند، هاوتاي ته قوايه و
چاكترين هوكارى چوونه به هه شته

له و باره شه وه پيغه مبهري په وشت به رزو مه زن زورشتى فهرمووه،
بۆ ويته:

١- {مَا مِنْ شَيْءٍ أَثْقَلَ فِي مِيزَانِ الْمُؤْمِنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، مِنْ خُلُقٍ حَسَنٍ} أَخْرَجَهُ
التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (٢٠٠٢) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له رۆژى قيامه تى له ته رازوى بروداردا، هيج شتيك له
خووو رهوشتى جوان قورستر نيه.

٢- {إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَيُذْرِكُ بِحَسَنِ خُلُقِهِ دَرَجَةَ الصَّائِمِ الْقَائِمِ} أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ
بِرَقْم: (٤٧٩٨)، وَإِبْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (٤٨٠)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي.

واته: ييگومان برودار به رهوشتى جوان و په سندی، ده گاته
پله ی شهوو نویتز کهری رۆژوو گری به ردهوام.

٣- کاتیک پرسيار له پيغه مبهري خوا کرا: چ شتيك له هه موو شتان
زياتر دهيتته هوكارى چوونه به هه شتي؟! فهرمووی:

{تَقْوَى اللَّهِ وَحَسَنُ الْخُلُقِ} أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (٩٦٩٤)، وَالبُخَارِيُّ فِي الْأَدَبِ
المفرد بِرَقْم: (٢٩٤)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (٢٠٠٤) وَقَالَ: صَحِيحٌ غَرِيبٌ، وَالحَاكِمُ بِرَقْم:
(٧٩١٩) وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَإِبْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (٤٧٦).

واته پاريزكاريى خواوو رهوشتى به رزو جوان.

۴- {مَنْ كَانَ سَهْلًا هَيِّنًا لَنَا حَرَمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ} أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ بِرَقْم: (۴۳۵)
وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي.

واته هه‌ره‌که‌سی په‌وشت و ئاکاری ئاسان و، هی‌دی و مه‌ندو، نه‌رم و
نیان بی، خوا له ئاگری دۆزه‌خی قه‌ده‌غهی ده‌کات.

له‌کو‌تایی ئهم‌باسه‌دا ده‌لیم:

بی‌گومان خوای کاربه‌جی و پی‌غه‌مبه‌ری داناو زانای، به‌بی هووده و بی
حیکمه‌ت نیه که ئه‌وه‌موو گرنگیی و بایه‌خه‌یان به‌په‌وشت و ئاکاری به‌رزو
جوان داوه‌و، به‌سه‌نگی مه‌حه‌کی دینداری و مسو‌لمانه‌تی و، هو‌کاری
سه‌ره‌کیی له‌لای خواو پی‌غه‌مبه‌ر، به‌پۆ‌زو خوشه‌ویست بوون و، چوونه‌ نیو
به‌هه‌شت و، به‌ گرنترین چاکه‌ی نیو ته‌رازووی خیرو چاکه‌کانی ئینسانی
مسو‌لمانیان داناوه!

که‌واته:

با ئیمه‌ش زۆر وریاو هو‌شیار بین و، له‌ قسه‌و وتارو گفت و لفت و
هه‌لسوکه‌وت و سه‌رجه‌م جم و جو‌ل و چالاکییه‌کانمان دا، هه‌میشه
ئاگادارو بیدار بین و، پیمان و نه‌بی، که‌ته‌نیا نوێ‌زو پۆ‌زوو و باقی
خواپه‌رستییه‌ تایبه‌تییه‌کان، کاری مسو‌لمانیه‌تییمان ته‌واو ده‌بی و،
مه‌داری دینادارییمان ساز ده‌یت!

هه‌روه‌ها با دلنیا بین، که‌ گه‌لێک که‌س ده‌توانی به‌ راست، یان
به‌ درۆ ریا، نوێ‌ز بکات و پۆ‌زوو بگری و، به‌ر سمیل بکات
و، ردیتی پان و درێ‌ز بکات و، بگره‌ چه‌کیش له‌شانی بکات،
به‌شداری جه‌نگ و جیهادیش بکات و، به‌و شتانه‌ ئیخفالمان بکات

و چه‌واشه‌مان بکات! به‌لام قه‌ناعت بکهن و به ته‌جره‌به‌و تاقی
کردنه‌وه‌ی دریژ‌خایه‌ن بۆم دهرکه‌وتوه، مه‌گه‌ر چۆن، دهنه‌هیچ که‌س
ناتوانی هه‌تا سه‌ر به‌ئاشکرا و په‌نه‌ان! خاوه‌نی خوو و ره‌وشت و ئه‌ده‌ب
و ئاکاری به‌رزو په‌سند بی‌ت، بی‌جگه‌ له‌ ئینسانی دین دامه‌زراو
ئیمان ته‌واو، به‌ره‌شه‌بای شوبه‌هه‌ شه‌هوه‌ت نه‌ له‌خشاو!

بۆيە پيىم وايە ئەگەر يىت و پاش ئيمان و ئىسلاميەتتى و
خوابەرستىيە تايبەتتى و دروشمىيەكان، خوو پەوشت و ئەدەب و
ئاكارى پەسندو جوان بکەينە سەنگى مەحەك و تەرازووو پيۆهرى
مسولمانىيەتتى خوۆمان و خەلکى، کەمتر دووچارى هەلەو پەلەو
هەلخەلەتان دەين.

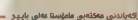

به‌شی سیّهم

ٲهٲام و بهرهمی

ٲاکار و رهوشٲی بهرزو پهسند

به ره می به که م

ئه دهب و په وشتی به رز و جوان،
به لگه و نیشانه ی ئیمانی ته واوه

له به شی دووه مددا چهند فهرمودیه کمان لهو باریدیه وه هینانه ووه، ئه مه ش
فهرمایشتی کی دیکه ی پیغه مبه ری خواجه لهو باروده:

{اَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا، وَخِيَارُكُمْ خِيَارُكُمْ لِنِسَائِهِمْ} أَخْرَجَهُ
أَبُو دَاوُدَ برقم: (٤٦٨٢)، وَأَحْمَدُ برقم: (٧٣٩٦)، وَالذَّارِمِيُّ برقم: (٢٧٩٢)، وَابْنُ حِبَّانَ
برقم: (٤٧٩)، وَالتَّبَهَّقِيُّ فِي «شُعَبِ الْإِيمَانِ» برقم: (٧٩٧٦)، وَالْحَاكِمُ برقم: (١)، وَغَيْرُهُمْ
وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ.

٦٨

واته: ئیمان ته واو ترین ی پرواداران، په وشت چاکترینیان و،
چاکترینتان چاکترینتان بو ژنه کانیان.

که واته:

په وشت و خوی په سندو ئاکارو ته ده بی به رز، هم هوکارو فاکته ری
کامل بوونی ئیمان و، هم به لگه و نیشانه ی تیرو ته واویشته، چونکه
بیگومان وهك چون خواپه رستی له سه رچاودی ئیمان و عه قیده وه
هه لده قولی، ده شبیته مایه ی به هیرو پیژ بوون و پته و بوونیشی، وهك
چون نه وت و دارو ته خته، به هو ی بلیسه ی ئاگره وه گر ده گرن،
به لام دوایش دهنه هو ی ئایسانی^(١) ئاگره که و به رده وامبوونی و
کلپه و بلیسه به رزبوونه وه ی!

(١) ئایسان: داگیرسان.

ئنجاً خو وړه‌وشتی به‌رزو په‌سندیش، هم نه‌گهر چه‌مک و واتای راسته‌قینه و فراوانی خواپه‌رستی (عبادة) بگرین، به‌شیکه له خواپه‌رستی^(۱) و، هم نه‌گهر چه‌مک و واتای خو وړه‌وشتیش به‌تاییه‌ت وهر‌بگرین، نه‌دهب و په‌وشتی به‌رز، هاوتا و بارته‌قای چاکترین جوړی خوا په‌رستییه، وه‌ک پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی:

{إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَيَذُرُكَ بِحُسْنِ خُلُقِهِ دَرَجَةَ الصَّائِمِ الْقَائِمِ} أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ
برقم: (۴۷۹۸)، وَإِبْنُ حَبَّانَ برقم: (۴۸۰)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي.

هه‌لېته‌هه‌چ به‌ره‌میکیش له‌وه چاکتر نابې، که له سوڼگه‌ی خو وړه‌وشتی به‌رزو په‌سندوه، ئینسان ئیمانی کامل بیت و، به‌لگه‌و نیشانه‌ی نه‌و ئیمان کامل بوونه‌شی ده‌ستگیر ببی.

The collage displays AliBapir's digital footprint. At the top, there are Facebook and YouTube profiles for 'AliBapir/علي بابير'. Below these, the website 'www.alibapir.net' is shown with a central image of a man. The bottom section features QR codes for downloading the AliBapir app from Google Play and the App Store, along with more social media links and QR codes for Telegram, WhatsApp, and Messenger.

(۱) بۆ چاک تیڼگ‌یشتن له چه‌مک و واتای راسته‌قینه و فراوان و، ته‌سک و عورفی، وشه‌ی خواپه‌رستی، و اباشه‌ سه‌رنجی به‌رگی یه‌که‌می مه‌وسووعه‌ی: (خواپه‌رستی ئیسلامی) بدری، هه‌روه‌ها: به‌شی یه‌که‌می کتیبی شه‌شه‌می نه‌م مه‌وسووعه‌یه‌و، دیسان سه‌رنجی به‌رگی دووهم و شه‌شه‌می: { موسوعة: الإسلام كما يتجلى في كتاب الله } بدری.

به رهه مي دووهم

وه ده سته پي ناني نامانج و مه به ستي

نيرراني پيغه مبه ري خوا (صلي الله عليه وسلم)

پيغه مبه ري خوا فهرموويه تي:

{إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأُمَمٍ مَّكَارِمِ الْأَخْلَاقِ} أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ بِرَقْم: (٢٠٥٧١) وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ.

واته: ته نيا بو شه وه رهوانه كراوم، كه رهوشته چا كه كان ته واو بكهم.

تنجا مادام وايي، دياره هر كه سي بتواني رهوشته و ته دهب و
شاكاره به رزو شيرين و په سنده كان له خويدا به نيسته دي، شه ماناي
وايه نامانج و مه به ستي هاتن و رهوانه كراني پيغه مبه ري كو تايي
(النبي الخاتم) ي هيناو ته دي!

به لام پيوسته بزاني، كه ته نيا پيغه مبه ري كو تايي ژماره ي
پيوانه يي (الرقم القياسي) ي ته دهب و رهوشته به رزو جوانه كاني
شكاندوه، هيچ كه س نه گه يشته وه ناگاته شه ناسته به رزه ي وي،
به لام دهب ههول بدرئ، هه رجي زياتر خو له و ناسته بلنده ي وه
نزيك بخري!

دياره هه رويه شه، كه پيغه مبه ري نه خوينده وار (النبي الامي)
موژده ي پيوانين و هاني داوين، كه به ته ندازي رهوشته و خوي
به رزو شيرينمان، له دواړو ژدا لي نزيك ده كه وينه وه له لاي خو شه ويست
ده بين:

{إِنْ أَحَبَّكُمْ إِلَيَّ وَأَقْرَبَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ: أَحَاسِنُكُمْ أَخْلَاقًا}
أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي الْأَدَبِ الْمَفْرَدِ بِرَقْم: (٢٧٢)، وَأَحْمَدُ بِرَقْم: (٦٧٣٥) وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ.

به لئی خوینه ری خو شه ویستم!

له دنیا دا چهنده له پیغه مبه ری خواوه نریک بی و، چهنده ی له
خرمه ت دابی، له قیامت و له پروژی دوايشدا هینده ی لی نریک
دهی، چونکه خوی تهو موژده یی به هاوهلانی به ریزو دلسوزی
داوهو فهرموویه تی:

{الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ} أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (١٢٠٣٢)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٥٨١٩)،
وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (٢٦٣٩)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (٥١٢٧)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (٢٣٨٥) وَغَيْرُهُمْ.

واته: ئینسان له گهل تهو کهسه دایه {له دواړوژدا}، که له
(دنیا دا) خوشیو یستوه!

ناشکرا شه، که لاف لیدانی خو شه ویستنی پیغه مبه ری خواش، به بی
شوی پی هه لگرتنی و کردنی به سهرمه شق (أسوۀ)، ده عوایه کی
نه سه لمینراوو بیبه لگه و شایه ده، و دک خوی زانا فهرموویه تی:

(قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٣١﴾ آل عمران.

هه روه ها شاعیریش گوتوو یه تی:

تَعَصِي الْإِلَهَ وَأَنْتَ تُظْهِرُ حُبَّهُ هَذَا لَعْمَرِي فِي الْقِيَاسِ بَدِيعُ
لَوْ كَانَ حُبُّكَ صَادِقًا لَأَطَعْتَهُ إِنَّ الْمُحِبَّ لِمَنْ يُحِبُّ مُطِيعُ

به ره ه می سییه م

هه می شه له خوا په رستی و طاعت دابوون و،
قورس بوونی تا ته رازووی خیرو چاکه

له به شی دووه مدا، چند فهرماشتیکمان هیانه وه، که پیغه مبه ری
خوا ره وشت و ئاکاری به رزو په سندی به قورسترین تاعت و خیرو
چاکه ی نیو ته رازووی بر وادار له قه لّم داوه، ئه مه ش فهرموده یه کی
دیکه یه له و باره وه:

{مَا مِنْ شَيْءٍ أَثْقَلَ فِي مِيزَانِ الْمُؤْمِنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ خُلُقٍ حَسَنٍ} أَخْرَجَهُ
الترمذی برقم: (۲۰۰۲) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيح.

هه روه ها پیغه مبه ری خوا هه والی داوه، که بابای ره وشت و خو
به رزو جوان، خیرو پاداشتی: بابای خوا په رستی هه می شه شه و
نویژکه ری به رده وام رۆژووی سوننه ت گری، هه یه، جا له سونگه ی
ئه وه وه، که خو و ره وشتی به رزو په سندی، بو هه مو کات و شوین و
حاله ته کان، هه ر پیوسته و به رده وامیشه، بویه بابای ره وشت جوان،
هه می شه و دايم له طاعت و خوا په رستی دایه، له سایه ی ره وشت
و خو وه په سنده که یه وه!

به‌ره‌ه‌می چواره‌م

ئه‌ده‌ب و په‌وشتی په‌ندو په‌سند، ئه‌وه‌یه‌ که بابای په‌وشت به‌رز،
سه‌رجه‌م یاساو به‌ها به‌رزه‌کانی ئیسلام
له‌خویدا به‌رجه‌سته‌ده‌کات

هه‌لبه‌ته‌ ئه‌وه‌ش وێپرای ئه‌وه‌ی، که مایه‌ی سه‌رفرازی دنیاو
دواپۆژده‌، مروّقی مسوّلان به‌و جوژده‌ش به‌چاکترین و سه‌رکه‌وتووترین
شیواز (انجحُ اسلوب) خه‌لکی بو لای ئیسلام و، به‌ندایه‌تیی بو
خوا کردن، بانگه‌واز ده‌کات، که بریتیه‌ له‌ بانگ کردن به‌زمانی
کردارو حال (الدعوة بلسان العمل والحال)، دیاره‌ فهرمووده‌ی خوای
په‌روه‌ردگاریش، که فهرموویه‌تی:

(وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ
الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ
مَنْ يَتَّبِعَ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى
الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ بِلِلَّاسِ لِرُءُوفٌ
رَّحِيمٌ ﴿١٢٣﴾ البقرة.

هه‌ر ئه‌وه‌ی لیده‌فامریته‌وه‌، چونکه وه‌ک چۆن پیغه‌مبه‌ری په‌وشت
مه‌زن، به‌هۆی دینداریی کردنی راست و دروست و، په‌وشت و
په‌فتاری به‌رزو مه‌زن و شایسته‌یه‌وه‌، به‌لگه‌و شایه‌دی راستیی و
ته‌واویی ئایین و به‌رنامه‌ی خوایه‌ به‌سه‌ر ئۆمه‌ته‌که‌یه‌وه‌و، بیانوی
بریون! پیویسته‌ شوین که‌وتوو‌ه‌کانیشی هه‌روا بن و، شایسته‌ی

به جېهنياني نهو نهركه و هينانه دي نهو نامانج و مهبهسته بن، تاكو نهو چاكتر بوون (خيريّه) دي خويان نيسپات بكن، چونكه خوي دادگهر فهرموويه تي:

(كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِّنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١٠﴾) آل عمران.

واته: نيوه (تهې نو مه تي نيسلام!) چاكترين كو مه لن، كه بو خه لكي (بو مروفايه تي) ره خسيتراون، فرمان به په سند دهكهن و ريگري له خراپه دهكهن و، نيمان به خوا دين... ❀

ناشكراشه كه نهركي گه ورو گرنكي فرمان به په سند كردن و ري له خراپه گرتن (الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر) ته نيا به كه سانك - وهك پيوست - جيه جې دهكري، كه خويانيان له ناشه رعييه كان (المنكرات) بزار كردي و، به چاكه كان (المعروفات) يش رازابنه وو، به زار او دي نه هلي ته زكيه و عير فان پر و سه ي (تَخْلِيَةٌ وَتَحْلِيَةٌ) يان له خوياندا نه نجام داييت، واته: له (رذائل) پاك و به (فضائل) چاك بوون، نه گهرنا هيچيان بو به هيچ ناكري.

دغه پلاډي هكلكي موقعا عهلي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.com

عالي بابير/ AliBapir

عالي بابير/ AliBapir

دغه پلاډي هكلكي موقعا عهلي بابير

دغه پلاډي هكلكي موقعا عهلي بابير

به‌ره‌ه‌می پی‌نجه‌م

خوا له‌گه‌ل بوون و به‌به‌ه‌شت شاد بوون

به‌ره‌ه‌میکی دیکه‌ی گرنگی په‌وشت و خووی جوان و نه‌ده‌ب و
ثاکاری په‌سند، نه‌ودیه که بابای خووو خده جوان و، خه‌سله‌ت په‌سند،
خوای په‌روه‌ردگارو به‌خشه‌رو به‌به‌زه‌یی، پشتی ده‌گری و له‌گه‌لی
ده‌بی‌ت، چونکه ری‌زی ده‌گری و خوشی ده‌وی‌ت:

ئهم ده‌قانه‌ش راستیی نه‌وه‌ی گو‌مان، وه‌ک پو‌ژی پوون لی‌ده‌که‌ن:

- (إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ) (٢٢٢) البقرة.

- (وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ) (٣٦) التوبة.

- (وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّادِقِينَ) (١٤٦) آل عمران.

- (وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ) (١٤٨) آل عمران.

- (إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ) (١٥٩) آل عمران.

- (إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ) (١٢٨) النحل.

تنجا به‌به‌ه‌ه‌شت شادبوونی خوو په‌وشت به‌رزانیش، وه‌ک پی‌شت‌ریش
باسمان‌کرده، ده‌قی قور‌ئان و سونه‌تی زوری له‌سه‌رن، بو وینه:

خوای په‌روه‌ردگارو کاربه‌جی له‌کو‌تایی سو‌ره‌تی (الفرقان) دا،
به‌نده چاک و پاک و هه‌ل‌ب‌ر‌ارده‌و دانسقه‌کانی خو‌ی به (عباد الر‌حمن)
ناو ده‌بات و، پاشان به‌ده‌وری شازده (١٦) سیفه‌تی به‌رزو په‌سند،

پیناسه و هسفیان دهکات، که به دوو خسله تی نه خلاقیی دست پیندهکات و ده فهرموی:

(وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا) (١٣).

واته: ههروهه ها بنده هه لبرارده کانی خوی به به زهیی نه وانه، که به نارامیی و وبقاره به زهیدا دهرؤن و، کاتیک نه فامه کان بیان دویتن، ده لین: سه لامتان لییی!

پاشان له کو تایی ژماردنی تی کرای خسله ته به رزه کانیاندا فهرمویه تی:

(أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا نَحِيَّةً وَسَلَامًا) (٧٥) خلدین فیها حسنت مستقرًا ومقامًا (٧٦) الفرقان.

واته: نه وانه کوشکه به رزه کانیان له پاداشتا ده درینی، به هوئی خور اگریانه وه، به سلاو لیکردن پیشوازیان ده کری، به هه میشه بی تیاندا ده مینه وه، بیگومان به هه شتیش چاکترین شوینی تیدا نیشه جی بوون و مانه وهیه.

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.com

www.alibapir.com

AliBapir

AliBapir

AliBapir

AliBapir

AliBapir

به‌ره‌می شه‌شه‌م

خووو په‌وشتی جوان و په‌سندی مسولمانان،
ده‌بیته‌مایه‌ی توکم‌یی و پته‌ویی کوّمه‌ل و کوّمه‌لگایان

به‌لّی به‌رّیزان!

به‌ره‌می‌کی دیکه‌ی گه‌وره‌ی نه‌ده‌ب و په‌وشتی به‌رزو جوانی تاك
تاکی مسولمانان، ته‌ویه‌ی که له سایه‌ی خو بزارکردنیان، له خوو خده
نرم و په‌سته‌کان و، رازانه‌وه‌یان به خه‌سله‌ته شیرین و په‌سندده‌کانه‌وه،
ده‌بنه‌کوّمه‌ل و کوّمه‌لگایه‌کی توکم‌ه و ته‌واوو ریزیکه‌وه جو‌شدراو،
ئاخر کوّمه‌ل و کوّمه‌لگایه‌ک سهرجه‌م تاك و نه‌ندامه‌کانی به دل و
ده‌ست و زمان، خویان له نازارو زیانی یه‌کدی بپارّیزن و، له هه‌ولّی
یه‌کدی به‌خته‌وهر کردن و، سوودو که‌لک به‌یه‌کدی گه‌یاننددا بن، چون
توکم‌ه و توندو توّل و پیکه‌وه جو‌شدراو نابی؟!

ئجا با بۆ زیاتر دلنیایی له‌و باره‌وه، سهرنجی ئەم چه‌ند ده‌قه‌ش
بده‌ین:

۱- {مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ، مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَّى} أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۸۴۰۴)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۵۸۶).

واته: وینه‌ی بر‌واداران له یه‌کدی خو‌شه‌ویستیان و، به‌زه‌یی
به‌یه‌کدی داها‌تنه‌وه‌یان و، سۆزو په‌رو‌شییان بۆ یه‌کدی، وه‌ک جه‌سته
وایه، هه‌رکاتیک نه‌ندامی‌کی نازاری بوو، تیک‌رای جه‌سته به‌شه‌و
نخوونیی و تا به‌شداریی ده‌کات.

۲- {المُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ} أَخْرَجَهُ الْبَخَّارِيُّ بِرَقْم: (۱۰)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۴۱)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۲۴۸۱)، وَالتَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۴۹۹۶).

واته: مسولمان كه سيكه، كه مسولمانان له زمان و دهستى سه لامهت بن.

۳- {لَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَبَاغَضُوا وَلَا تَنَاجَشُوا وَلَا تَدَابَرُوا وَلَا يَبِغْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا، الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ، لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يَخْذُلُهُ وَلَا يَكْذِبُهُ وَلَا يَحْقِرُهُ} أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۷۷۱۳)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۵۶۴).

واته: هه سووډيى به يه كدى مهبه ن و، يه كدى مهبوغزي ن و، فيل^(۱) و فرهج له يه كدى مهبه ن و، پشت له يه كدى مهبه ن و، به سهر سه وداى يه كډيه وه سه ودا مهبه ن و، نهى بهنده كانى خوا! براى يه كدى بن، مسولمان براى مسولمانه، سته مى لى ناكات و، پشتى بهرنادات و، دروى له گهل ناكات و، به كه م سهيرى ناكات.

(۱) وشهى (نجش) له ته سلدا به ماناى زياد كردنى نرخى شيكه له كاتى سه ودا كردندا، به مهبه ستهى فريودانى كړپاره كانى، نهك به مهبه ستهى كړينى، به لام به گشتى ماناى فيل (غش) يش ده گه يه نى، پروانه (جامع العلوم و الحكم) ص ۳۹۹.

به‌ره‌ه‌می جه‌وته‌م

مرو‌قی په‌وشت و خو‌و جوان، به‌خته‌وه‌رو ئاسو‌وده‌یه‌و،
نه‌عه‌یبداری لای خه‌لک و، نه‌گون‌احباری لای خوا‌یه

به‌ره‌ه‌میکی دیکه‌ی یه‌کجار گرنگی خو‌و په‌وشتی به‌رزو جوان،
ئه‌وه‌یه که خا‌وه‌نه‌که‌ی هه‌میشه به‌خته‌وه‌رو دل‌تارام و ئاسو‌وده‌یه‌و،
هه‌مو‌و ده‌می سه‌ر به‌رزو بی‌باکه، چونکه ئینسان ته‌نیا کاتیک په‌وشت و
ئاکاری به‌رزو جوان ده‌بی، که توانی‌بی‌ته‌ی خو‌ی له‌گون‌اح و هه‌له‌و
په‌له‌کان پی‌اری‌زی و، کاریک نه‌کات که بی‌ته‌ مایه‌ی عه‌یبداری و
گون‌اهباری، ئنجا هه‌ر به‌وه‌نده‌ش وازنه‌هی‌تی و، هه‌ول‌یش بدات به
عه‌قل و دل و ده‌ست و زمان و مال و سامان، ها‌وکاری و خزمه‌تی
خه‌لکی بکات و، دل‌یان خو‌ش بکات و، به‌خته‌وه‌ریان بکات و، گرفت
و کی‌شه‌کانیان چاره‌سه‌ر بکات و، پی‌داویستی و به‌رژه‌وه‌ندی‌ه‌کانیان
دابین بکات، ئنجا دیاره‌ بابای ئا‌واش هه‌میشه‌و دا‌یم هه‌ست
به‌به‌خته‌وه‌ری و شادی ده‌کات و، هه‌میشه‌و دل‌ی ئاسو‌وده‌و تارام و
خو‌ش و گه‌ش و شادمانه، به‌ پی‌چه‌وانه‌ی بابای خو‌وو خده‌ به‌دو
نه‌خو‌ش، به‌هو‌ی بو‌غزو غه‌ره‌زو کینه‌و هه‌سه‌دو به‌د گومان‌یی و خو‌
به‌زل‌گی‌ری‌یه‌وه، هه‌روه‌ها سه‌ر به‌ ته‌شقه‌له‌و گی‌چه‌ل و هه‌را، به‌هو‌ی:
درو‌کردن و غه‌یبه‌ت و دو‌وزمان‌یی و جنی‌و دان و زمان شپ‌ری و
گالته‌و جه‌فه‌نگ به‌خه‌لک کردن و توانج و پلار تی‌گر‌ت‌نیان... هه‌تده‌وه،
هه‌میشه‌و دا‌یم گیر‌و‌ده‌ی خه‌م و خه‌فه‌ت و دل‌ه‌را‌وکه (قلق) و ترس و
له‌رزو شه‌رمه‌زاری و ئازارو ته‌شکه‌نجه‌ی ده‌روونی و ویژدان‌یین و،
هیچ کات به‌خته‌وه‌رو ئاسو‌وده‌و دل‌یا‌و تارام نین!

به س بو وینه ده ئیم:

بابای ئیردی بهر (حاسد)، چونکه هه میسه به هه بوون و نازو نیعمه تی خه لکی ناره حهت ده بی و، دیاره خوای به خشه ریش بهرده وام چاکه و نیعمهت و خیر و خوشییه کانی به سهر بهنده کانی دا ده پیرئ، به لئ بابای هه سوود، ده بی بهرده وام خه ریکی خه فته و مهراق و ئیش و ژان بیت، له نیو خویدا بکولئ و بتویته وهو گه ندل بیت!

هه ر بویه ش گوتراوه: (لله دُرُ الحسدِ ما أَعَدَّلهُ! بَدَأَ بِصَاحِبِهِ فَقَتَلَهُ!!)

واته: ماشه لالا هه سوودی چه ند داد گهره! له خاوه نه که یه وه دهستی پیکردوه و کوشتوویه تی!!

دیاره خه سلته و خوو خده پیسه کانی دیکه ش، هه ر وان و، بهر له هه موو که س زیان به خاوه نه کانیان ده گه یه نن و ده یانفه وتین^(۱)!

کو تایی ئه م خاله ش به م فه رمووده یه دینین:

{مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا، نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ، يَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمَنْ سَتَرْتُ مُسْلِمًا، سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ} أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۷۷۱۳)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۶۹۹)، وَأَبُو دَاوُدَ

(۱) به بیرم دئ که مندا ل بووم کاتیک له کوژ و مه جلیسدا باسی سیفته و خووی خراپی یه کیک ده کرا، که نازاری مسولمانان ددها، نه نکم - دایکی دایکم خوا لئیان خوشبی و جینگیان به هه شت بی - ده یگوت: رۆله گیان! ئنی بگه رین و باسی مه کهن: ماری باخه لئ خووی ده یخوات! واته: سیفته و خه سلته تی بهد و خراپی ئه و که سه ی به مارک دادنا!

برقم: (٤٩٤٦)، وَالْتَرْمِذِيُّ برقم: (٢٩٤٥)، وَابْنُ مَاجَهَ برقم: (٢٢٥)، وَابْنُ حِبَّانَ برقم: (٥٣٤).

واته: هه‌رکه‌سیک خه‌م و گه‌رته‌یک له‌ خه‌م و گه‌رته‌کانی دنیا له‌ بر‌واداریک لابه‌ری، خوا خه‌م و گه‌رته‌یک له‌ خه‌م و گه‌رته‌کانی پو‌ژی قیامه‌تی لی لاده‌با و، هه‌رکه‌سیک کاری (تالقاوی) بابایه‌کی سه‌غه‌ت و گه‌رته‌ار ئاسان بکات، خوا له‌ دنیاو دواپو‌ژدا کار ئاسانیی بو‌ ده‌کات و، هه‌ر که‌سیک عه‌بی مسو‌لمانیک بیو‌شی، خوا له‌ دنیاو دواپو‌ژدا ده‌یو‌شی و، هه‌تا به‌نده‌ هاو‌کاریی براهه‌که‌ی بکات، خواش یاریده‌ی ده‌دات...

The collage features a central portrait of a man with a turban. Surrounding it are various digital links and social media icons:

- Top left: Facebook icon and text "AliBapir/عەلێ بابه‌ڕ" (AliBapir/علي بابير).
- Top right: Facebook icon and text "AliBapir/عەلێ بابه‌ڕ" (AliBapir/علي بابير).
- Middle left: YouTube icon and text "AliBapir/عەلێ بابه‌ڕ" (AliBapir/علي بابير).
- Middle right: YouTube icon and text "AliBapir/عەلێ بابه‌ڕ" (AliBapir/علي بابير).
- Bottom left: QR codes and text "AliBapir" and "archive.org/details/@alibapir".
- Bottom right: QR codes and text "AliBapir" and "www.alibapir.com".

له نړۍ كېمېلېټريزېښتن لمانځنځين

د ټولنې د پرمختيا د لارښوونې

په دې مخه غږ موږ ته لارښوونې

AliBapir

www.alibapir.net

د ټولنې د پرمختيا د لارښوونې

د ټولنې د پرمختيا د لارښوونې

د ټولنې د پرمختيا د لارښوونې

د ټولنې د پرمختيا د لارښوونې

به‌شی چوارم

چۆن رەوشت و ئاكارى جوان دەزانين و وەدەست دەهينين؟

www.alibapir.com

دەستىك

بەرزىان!

ئايا ئىمە چۆن پەي بە رەۋشتى جوان و ئاكارى پەسند دەبەين؟
چۆنىش دەتوانىن بە دەستى بىنىن و خۇمانى پى بىرەزىنەنە؟

سەرەتا دەپرسىن: ئايا دەگونجى ئىنسان رەۋشت و ئاكارى خۇي
بگورې؟ چ بەبارى چاكەدا، چ بەبارى خراپەدا؟

لەۋەلامدا دەلتىن: بەلى، نەك مەۋف كە شاگوللى باغى
بەۋنەۋەرە، جىنىشىنى خوايە، ھەلگىرى ئەمانەتى خوايە و، خوا
دەفەرمەي: لەباشترىن شىۋەدا خولقاندومە، بەلكو تەننەت ئازەل و
پەلەۋەرە درندەكانىش، دەگونجى كە مەشقىان پى بىرى و رابەئىرىن
لەسەر ھەندى شت، كە پىچەۋانەي سەۋشتى خۇيانە: نابىن،
نەھەنگ، شىر، پلنگ، تاژى و باز، كە راۋيان پى دەكەن، چۆن
رەدەھىئىرىن؟ كەۋاتە: مەۋف باشتر دەتوانى خۇي بگورې، ھەم
بەبارى چاكەداۋ، ھەم بەبارى خراپەدا، ئەۋە ھىچ گومان لەۋەدا نىە.

ئىجا ئايا ئىمە لە چ رەيەكەۋە دەستمان لە رەۋشتى جوان
گىر دەي؟ لەھەقىقەتدا - ۋەك پىشتىر باسما كەرد - لە رەيى ۋەھىي
خواۋە، ۋەھىي خواش لە قورئان و سوننەتدا بەرجەستەيەۋ، بىگومان
عەقلى و فەيترەتى ساغىش پىشتىگىرى ۋەھىي خان و، ھەرگىز
ۋەھىي خوا، شىكىكى تىدا نەۋە، لەگەل عەقلى ساغ و فەيترەتى
سەلىمدا تىك بگىرى، بەلام بەمەرجىك ئەۋەي بەۋەھىي دانراۋە،

به راستی و هجی خوابی، نجا قورپان نه وه هیچ گومانی تیدا نیه و له پیه کی مسو گه ره وه به نیمه گه یشته وه به ته و اتور، به لام به نسبت سونده ته وه، هر کاتی شتیکتان بینی له سونده تی پیغه مبه رد (صلی الله علیه وسلم)، به ناوی پیغه مبه ره وه (صلی الله علیه وسلم) کرا بوو، یان گوترا بوو، یان پال درابوه لای و، له گه ل عه قلی سه لیم، یان له گه ل سروشت و فیتره ت، یان له گه ل عیلم و واقعدا تیگگیرا، بزنان که نه وه هی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) نیه، چونکه هه میشه عه قلی سه لیم و فیتره تی ساغ و عیلم و واقع، پشتگیری نه وه ده کن که له وه جی خوادا هاتوه^(۱)، بویه هه ندی له زانایان ده لین: وه جی خوی په روه ردگار فیتره تیکی دهره کییه و، فیتره تیکی که خوا ئینسانی له سهر خولقاندوه، شهریه تیکی نیو خوییه، خواش (سبحانه و تعالی) ئامازه به و راستیه ده کاو ده فهرموی:

(فَاقْمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا يَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ الروم).

واته: پرووی خوت راست بکه له گه ل دیندا به پاکیی، (نجا ئایا نه دینه کامه یه؟) نه و سروشته ی که خوا خه لکی له سهر سروشتاندوه، {یانی: نه و دینه پاکه هه نه وه ده لی، که فیتره تی ساغی مروقه کان دهیخوازی و عه قلی سه لیم دهیخوازی}، گوران

(۱) له واره ده دهنانی سهرنجی کتیی: (پیناسه و پیوستی و گرنگی ریازی پیغه مبه ری خوا) و کتیی پینجه می مه و سووعه ی: (بیرکردنه دی ئیسلامی ..) بده ی.

نیه بۆ دروستکراوی خوا، {ئه‌و شه‌ریعه‌ته‌و ئه‌و فیت‌په‌ته، دوو پرووی دراوی‌کن، دوو پرووی هه‌قیقه‌تی‌کن و پشت‌گیری یه‌کدی ده‌که‌ن}، ئه‌ه‌وه‌ به‌رنامه‌ی پێک و راسته، به‌لام زۆریه‌ی خه‌لکی نازان.

که‌واته: ئیمه‌ له‌پێی وه‌حیییه‌وه، په‌ی به‌په‌شته به‌رزو جوانه‌کان ده‌به‌ین و، عه‌قلی سه‌لیم و فیت‌په‌تی ساغیش، هه‌میشه‌ پشت‌گیری ئه‌وه‌ن که‌ وه‌حیی فه‌رموویه‌تی، بۆیه‌ش هه‌ر کاتی تی‌ک‌گیرانی له‌نیوان عه‌قل و نه‌قلدا دروست بوو، یان نه‌قله‌که‌ راست نیه، یان عه‌قله‌که‌ ته‌واو نیه.

ئو و ریگایانهی په وشت و ئاکاری بهرز و په سندیان پی وده دست دت

پییه کانی وده دست هیئانی په وشت و ئاکاری بهرزو په سند، زورن، به لام پییم وایه: ده (۱۰) یان له هه موویان بنه په تییترو گرن گترن، که نه مانه:

پیگای یه که م

کارلیک کردن له گه ل کتیبی خوادا: به خویندنه وه و تیگه یشتن و جیبه جی کردن، (التَّعَامُلُ مَعَ كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى: تِلَاوَةً، وَفَهْمًا، وَتَطْبِيقًا)

به نه ندازه ی نه وه که نیمه کارلیک ده که یان له گه ل قورئاندا و له قورئان تیده گه یان و، به قورئانه وه پابه ند ده یان و، قورئان جیبه جی ده که یان، بیگومان به و نه ندازه یه ش پشک و به شمان ده بی له په وشت و ئاکاری بهرزو جواندا.

نه و چوار ئایه تانه ی سوو په تی (الرعد) زور به جوانی ده بری نه و راستییان، خوا ده فهرموی:

(أَمَّنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَنْذِرُكُمُ الْوَلَا الْأَلْبَبِ الَّذِينَ يُؤْفُونَ بَعْدَ اللَّهِ لَا يُنْقِضُونَ الْعَيْثَ ۚ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ

اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْكَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿١١﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَدْرُسُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ أُولَئِكَ لَمْ يُغَيِّبِ الدَّارِ ﴿١٢﴾.

واته: ئایا که‌سیک که‌ده‌زانی ته‌ودی له‌ په‌رو‌رد‌گارت‌ه‌وه‌ بۆت دابه‌زیتراوه، حه‌قه، وه‌ک که‌سیک وایه که‌ کو‌یر‌ه‌؟!

که‌واته: سه‌ره‌تای که‌وتنه‌ سه‌ر سه‌کی په‌وشتی په‌سندو جوان، ته‌ودیه که‌ تۆ بزانی و ئیمان‌ت هه‌بی که‌ ته‌ودی بۆ پی‌غه‌مبه‌ری خوا دابه‌زیوه، هه‌قه‌و راسته، ته‌وه‌ هه‌نگای سه‌ره‌تایه، به‌لام هه‌رکه‌سه‌ی کو‌یر بی له‌ ئاست قور‌ئاندا، به‌ته‌شک‌ید ویر‌انیش ده‌بی له‌ بوا‌ری ئاکارو په‌وشتدا، به‌لام هه‌رکه‌سه‌ی بین‌ه‌ر بی له‌ ئاست ناسینی هه‌قدا، ته‌وه‌ هه‌قه‌ که‌ خوا بۆ پی‌غه‌مبه‌ری خاته‌می ناردۆته‌ خوار، به‌رچاوی پی‌ی پروون بی، به‌ ته‌شک‌ید ئاوه‌دانیش ده‌بی له‌ پرووی ئاکاری به‌رزو په‌سندو جوانه‌وه، چونکه‌ دوا‌یی خوا‌ی کارزان ده‌فرموی: (إِنَّمَا يَنْدَرُكُوا أُولَئِكَ) واته: ته‌نیا خاوه‌ن عه‌قلان په‌ند و‌ه‌رده‌گرن.

ئنج‌ا ئایا ته‌وه‌ خاوه‌ن عه‌قلانه‌ کین؟! خوا به‌ کۆمه‌لی په‌وشت و ئاکاری جوان، پی‌ناسه‌یان ده‌کا:

یه‌که‌م: (الَّذِينَ يُؤْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنقُضُونَ الْمِيثَاقَ) واته: ته‌وانه‌ی پابه‌ندن به‌ په‌یمانی خواوه‌و په‌یمانی خوا هه‌ل‌ئاوه‌شیننه‌وه.

دوو‌ه‌م: (وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ) واته: هه‌روه‌ها ته‌وانه‌ی که‌ هه‌موو ته‌وه‌ په‌یوه‌ندی‌یانه‌ ده‌گه‌یه‌ن، که‌ خوا فه‌رمانی پی‌کردوه‌ بگه‌یه‌ن‌رین.

له گهَل باب و دایکیاندا، له گهَل خزمیاندا، له گهَل مال و مندالیاندا،
له گهَل دهر و دراوسیانداندا، له گهَل میواندا، له گهَل هه موو چین و
تویژه کانی خه لکدا.

سپیه م: (وَيَحْشَوْنَ رَبَّهُمْ) واته: به گه وره گرته نه وه له په روه رد گاریان
ده ترسین.

چواره م: (وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ) له لیپرسینه وهی خراپی رۆژی دواپی
ده ترسین.

پینجه م: (وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ) ته وانه ی که له بهر رووو
ره زامه ندیی په روه رد گاریان خو را گرن.

شه شه م: (وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ) نویژ بهرپا ده کن.

حه وته م: (وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً) به نهینی و ناشکرا له وهی
پیمان داون، ده به خشن.

هه شته م: (وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ) له بهرام بهر خراپه دا چاکه ده کن،
خراپه به چاکه پال پیوه دنین.

(أُولَٰئِكَ هُمُ عِبَادِيَ الدَّارِ) واته: تا ته وانه سه ره نجامی مه نزلگای
دوار پۆریان هه یه.

که واته: که سی که بزانی قورشان هه قهو، که سی که کارلیک بکا
له گهَل قورشاندا: رازاوه ده بی به هه موو ره وشتیکی به رزو جوان، ته وه
هه نگای یه که م و ریگای یه که م بو به ده ست هیئانی ره وشتی به رزو
جوان، که بریتیه له زانیی راستیی قورشان و لی دلنیا بوونی و تیمان
پیئینانی و، پاشان ده ست پیوه گرته و کارلیک کردن له گه لیدا.

به‌لئ، قورښان فهرمايشتی به‌رزو پيروزو به‌ريزو به‌پيت و پيري
خوای يوينه‌يه:

(لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾) الشورى.

که بېگومان خوا (عز وجل) سيفه‌ته‌کانيشی کت و مت وه‌ک زاتی
بي وينه‌و هاوتان، بويه پيوسته ته‌واو ته‌واو دلنياو مسوگره‌بين، که
ته‌و کارېگه‌رييه‌ی فهرمايشتی خوا (کلام الله) هه‌يه‌تی له‌هه‌موو
روويکه‌وه، هېچ شتيکی دیکه نيه‌تی، هه‌ربويه‌ش پيغه‌مبه‌ری خوا
(صلى الله عليه وسلم) ږه‌وشت و ږه‌فتاری به‌پي قورښان بووه، وه‌ک
پيشتريش باسمان کردو له‌زاری هاوسه‌ری به‌ريزو خوښه‌ويستی و پاک
و چاكييه‌وه عايشه: (صديقة بنت الصديق) خوا له‌خوی و بابی
رازی بيت، گيرامانه‌وه، که گوتويه‌تی: {كَانَ خُلُقُهُ الْقُرْآنُ}
أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (٢٥٣٤١)، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح على شرط
الشيخين.

تيمه خوا ياربی دواتر باسی چونه‌تی هه‌لسوکه‌وتکردن له‌گه‌ل
قورښاندا ده‌کين، به‌لام ليرده‌دا هه‌ر ته‌وه‌نده ده‌ليم: که مه‌به‌ست له
قورښان کردنه هاو‌ده‌م و هاو‌راز، ته‌نبا ته‌وه نيه‌ که بيخوينين، به‌لکو
ويړای خویندنی، ده‌بی ته‌فاعوليشی له‌گه‌لدا بکه‌ين و تي بکه‌ين
و، تيه‌وه رابميينين و، ليی ورد بينه‌وهو پيدا قول بينه‌وهو، پاشان
ناراسته‌و فهرمانه‌کانيشی جبه‌جی بکه‌ين، بو وينه:

گيراوته‌وه که جارکيان عه‌بدولای کوری عومه‌ر (خوا لييان
رازی بيت)، قورښانی خوینده‌وه، کاتيک گه‌يشتوته ثايه‌تی:

(لَنْ نَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ ﴿٩٢﴾) آل عمران.

واته: ناگه نه پله ی چاکه کاری، تا کو له وهی خوشتان دهوی، نه به خشن و، بیگومان هه ر شتیکیش ببه خشن، نه وه خوا پیی زانایه. ئیدی که گه یشتوته ئیره، یه کسه ر قورپان (مُصَحَّف) ده کی پیکه وه ناو ته وه، چوته وه مال و به یینیکی پیچوه وه ته و جار گه راو ته وه، دوو باره دهستی به قورپان خویندنه که ی کردوته وه! ئنجا که لییان پرسیه، گوتویه تی: نه وه پو شاکیکم هه بوو خو شمده یست، که نه و ئایه ته م خویند، بو جیبه جی کردن (تطبیق) ی چووم پو شاکه که م به خشی و، ته و جار هاتمه وه بو قورپان خویندنه که م!

کوتایی ته م خالەش به ته فسیره لیکنده وهیه کی کورتی ئایه تی ژماره (۱۹۹) ی سوورته تی (الأعراف) دینین، که ئیمام (جعفر الصادق) خوا لئی خوشبی گوتویه تی:

(أَمَرَ اللَّهُ نَبِيَّهٗ (صلى الله عليه وسلم) بِمَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ، وَلَيْسَ فِي الْقُرْآنِ آيَةٌ أَجْمَعَ لِمَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ مِنْ هَذِهِ الْآيَةِ)^(۱)، واته: خوا فرمانی به پیغمبره که ی کردوه به ره وشته په سنده کان و، هیچ ئایه تیکیش نیه له قورپان دا، له م ئایه ته کو که ره وهرتر بی، بو ره وشته به رزه کان. ئایه ته که ش ته مه یه:

(خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِيَّةِ) ﴿٩٩﴾.

واته: نه وهی ئاسانه وه ری بگره و، فرمان به چاکه بکه و، پرو له نه فامان وه رگیره!

(۱) بروانه (صلاح الأمة في علو الهمة) ج ۵ ص ۲۲۶.

چۆنیته‌تی ده‌لالت کردنی ئەم ئایه‌ته‌ش له‌سه‌ر په‌وشته‌ جوانه
بنه‌ره‌تییه‌کان، ئاوایه: ینگومان هه‌موو ئینسانێک هه‌م ئەو مافی له‌سه‌ر
خه‌لکی هه‌یه‌و، هه‌م مافی ئەوانیشی له‌سه‌ره، ئنجا ئەو مافی که‌له‌سه‌ر
ئەوانی هه‌یه، یان پێی ده‌ده‌ن، یان نا، که‌واته‌ سێ حاله‌ت دروست ده‌بن:

حاله‌تی یه‌که‌م: مافیکی ماددی و مه‌عنه‌ویی که‌ له‌سه‌ریان
هه‌یه‌ و، ئاماده‌شن که‌م و زۆر بۆی جێبه‌جێ بکه‌ن، ئەوه‌ ده‌بی چۆن
ئاسانه‌و بۆیان جێ به‌جێده‌کری، لیان قبول بکات و، بنه‌رمیی و
ئاسایی له‌گه‌لیان بجوولێته‌وه: (خُذِ الْعَفْوَ)، چونکه‌ وشه‌ی (عَفْوَ)
هه‌م به‌مانای لی‌بوردن و چاو پۆشیی دی‌ت و، هه‌م به‌مانای شتی
ئاسان (السَّهْل، المیسور)یش، وه‌ک خۆی په‌روه‌ردگار فهرموویه‌تی:

(وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ) (البقرة: ۲۱۹)

حاله‌تی دووه‌م: مافی ئەوان که‌ له‌سه‌ریه‌تی و، ته‌رکی سه‌رشانی
به‌رانبه‌ریان، پێیسته به‌تێرو ته‌واویی بۆیان جێ به‌جێ بکات و،
هیچ که‌مه‌ترخه‌میی تێدا نه‌کات و، هه‌رچی خێرو چاکه‌یه‌و بۆیان
به‌که‌لکه‌، ئاراسته‌یان بکات: (..وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ ..) (۲۱۹)، چونکه‌ کاتی
فه‌رمان به‌چاکه‌و خه‌لک ئاراسته‌ کردن و راسپاردن به‌ چاکه‌و خێری
لی جوانه، که‌ بۆ خۆی هه‌رچی خێرو چاکه‌یه‌، پێشتر کردیته‌تی و
له‌خۆیدا هێنایه‌تی دی.

حاله‌تی سێیه‌م: له‌ کاتی‌که‌دا که‌ ئەوان ئاماده‌ نه‌بوون مافی خۆی
پێده‌ن و، بگه‌ره‌ بێ ته‌ده‌یی و نه‌فامیی و سه‌له‌ییشیان به‌رانبه‌ر کرد!
ئەوه‌ نابێ وه‌ک ئەوان بکات و، پێیسته پشت گوێیان بخات: (وَأَعْرِضْ
عَنِ الْجَاهِلِينَ)، یان وه‌ک له‌ شوێنی دیکه‌دا فهرموویه‌تی:

پښگای دووهم

شوین پښ هه‌لگرتنی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و
خو‌پازاندنه‌وه به‌په‌وشت و ئاکاره به‌رزو جوانه‌کانی

۱- پیشتتر باس‌مان کرد که خوا (سبحانه و تعالی) له‌ثایه‌تی (۴)ی
سوره‌تی (القلم) دا، ده‌فه‌رموی:

(وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾)

واته: بیگومان تو له‌سه‌ر په‌وشتیکی مه‌زنی، که‌واته: تیمه‌ش به
نه‌ندازه‌ی شه‌وه که به‌پښ پیغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه وسلم) ده‌چین و،
وه‌ک شه‌وه ده‌چین: په‌وشت و ئاکاره‌کانی شه‌وه خو‌ماندا دینینه‌دی.

۲- له‌سوره‌تی (الأحزاب) ثایه‌تی (۲۱) دا، خوا (سبحانه و تعالی)
پښمایي تیمانداران ده‌کاو ده‌فه‌رموی:

(لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾)

واته: بیگومان له‌پیغه‌مبه‌ری خوادا (صلی الله علیه وسلم)
باشترین سه‌رمه‌شق هه‌یه، بو‌هه‌رکه‌سی که به‌تومیدی خواوه‌دیداری
خوابی و، زو‌ریش یادی خوا بکا.

هه‌رکه‌سی به‌تومیدی بی به‌خزمه‌ت خوا بگات، سه‌ربه‌رزانه به‌خزمه‌تی
بگات و، به‌تومیدی له‌دوا‌پوژدا سه‌ربه‌رزو سه‌رفراز بی و، زو‌ریش
یادی خوا بکا، شه‌وه پیغه‌مبه‌ری خوا باشترین سه‌رمه‌شق و چاوسا‌غیه‌تی،

دیاره له هه موو پرووه کانه وه، به لام ئیمه لیږدا مه به ستمان، ئاکارو
په وشتی به رزو په سنده.

۳- له سووږه تی (آل عمران) نایه ته کانی (۳۱ و ۳۲) دا، خوا (سبحانه و
تعالی) پیغه مبه ری خاتمه (صلی الله علیه وسلم) دده وینتی و
ده فهرموئ:

(قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣١﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾).

واته: تو بلی: ته گهر ئیوه خواتان خوش دهوئ، شوینم بکه ون،
خواش خوشی دهوین و، له گونا هه کانتان دهبووری و، خواش
لیسورده میهردهانه، بلی: فرمانبه ری خواو پیغه مبه ره که ی بکه ن،
ئنجا ته گهر پشتیان هه لکرد، بیگومان خوا کافرانی خوش ناوین.

لیږدا بو مان ددرده که وئ، که ئیمه به نه ندازه ی ته وه که شوین
پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) دده که وین، ئیسپاتی
خوشه ویستی خومان بو خوا دده که وین و، خوشه ویستی خواش
بو خومان وده دست دهینین، یانی: شوینکه وتنی پیغه مبه ری خوا
(صلی الله علیه وسلم) که وتوته نیوان دوو خوشه ویستیان: شوین پی
هه لگرتنی ئیمه بو پیغه مبه ری خاتمه، به لگه ی خوشه ویستی مانه بو
خواو، هوکاری خوشیسترانمانه له لایه ن خواوه، واته: شوین که وتنی
پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ته ولایو ته ولای خوشه ویستی به،
یه که میان: خوشه ویستی به نده بو خوا، ئیسپات دهکا، چونکه به دوی
خوشه ویسته که ی دده که وئ، دوو میان: هوکاری ته ویه که خوا ته و

ئینسانه‌ی خوش‌بوئ، که به‌دوای خوشه‌ویسته‌که‌ی ده‌که‌وئ، که موحه‌مه‌ده (صلی الله علیه وسلم).

دوایی ده‌فه‌رموئ:

(قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ) (۳۲).

واته: پیان بلی: فه‌رمانه‌ری خواو پیغه‌مبه‌ر بکه‌ن، ئنجا ته‌گه‌ر پشتیان هه‌لکرد، ته‌وه‌ خوا کافرانی خوش‌ناوین، که‌واته: هه‌رکه‌سی ره‌فری ری و شوئنی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) بکا، ته‌وه‌ بی‌پروایه‌و کافره‌و خوا خوشی ناوئ، به‌لام ره‌فری یه‌که‌جاره‌کیی، ته‌گه‌رنا که‌سی سوننه‌تیکی پیغه‌مبه‌ری خوا جیبه‌جی نه‌کا، ته‌وه‌ ته‌نھا خیریکی له‌ده‌ست ده‌جی، ته‌گه‌ر ته‌و کاره (مندوب) بی‌ت و (تطوع) بی، به‌لام ته‌گه‌ر واجب بی، ته‌وه‌ گوناھیکی توش بووه، به‌لام که‌سی به‌گشتی ری‌بازی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ره‌فر بکا، ته‌وه‌ مانای وایه‌ بی‌پروایه، خوای په‌روه‌رد‌گاریش به‌ ته‌کید بی‌پروایانی خوش‌ناوین.

ئنجا ده‌لین:

بیگومان قورئانی به‌ پیت و پیژ، وشه‌ به‌ وشه‌و ئایه‌ت به‌ئایه‌ت له‌ خواوه، به‌هوی جوپرائیل (روح‌ال‌امین) ده‌و، دابه‌زیوته‌ سه‌ر دل و ده‌روونی موباره‌کی پیغه‌مبه‌ری به‌ریژ:

(نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ) (الشعراء: ۱۹۳).

مادام وابی، بیگومان پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌هه‌موو که‌س چاکترو قوولترو زیاترو راستتر له‌ فه‌رمایشتی خوا

تيگه يښتووه، به ته نكيد له هه موو كه سيش چاكتر و راستر زياتر جي به جي (تطبيق) كړدوه، بويه هر كه سيك به پراستي تهو زاته به رزو نوازويه، بكاته پيشړه وو سهرمه شقي خو، له هر بواړيكد، به تايبه ت له بواړي ته دهب و ناكارو په وشت و په فتاري به رزو جوان و په سنددا، تهو مسوگر هه تا تهو كه سه بتواني و پر بكات، پيغه مبهري كو تاي (صلي الله عليه وسلم) بهو په پري ليوه شاوهي و لياقت و كارامه ييه وه، پيشړه ويې و ماموستايه تي و چاوساغي ده كات:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ (١١) الاحزاب.

نجا شاياني باسيشه كه سهرمه شقي تي (١١) پيغه مبهري خوا، چ له بواړي په وشت و خوي به رزو جوان و، چ له هر بواړو مهيدانيكي ديكه شدا، هينده هه مهلاينه نو فراوان و دوه له مهنده، بو هه موو كه سيك و سهرجه م چين و تويزد كانه، بو نمونه:

هه ژارو قهرزدارو، دوه له مهنده پاره دار!

چه وساوو بي دهسته لات و، دهسته لاتدارو حوكمران!

تاواره كوچكه رو، نيسته جي و خاوهن مال و مه نزل!

(١) كتيبي (الشمايل) (ترمذي) سهرچاويه كي زور نايابه بو زياتر ناشنا بوون به په وشت و ناكاري به رزو شيريني پيغه مبهري خوا صلي الله عليه وسلم. هه روه ها نه كتيبي: (پوخته ي ژياننامه ي پيغه مبهري خوا) ش له چاپي سيه ميندا، له به شيكي تايبه تدا: باسي خه سلته و په وشته به رزه كاني تهو زاته به رزه مان كړدوه.

هاوسه رو خاوهن خيزان و، خيزان و هاوسه ر لى مردوو!
 بابى كورو كيژو، بابى كورو كچ لى مردوو!
 له جهنگدا سهر كه وتوو، له جهنگدا شكاوو سهر نه كه وتوو!
 شادو دلخوش و رازى و، خه فته بارو دلتهنگ و توور بهوو!
 قسه پيگوتران و بوختان بو کران و نازار دران و، مه دح و ستايش
 کران و پيژو حورمه تى زور ليگيران! ..هتد.
 به لى، پيغه مبه رى خوا له هه موو ئه و حاله تانه و گه ليكى ديكه ش دا،
 چاكترين و بيگه ردتري پيشر هوو سهرمه شقه و، هه ر كه سيك ريبازه كه ي
 بگري، هه تا خوا هه زبات پاكي دهكات و چاكي دهكات و، به ره و
 لووتكه ي بهرز بهرزى دهبات.

پاښتونستانى مکتبى ماموستا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

QR Code 1

علی بابیر/ AliBapir

علی بابیر/ AliBapir

QR Code 2

پاښتونستانى مکتبى ماموستا علي بابير

رښگای سییه م

کردنه سه رمه شقی ټهو که سانه ی که له سه ر پښای پیغه مبه ری
خوا (صلی الله علیه وسلم) پوښتوون، چ له هاوه لانی به پښی،
چ له زانایان و پیښه وایانمان په زاو په حمه تی خویان لیږی

خوای په روه ردگار له سووړه تی (التوبة) له نایه تی (۱۰۰) دا،
ده فرموی:

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ
بِإِحْسَنِ رِضَى اللَّهِ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۱۰۰﴾

واته: پیښکه وتوو ده که مه کان له کوچکه ران و پشویانان و،
ټه وانه ی که به چاکیی شوینیان که وتوون، خوا لیان رازییه و،
ټه وانیس له خوا رازیین و، چهند به هه شتیکی بو دانان، پروبار به ژیر
کوښکه کانیندا ده پوښ، ټه وده ش سه رکه وتنی مه زنه.

که واته: خوا (سبحانه و تعالی) ده ک چون رازی بووه له پیښکه وتوو
یه که مه کان له کوچکه ران و پشویانان، به هه مان شیوه ټه وانه ش که
به چاکیی شوینی وان ده که ون، خوا له وانیس رازییه، به ته تکید بو یه ش
خوا له پشویانان و کوچکه ران رازیبووه، چونکه رازاوه بوون به هه موو
په وشتیکی به رزو جوان، هه ر که سیکیش به راستی شوینی وان بکه وی،
رازاه ده بی به په وشتی به رزو جوان، بو یه ټه و رازیبوونه ی خوای
په روه ردگار، بو ټه وانیس ده سته به رو مسوگر ده بی.

{مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَالْجَلِيسِ السُّوءِ كَحَامِلِ الْمِسْكِ وَنَافِخِ الْكِيرِ، فَحَامِلُ الْمِسْكِ إِمَّا أَنْ يُحْذِيكَ، وَإِمَّا أَنْ تَبْتَاعَ مِنْهُ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً، وَنَافِخُ الْكِيرِ إِمَّا أَنْ يُحْرِقَ ثِيَابَكَ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ رِيحًا خَبِيثَةً} أخرجه البخاري برقم (٥٢١٤)، ومسلم برقم (٢٦٢٨).

واته: وینهی هاوه لی باش و هاوه لی خراب، وهك هه لگري میسك و فووكه ره مووشه ده مه {واته: ئاسنگه ر} وایه، هه لگري میسك {واته: عه تر فروش، یان ته وهی كه بوئی خوشی پییه}، یان ده تدا تی {بوئیكت لیده دا ده لی: بزانه چونه؟} یان لیی ده كری، یاخود هه ره به لای دایی، بوئی خوشت بو دی و، ته و كه سه ی كه فوو له مووشه ده مه ده كا {بو ته وهی ئاگره كه خوش بكاو ئاسنی پی نه رم بكاو پاشان بیكوتی} ته گه ره لیی نزیک بی، یان به رگه كه ت ده سووتینی به پریشكه كانی، یاخود بوئیكي ناخوشت بو دی {بوئی ئاسن و دووكه ل و شتی سووتاو}.

كه واته: دۆست و ره فیقی باش، هه ره چۆن بی به شیوه یك له شیوه كان، لیی به هره مه ندی و، دۆست و ره فیقی خراپیش، هه ره چۆن بی، به شیوه یك له شیوه كان، لیی زهره مه ندی.

٣- پیغه مبه ری خوا (صلى الله عليه وسلم) له فه رمووده یه کی دیکه دا ده فه رموی:

{الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ} أخرجه أبو داود برقم (٤٨٣٣)، والترمذي برقم (٢٣٧٨) وقال: حسن غريب قال الألباني: حسن.

واتە: پىياو^(۱) (واتە: مەروۇف) لە سەر ئايىنى خۇشەويستەكەى خۇيەتى،
بۆيە ھەركام لە ئۆيە با سەرنج بدا، بزائى لە گەل كىدا خۇشەويستىي
دەكات و دۆستايەتیی دەگرى.

واتە: تۆ بتهوئى و نەتەوئى كارلېكراو دەبى بەو كەسەى، كە
تېكەلېي لە گەل دەكەى، دۆستايەتیی لە گەل دەكەى، ئنجا چاك
بى، يان خراپ بى.

(۱) لىرەدا كۆرەكە كۆرى پىياوان بوو، ئەگەرنا بۇ ئاڧرەتانىش ھەر وايە.

رینگای پیئجه م

په ند وه رگرتن له هه لان

پیئجه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموی:

{كُلُّ بَنِي آدَمَ خَطَّاءٌ وَخَيْرُ الْخَطَّائِينَ التَّوَّابُونَ}، أخرجه أحمد برقم (۱۳۰۷۲)،
والترمذي برقم (۲۴۹۹)، وقال: غریب، وابن ماجه برقم (۴۲۵۱)، والدارمي برقم
(۲۷۲۷)، والحاكم برقم (۷۶۱۷)، وقال: صحيح الإسناد، والبيهقي في شعب الإيمان برقم
(۷۱۲۷)، قال الألباني: حسن.

واته: هه موو ئاده میزاده کان خه تاکارن، باشتین خه تاکارانش
گه راوه وان، {ئه وانیه کی بولای خوا ده گه رپنه وهو په شیمان دهنه وه}.

که واته: مروف ناتوانی بیته فریشته ی بی هه له وه به فری بی
په له، مروف که م و کورپی هه ره ده بی، خوی به به زه بی ده فهرموی:

(وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا
لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ ذُنُوبَهُ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿۱۳۵﴾). آل عمران.

واته: هه روه ها ئه وانیه کاتیک شتیکی ناقولا ده کهن، یا خود سته م
له خو یان ده کهن، خویان ده که ویته وه یاد، داوی لیبوردن ده کهن و،
بیجگه له خوا، کی له گوناها ن ده بووری؟ به رده و امیش نابن له سه ر
ئه وه ی کردوویانه، له کاتیکشدا ده زانن که خراپه.

که‌واته: ئینسان که‌هه‌له‌ی کرد، ده‌بی په‌ندی لی و‌ه‌ر‌ب‌گری و، ب‌گه‌ر‌پ‌ته‌وه‌ بۆ‌لای خواو داوای لی‌ب‌وردن له‌خوا ب‌کا، وه‌ك دوا‌یی له‌ فه‌رمایش‌تی‌کی پی‌غه‌مبه‌ری خوا‌دا ده‌یه‌نین، که‌ فه‌رموویه‌تی: (به‌دوای خراپه‌دا چاکه‌ ب‌که، ده‌یس‌ر‌پ‌ته‌وه‌).

ئینسان ده‌بی په‌ند له‌هه‌له‌و که‌م و‌ کور‌پ‌یه‌کانی خۆی و‌ه‌ر‌ب‌گری. ده‌گ‌یر‌نه‌وه‌ له‌ لو‌ق‌مانی حه‌کیمیان پرس‌یوه، ته‌و عه‌قل و‌ حیکمه‌ته‌ت له‌کوی ه‌ینا؟

گوتوویه‌تی: له‌هه‌له‌کانی خۆمه‌وه‌.

گوتوویه‌انه: چۆن؟

گوتوویه‌تی: قسه‌یه‌کی هه‌له‌، یاخود ر‌ه‌فتاری‌کی هه‌له‌م ده‌کرد، خه‌لك زه‌می ده‌کردم و‌ پ‌یی ناشیرین ده‌بووم، په‌ندم لی و‌ه‌ر‌ده‌گرت، ته‌و هه‌له‌یه‌م دووباره‌ نه‌ده‌کرده‌وه‌، له‌ راستییدا هه‌ر که‌سی هه‌له‌یه‌کی کرد، دووباره‌ی نه‌کاته‌وه‌، ده‌بیته‌ خاوه‌نی ر‌ه‌وشتی‌کی به‌رزو جوان.

به‌لام گرفت‌ی ئیمه‌ ته‌وه‌یه، که‌ هه‌له‌کان نه‌ك دووباره‌، به‌لكو چه‌ند باره‌ ده‌که‌ینه‌وه‌، به‌لكو جاری وا هه‌یه‌ ته‌و هه‌له‌و که‌م و‌ کور‌پ‌یانه‌ لی‌شیان زیاد ده‌که‌ین، نه‌ك هه‌ر وه‌ك خۆیان دووباره‌یان ب‌که‌ینه‌وه‌، به‌لكو به‌زیاده‌وه‌ش دووباره‌یان ده‌که‌ینه‌وه‌.

پیگهی شه شه م

په ند وه رگرتن له هه له ی خه لکی

له قورثاندا خوی بهرزو مهزن تاماژدی بهوه داوه، وهك له سووره تی (الحشر) له ثایه تی (۲) دا، ده فهرموئ:

(هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَنَّهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَدَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُجْرَوْنَ بِيُوتِهِمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَكْفُلِي الْأَبْصَرَ (۱۲)).

۱۰۶

ئهو ثایه تانه دهرباره ی هۆزی (بنی النضیر)ی جووله که هاتنه خوار، که له مه دینه بوون و، په یمان شکینیان کرد له گه ل پیغه مبه ری خوادا (صلی الله علیه وسلم)و، سهره نجام وهك سزایهك بو په یمان شکینیان، له مه دینه دهرکران، ئنجا خوی دادگهر باسی ئه وه مان بو ده کاو ده فهرموئ: خوا ئهو که سه یه که ئه وانیه بی بر و بوون له خاوه ن کتیه کان له مال و حال ی خو یان ده ری کردن، بو یه که مین جاریک که کو بوونه وه به رهو شام، دوا یی له کو تای ی ثایه ته که دا ده فهرموئ: (فَاعْتَبِرُوا يَكْفُلِي الْأَبْصَرَ) واته: ده جا په ند وه رگرن ئه ی خاوه ن عه قلا ن! واته: په ند له هه له ی ئه وان وه رگرن.

ئها! هه رکه سی هه له ی کرد، ده بی باجه که ی بدا، هه رکه سی خیانه تی کرد، ده بی سزا بدری، ئیوه ش خیانه ت مه که ن، بو ئه وه ی

باجه كهى نه دن و له سه رى سزا نه درين، عه رب گوتوويانه: (السَّعِيد
مَنْ اتَّعَظَ بِغَيْرِهِ) واته: به خته وهر كه سيكه پهنه له غه يري خوى
وهر بگرى، ته گهر ئينسان پهنه له غه يري خوى وهر بگرى، به ته ئكيد
زور باشته له وه، كه پهنه له هه لهى خوى وهر بگرى، هه رچهنه پهنه
له هه لهى خوشى وهر بگرى هه ر باشه، به لام ته وه هه لهيه كه غه يري
تو دهىكا، تو پهندى لي وههر بگرى، بو ته وهى ته وه هه لهيه نه كهى، ته وه
به ته ئكيد زور باشته.

۱۰۷

ډاگه ياندلى ههنگه يي ماموستا علي باباير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.com

English عربي

هه لي باباير AliBapir

هه لي باباير AliBapir

ډاگه ياندلى ههنگه يي ماموستا علي باباير

رېځگای حه و ته م

له گه ل خوډا تیکوښان

با سهرنجی نه و چه ند ثایه ت و فهرمووده یه بده یین له و باره وه:

۱- خوی په روهرد گار ده فهرموی:

(وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٤٠﴾ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٤١﴾) (النازعات).

واته: تنجا ههر که سیك له پایه ی په روهرد گاری ترسا (یا خود له راوهرستانی به رددم دادگای په روهرد گاری خوی ترسا و، نه فسی خوی له ناره زووه ناره وایه کانی گپراهه وه، نه وه به هه شت جیگا و رېځگایه تی، که واته: ده بی ټینسان نه فسی خوی له ناره زووه کانی بگپراهه وه، جله وی نه فسی خوی توند بکا، وه که یه کی له زانایان له شیعریکی زور جوانیدا ده لی:

وَمَنْ أَبَاحَ النَّفْسَ مَا تَهَوَّاهُ فَإِنَّمَا إِلَهُهُ هَوَاهُ

واته: ههر که سی نه فسی چی هزی لیبوو بوی ره واکاو رېځگای پی بدا، نه وه ناره زوی خوی کردو ته په رستراوی خوی.

۲- ههر ودها خوا (سبحانه و تعالی) له سوورپتی (النجم) له ثایه ته کانی: (۳۹ و ۴۰) دا ده فهرموی:

(وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ﴿٣٩﴾ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ ﴿٤٠﴾).

واته: بیگومان هیچ به‌ره‌مه‌یک بۆ مروّث نیه، مه‌گه‌ر تیّب‌کۆشی و هه‌ولّ بدات و خۆی ماندوو بکا، ئه‌گه‌رنا هیچی ده‌ستگیر نابێ و، به‌ره‌مه‌می کۆششه‌که‌شی له‌مه‌ودوا ده‌بینرێ (هه‌م له‌لایه‌ن خۆیه‌وه، هه‌م له‌لایه‌ن خه‌لکه‌وه، هه‌م له‌لایه‌ن خواوه).

۳- له‌ سووره‌تی (العنکبوت) ئایه‌تی (۶) دا، ده‌فه‌رموێ:

(وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ ۖ ...) (۶)

واته: بیگومان هه‌ر که‌سێ هه‌ولّ بداو تیّب‌کۆشی، ئه‌وه‌ ته‌نیا بۆ نه‌فسی خۆی تیّده‌کۆشی، واته: سووده‌که‌ی بۆ خۆیه‌تی.

۴- پیغه‌مبه‌ری خواش (صلی الله علیه وسلم) له‌و باره‌وه‌ که‌ ئینسان ده‌بێ هه‌ولّ بداو تیّب‌کۆشی و، راهێنان به‌خۆی بکات و خۆی ئه‌زیه‌ت بدا، ئنجا په‌وشتی به‌رزو جوانی ده‌ستگیر ده‌بێ، ده‌فه‌رموێ:

{وَمَنْ يَسْتَعْفِفْ يُعِفُّهُ اللَّهُ، وَمَنْ يَسْتَغْنِ يُغْنِهِ اللَّهُ، وَمَنْ يَتَصَبَّرْ يُصَبِّرْهُ اللَّهُ} أخرجه مالك برقم (۱۸۱۲)، وأحمد برقم (۱۱۹۰۸)، والدارمي برقم (۱۶۴۶)، والبخاري برقم (۱۴۰۰)، ومسلم برقم (۱۰۵۳)، وأبو داود برقم (۱۶۴۴)، والترمذي برقم (۲۰۲۴) وقال: حسن صحيح، والنسائي برقم (۲۵۸۸)، وابن حبان برقم (۳۴۰۰).

واته: بیگومان هه‌ر که‌سێ خۆی له‌سه‌ر پاکیی رابهێنێ، {عِفَّة} پاکیی، چ په‌یوه‌ندی به‌ لایه‌نی داوێن پاکیه‌وه‌ هه‌بێ، چ په‌یوه‌ندی به‌ مال و سامانه‌وه‌ هه‌بێ، {خوا پاکێ ده‌کاو، هه‌رکه‌سێ خۆی له‌سه‌ر بێنیازی رابهێنێ، چاوی له‌ده‌ستی خه‌لکی نه‌بێ، خوا بێنیازی ده‌کاو دلێ ده‌وله‌مه‌ند ده‌کات و، هه‌رکه‌سێ خۆی له‌سه‌ر ئارامیی رابهێنێ، خوا ئارامیی پێ ده‌به‌خشی.

کهواته: دهبی کار له سه ر خۆت بکهی و خۆت ته زیهت بدهی،
ته گه رنا له خۆوه خه سلته کانی پاکیی و نارامیی و بینازییت دهست
ناکهون، به لکو خوی په روه ردگار ته و سیفه تانه به کهسی ده به خشی،
که له گه ل خۆیدا خه ریک بی و کار له سه ر خۆی بکا.

۵- هه روه ها پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له فەر مووده یه کی
دیکه دا ده فەر موئی:

{إِنَّمَا الْعِلْمُ بِالتَّعْلُمِ، وَإِنَّمَا الْحِلْمُ بِالتَّحْلُمِ، وَمَنْ يَتَحَرَّ الْخَيْرَ يُعْطَهُ، وَمَنْ
يَتَّقِ الشَّرَّ يُوقَهُ} أخرجه الطبراني في الأوسط برقم (٢٦٦٣)، قال الهيثمي (١٢٨٩/١):
فيه محمد بن الحسن بن أبي يزيد وهو كذاب، والخطيب (٢٠١/٥)، وابن عساكر
(٩٧/١٨)، قال الألباني حديث حسن.

۱۱۰

واته: بنگومان زانیاری به فیروونه، {دهبی خۆت فیڕ بکهی
فیڕخواز بی و هه ول بدهی، ئنجا فیڕ دهبی، هه ر له خۆوه زانست بو
پهیدا نابی، هیدی و مه ندیش به خۆ لیڕاهینانه، به مه شق به خۆ
کردنه و، هه رکه سی به دوای خیرو چاکه دا بگه ری، پیی ده درئ و،
هه ر که سی خۆی له خراپه بیاریزی، ده پاریزی.

کهواته: دهبی به دوای خیردا بچی، ئنجا خیرت پیی ده درئ و،
دهبی خۆت له شه ر لابه دی، ئنجا شه رت لی دوور دهبی.

۶- هه روه ها خوا (سبحانه و تعالی) له سووره تی (العنکبوت) ثایه تی
(۶۹) دا، ده فەر موئی:

{وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ} (۶۹)

واته: بیگومان نه وانهی له پیناوی ئیمه دا تیده کوئن، ئیمه ری بازه کانی
خومانیان پیشان دده دین و، به دلنیاوی خوا له گه ل چاکه کاراندایه،
که واته: به نه ندازه ی نه وه که ئینسان تیده کوئشی و خوی ماندوو دهکا،
پیی دبه خشری.

(جهاد) واته: (بذل الجهد) توانای خوت خه رج بکه ی و به کاری
بهیئنی، به نه ندازه ی نه وه که ئینسان توانای خوی به کار دهیئنی و،
هه ول و کوئشی خوی ده دا، نه نجامی دهستگیر دهی.

لیرده خوا ده فهرموئ: نه وانهی له پیناوی ئیمه دا تیده کوئن،
ری بازه کانی خومانیان پیشان دده دین، بویه فهرموویه تی: ری بازه کانمان
(سُبُلًا) چونکه له زور ری یانه وه ره زامه ندیی خوا به دهست دی،
له زور ری یانه وه به هه شتی خوا به دهست دی، هه موو نه و ری یانه ی که
رپی تاعه تن، ری گای به دهست هیئانی به هه شتن، ری گای وه دهست
هیئانی ره زامه ندیی خوی په روه دگاران، هه ره که سی خوی ماندوو
بکا، به دل روو له خوا بکاو کار له سه ره خوی بکا، خوی میهره بان
دهیخاته سه ره نه و ری یانه ی، که به ره وه به هه شتی ده بن، خوی به خشه ره
به لوتفی خوی له و که سانه مان بگیری.

هه نووه ژوبه ره یه یه کی به هه شتی
به هه شتی به هه شتی به هه شتی
به هه شتی به هه شتی به هه شتی

علی بابیر AliBapir

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.com

به هه شتی به هه شتی به هه شتی

رِیگای هه‌شته‌م

پاراستنی ته‌مه‌ن و نه‌ندامه‌کان و سامان و
زانست، له‌شتی بی‌هووده‌و پووچ و خراپ

رِیگای هه‌شته‌می و ده‌ده‌ست هینانی ته‌ده‌بی به‌رزو جوان و پره‌وشت
و ئاکاری رهندو په‌سند، ته‌وه‌یه که ئینسان له‌و پینج شتانه وریا بی‌ت،
که پیغه‌مبه‌ری خوا فه‌رموویه‌تی: رِوژری قیامه‌تی هیچ که‌س
مه‌ودای نادری، دوو پیی به‌ملاو به‌و لادا بچن، هه‌تا ده‌رباره‌یان
پرسیاری لی‌نه‌کری!

{ لَا تَزُولُ قَدَمًا عَبْدٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ عُمْرِهِ فِيمَا أَفْنَاهُ، وَعَنْ
عِلْمِهِ فِيمَا فَعَلَ، وَعَنْ مَالِهِ مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبَهُ وَفِيمَ أَنْفَقَهُ، وَعَنْ جِسْمِهِ فِيمَا
أَبْلَاهُ } أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (٢٤١٧) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو يَعْلَى بِرَقْم:
(٧٤٣٤)، وَأَبُو نَعِيمٍ فِي الْحَلِیَةِ (ج ١٠، ص ٢٣٢)، أَيْضًا عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ عَنِ
النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: { لَا تَزُولُ قَدَمًا ابْنُ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ
عِنْدِ رَبِّهِ حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ حَمْسٍ: عَنْ عُمْرِهِ فِيمَا أَفْنَاهُ، وَعَنْ شَبَابِهِ فِيمَا أَبْلَاهُ،
وَمَالِهِ مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبَهُ، وَفِيمَ أَنْفَقَهُ، وَمَاذَا عَمِلَ فِيمَا عِلِمَ }.

واته: له‌رِوژری دواییدا دوو پیی هیچ به‌نده‌یه‌ک (له‌به‌رده‌م داد‌گای
خوادا) ناجوولیی و به‌ملاو لادا ناچی، هه‌تا (ده‌رباره‌ی پینج شتان)
پرسیاری لی‌نه‌کری:

یه‌ک: له‌ته‌مه‌نی، داخو له‌چیدا به‌رِیی کردوه؟!

دوو: له‌زانباریه‌که‌ی، داخو چی پیکردوه؟!

سئ و چوار: ده‌بارهی مأل و سامانی، داخو له کوئی په‌یدا کردوه، له چیدا خه‌رجی کردوه؟!

پینج: له‌بارهی جه‌سته (و ئەندامه‌کانی) یه‌وه، داخو له چی دا به‌کاری هیناوه؟!

ئنجای پیوسته‌ بشزانری، که کاری مروّف ته‌نیا به‌وه‌نده پیک نایه‌ت که: ته‌مه‌ن و جه‌سته‌و زانست و مأل و سامانه‌که‌ی، له‌خراپه‌و گوناح و شتی پوچ و بی هووده‌دا به‌کار نه‌هینی، به‌لکو ده‌بی زور به‌وریایی و بیدارییه‌وه، به‌رده‌وامیش سه‌رگه‌رمی ئەوه بی که تاعه‌تی زیاترو چاکتریان پی ئەنجام بدات و، پاداشتی باشتریان پی ده‌ستگیر بکات، ئەگه‌رنا، ته‌نیا نه‌کردنی گوناح، به‌بی چاکه‌کاری و طاعه‌ت، به (فضیلة) دانانری و هیچی لی هه‌لناوه‌ری، دنا ده‌بوایه دارو به‌رد له هه‌موو که‌س دیندارترو مسوّلمانتر بوونایه!!

له‌باسه‌کانی داهاتووشدا زیاتر تیشک ده‌خه‌ینه سه‌ر ئەم مه‌سه‌له‌یه‌وه، لی‌ره به‌م ئەندازه‌یه لی ده‌گه‌رین.

رښگای نۆیه م

لښیرسینه وه له گه‌ل خۆدا کردن و،
به سه ره له و په‌لان دا پانه بوردن

شتیکي ناشکراو پروونه، که هیچ شتیک به‌بی ئه‌رک و زه‌حمه‌ت
کیشان و ره‌نج دان نابیی و، خۆ بژار کردن له خوو خده به‌ده‌کان و، خۆ
رازانده‌وه‌ش به‌خه‌سله‌ت و ئاکاره به‌رزو جوان و په‌سنده‌کانیش، پیوستی
به خه‌م و مشوور خواردن و هه‌ول و ته‌قه‌للا هه‌یه، پیغه‌مبه‌ری خوا
(صل الله علی وسلم) فهرموویه‌تی:

{إِنَّمَا الْعِلْمُ بِالتَّعْلُمِ، وَإِنَّمَا الْحِلْمُ بِالتَّحْلُمِ، وَمَنْ يَتَحَرَّ الْخَيْرَ يُعْطَهُ، وَمَنْ
يَتَّقِ الشَّرَّ يُوقَهُ} أخرجه الطبراني في الأوسط برقم (٢٦٦٣)، والخطيب (٢٠١/٥)، وابن
عساکر (٩٧/١٨)، وَحَسَنَةُ الْأَلْبَانِي.

واته: بښگومان زانیاری ته‌نیا به‌فیروونه‌و، هیمنیی و ئارامییش، به‌س
به‌خۆراهی‌نانه له‌سه‌ر هیمنیی و مه‌ندیی و، هه‌ر که‌سیک له‌چاکه‌بخه‌فتی،
پیی دبه‌خشری و، هه‌ر که‌سیکیش خۆی له‌خراپه‌پارێزی، ده‌پارێزی.

که‌واته: له‌گه‌ل خۆدا خه‌ریک بوون و، له‌خۆخه‌فتان و وریا بوون،
رښگایه‌کی گه‌وره‌و بنه‌ره‌تی و ده‌سته‌ینانی ته‌ده‌ب و ئاکاری به‌رزو
په‌سنده‌و، به‌بی ته‌وه، رښگاو شیوازه‌کانی دیکه‌ش، ئینسان پێیان به
ئامانج ناگات.

ئنجا به‌بی لښیرسینه‌وه (محاسبه) له‌گه‌ل خۆدا کردن و، له‌خۆ
پێچانه‌وه‌ش، ئینسان پرۆسه (عملیه)ی ته‌زکیه‌و له‌گه‌ل خۆدا خه‌ریک

بوونی بو ته‌نجام نادرئ، هه‌ر بو‌یه‌ش پی‌غه‌مبه‌ری خوا له‌خو‌پرسینه‌وه (محاسبه‌ النفس) ی به‌کارو په‌فتاری مرو‌فی عاقل و دووربین داناوه، خو ویل کردن (إهمال النفس) یشی به‌پیشه‌ی بابای که‌ودهن و ده‌سته پاچه‌و نه‌زان داناوه:

{الْكَيْسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ، وَالْعَاجِزُ مَنْ أَتْبَعَ نَفْسَهُ هَوَاهَا، وَهَمَّنَى عَلَى اللَّهِ} أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (١٧١٦٤)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (٢٤٥٩) وَقَالَ: حَسَنٌ، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (٤٢٦٠)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْم: (١٩١) وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الْبُخَارِيِّ.

واته: عاقل ته‌و که‌سه‌یه، که‌ لی‌پرسینه‌وه له‌گه‌ل خو‌یدا ده‌کات و، بو پاش مردنی کار ده‌کات، نه‌فام و ده‌سته پاچه‌ش که‌سیکه، که‌ نه‌فسی ده‌خاته دوا‌ی ئارده‌زووه‌کانی و خو‌زگه‌و ئاواتیش له‌ خوا ده‌خوازی.

کو‌تایی ته‌م خاله‌ش به‌م گه‌ت و گو‌یه‌ی خواره‌وه دینین، که‌ له‌ نیوان (فُضیل بن عیاض) و پی‌او‌یکدا پرووی داوه^(١):

(فُضیل) پی‌ی گوت: ته‌مه‌نت چه‌نده؟

کابرا گوتی: شه‌ست سال.

(فُضیل) گوتی: که‌واته: تو ماوه‌ی شه‌ست ساله‌ به‌ره‌و خوا ده‌چی و نزیکه‌بیگه‌یه.

کابرا گوتی: (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ).

(١) بر‌وانه (جامع العلوم والحکم) ی ابن رجب، ص ٤٦٤.

پىڭگاي دەيەم

مامۇستايەكى زاناو بەسۆز، يان
دۆست و برادەرىكى دانا و دلسۆز

دەيەمىن پىڭگاي چۈنەيتى ۋەدەست ھىنانى ئەدەب و ئاكارى بەرزو
پەسند، برىتيە لەۋە، كە ئىنسان مامۇستاۋ چاۋ ساغ و پىرپوۋىنى
كارىكى بە پەرۋش و مشورخۇر، يان بەلای كەمەۋە دۆست و
رەفقىكى داناو دلسۆزى ھەبى و، بەردەۋام بىخاتە ژىر چاۋدىرى
خۇيەۋەۋ، لە ھەر ھەلەۋ كەم و كورپىيەك ئاگادارى بىكاتەۋەۋ، بۆ
ئەنجامدانى ھەر كارو رەفتارىكى پەسندو باش، بىدارى بىكاتەۋەۋ.

ئىنجا ھەرچى مامۇستاۋ چاۋساغە، ئەۋە رۇلىكى يەكجار
گرىگ دەگىرى لەۋارى تەزكىيە نەفس و فىرۋونى ئەدەب و
رەۋشتى بەرزو جۈاندا، چۈنكە بەتەئكىد دەتۈننى زۆر قۇناغان رى
بۆ ئىنسان كورت بىكاتەۋەۋ، گەلىك گرىگ و گرىگ و گۈلى بە
زەحمەتى بۆ بىكاتەۋەۋ، لە زۆر ناھەمۋارى رىزگارى بىكات، چۈنكە
باباى مامۇستاۋ شارەزا، پىشتەر ئەۋ رىيەى برىۋە ئەۋ ئەزمۈنەى
دەيە!

دىسان دۆست و برادەرى داناو دلسۆزىش، لەۋ جۇرانەى كە
لەبارەيانەۋە گوتراۋە: (صَدِيقُكَ مَنْ صَدَقَكَ، لَا مَنْ صَدَّقَكَ). برادەرت
كەسىكە لەگەلت راست بىكات، نەك ھەرچى گوتت بلى: راستە!
بەلى دۆست و رەفقى دلسۆزۈ ۋەفادارىش، كە پىغەمبەرى خوا

صلی لله علیه وسلم له و باره وه فهرموویه تی: {الْمُؤْمِنُ مِرَاةُ الْمُؤْمِنِ
فَإِنْ رَأَى فِيهِ عَيْبًا أَصْلَحَهُ} أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۴۹۱۸)، وَحَسَنَةُ الْأَلْبَانِي.

واته: پروادار ناوینتهی پرواداره، ئنجا هه رکات نارپکییه کی تیدا
بینی، لیبی لاده بات.

پیشینانیش راستیان گوتوه: (دوست ئه و که سه یه که ده تگریه نی
و، دوژمنیش که سی که که ده تهینیه پیکه نین). به لی، دوست و
هاوولی دلسوز و هه فاداریش، کاریگه ریی گه وری هه یه له سه ر گه شه
پیدانی ره وشت و ناکاری مروف.

The banner is a horizontal strip with a light background. In the center is a portrait of a man with a beard and a turban. To the left of the portrait, there is a Facebook icon and the text 'AliBapir' and 'www.alibapir.com'. To the right of the portrait, there is a YouTube icon and the text 'AliBapir' and 'www.alibapir.com'. Below the portrait, there are two QR codes. The banner also includes text in Persian and English, such as 'AliBapir' and 'www.alibapir.com'.

به‌شی پینجه‌م

بازنه و بواره‌گانی ره‌وشتی به‌رز و په‌سند

دهستیک

خوینه رانی به پریز!

تهو بابته تانه ی، که له مه وودوا دین، تیکرا درپژده پیدهری تهو ناوو نیشانه و، دیاره رپه وشتی جوان و ثاکاری په سند، په یوه ندیی به هه موو بواره کانه وده هه یه، به لام به گشتی نیمه خستو ومانه ته سئ بوا ری سهره کییه وده، تهویش له بهر رپوشنایی زور له ثایه ت و فرمایشته کانی پیغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) و، به پیی عه قلیش دیاره، به لام زیاتر له بهر رپوشنایی تهو فرمو وده یه دا، رپه وشتی جوان و ثاکاری په سندمان، بو سئ بوار دابه ش کردوه.

(عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: {اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ، وَاتَّبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا، وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ} أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم (٢١٣٩٢)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم (١٩٨٧) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالدَّارِمِيُّ بِرَقْم (٢٧٩١)، وَالحَاكِمُ بِرَقْم (١٧٨) وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ، وَوَافَقَهُ الذَّهَبِيُّ، وَالبَيْهَقِيُّ فِي شُعَبِ الْإِيمَانِ بِرَقْم (٨٠٢٦)، وَأَخْرَجَهُ أَيْضًا: الْبَزَارُ بِرَقْم (٤٠٢٢) وَأَبُو نَعِيمٍ فِي الْحَلِيَةِ بِرَقْم (٣٧٨)، قَالَ الْأَلْبَانِيُّ: حَدِيثٌ حَسَنٌ، قَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوطُ: حَسَنٌ لَغَيْرِهِ).

واته: (أبو ذر) خوا لئی رازی بی دهلئ: پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) پیی فرمووم: {له هه ر حالئکدا بووی پاریز له خوا بکهو، به دوا ی خراپه دا چاکه بکه دهیسر پیته وودو، له گه ل خه لکدا به رپه وشتیکی چاک مامه له بکه}.

به لى، به پى عه قل و نه قل (وحي) دياره كه:

ئينسان سى بازنه ي په يوه ندى هه ن:

(بازنه ي يه كه م) په يوه ندى له گه ل خوا.

(بازنه ي دووهم) په يوه ندى له گه ل خود.

(بازنه ي سييه م) په يوه ندى له گه ل خه لك.

شايانى باسيشه ئيمه له بهر كورتر كړنه وه يه كه كه سروشتى ئهم
كتيپه ده يخوازى، ته نيا سهر ژميرى ئهو سى جوړه په وشت وئاكاره
به رزو په سندانه ده كه ين و، چه مك و واتاكانيان پروون ناكه ينه وه و
كه سيك بيه وى زياتريان له باره وه بزاني ده ي بگه رپته وه بو سهر چاوه ي
ئسلييان^(۱).

(۱) واته: (مه وسو وعه ي: په وشت وئاكارى ئيسلامى).

بازنه ی به که م

په یوه ندیی له گه ل خوا دا

له په یوه ندیی له گه ل خوا دا، پیویسته ته قوا بناغه بی {إِتَّقِ اللهَ حَيْثَ مَا كُنْتَ}، له مامه له له گه ل خوا دا، ته قوا بکه به بناغه، ته قوا واته: له خو بیدار بوون، هو شیاری و بیداریه ک وات لی بکا قه دهغه کانی خوا نه شکینی و، نه رکه کان نه چوینی، به و شیویه ینسان له گونا هباری دوور ده بی.

(راغب الأصفهانی) درباری پیناسه ی ته قوا گوتوویه تی: {وَصَارَ التَّقْوَى فِي تَعَارَفِ الشَّرْعِ: حِفْظُ النَّفْسِ عَمَّا يُؤْثِمُ^(۱)}.
۱۲۳

واته: ته قوا له زاروه ی شهر عدا، بریتیه له خو پاراستن له هه ر شتی ک بیته مایه ی گونا هبار کردن.

به شیویه کی گشتی ینسان به چواندنی واجبی ک و، به توخن که وتنی چه رام و قه دهغه یه ک، گونا هبار ده بی، که واته: پاریز کار که سی که هیچ کام له واجبه کان ناچوینی و، هیچ کام له قه دهغه کانی خوا ناشکینی، نه وه بناغه ی مامه له کردنه له گه ل خوا دا: {إِتَّقِ اللهَ حَيْثَ مَا كُنْتَ} یانی: له هه ر کو ییه ک بووی و له هه ر حالیکدا بووی، پاریز له خوا بکه.

(۱) مفردات ألفاظ القرآن، ص ۸۸۱.

بازنهۍ دووهم

په يوه نديۍ له گهل خوتدا

بناغهۍ په يوه نديۍ له گهل خوتدا، نه وه په كه له خوت وريابۍ،
هر چاكه بكهۍ و خراپه نه كهۍ و، نه گهر خراپه په كشت له دهست
قهوما، په كسهر چاكه په كي به دواوا بكهۍ و، بيسرپه وهو خوت خاوين
بكه په وه، وهك له فهرمووده كه دا هاتوه:

{وَأَتَّبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا}

به دواۍ خراپه دا چاكه بكه، دهيسرپته وه، نه وهش بناغهۍ
په يوه نديۍ له گهل خوتدا، هه ميشه له خوت وريابۍ چاكه كار بي،
نه گهر خراپه په كشت له دهست قهوما، چاكه په كي به دواوا بكه، داواۍ
ليږدون له خوا بكه، توبه بكه، ياخود نه گهر هه قۍ كه سيكت خوارد،
يان نازاري كه سيكت دا، گهر دني خوتي پي نازاد بكه، يان بچو
نهو هه قهۍ به دوهو خراپه كه ت بسرپه وه، نه وهش به نسبت په يوه نديۍ وه
له گهل خوتدا.

له كوره قومعه په شپه كان له گهلان
ني هلم تر موافق اليمينتې

پښتانه دي هكلمني مالموستا عهلي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

پښتانه دي هكلمني مالموستا عهلي بابير

علي بابير AliBapir

علي بابير AliBapir

پښتانه دي هكلمني مالموستا عهلي بابير

پښتانه دي هكلمني مالموستا عهلي بابير

بازنه‌ی سییه‌م

په‌یوه‌ندیی له‌گه‌ل خه‌لک دا

بناغه‌ی په‌یوه‌ندیی له‌گه‌ل خه‌لکدا، بریتیه‌ له: ئاکارو په‌وشتی
جوان و به‌رزو په‌سند، وه‌ک له‌ فهرمووده‌که‌دا هاتوه:

{وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنِ}

واته: له‌گه‌ل خه‌لکدا به‌ په‌وشتی جوان مامه‌له‌ بکه.

که‌واته: بازنه‌و بواره‌کانی ئاکارو په‌وشتی په‌سند سین:

بازنه‌ی یه‌که‌م: مامه‌له‌ له‌گه‌ل خوا‌دا، جوانترین په‌وشت له‌گه‌ل
خوا‌دا، پارێزکارییه.

بازنه‌ی دووه‌م: مامه‌له‌ له‌گه‌ل خوا‌دا، باشت‌ترین ئاکار له‌گه‌ل
خوا‌دا، خو‌ پاک‌را‌گرتنه.

بازنه‌ی سییه‌م: مامه‌له‌ له‌گه‌ل خه‌لکدا، باشت‌ترین په‌وشت له‌گه‌ل
خه‌لکدا، خو‌ش په‌فتارییه.

ئنجایانیی باسه، که‌ من پاش ورد بوونه‌وه‌و سهرنج دانی زۆرم
له‌ قورئان و سوننه‌ت و، له‌ کتیب و به‌ره‌مه‌می زانیانیی پێشی و
ئێستا، هه‌ل‌سام به‌ سه‌رژمیر کردنی سه‌رجه‌م ئه‌و ئاکارو په‌وشته‌ به‌رزو
په‌سندو جوانانه‌ی، که‌ ئینسان ده‌بی مامه‌له‌یان پێ له‌گه‌ل خو‌ی و،
له‌گه‌ل خواو، له‌گه‌ل خه‌لکدا بکات و، سه‌ره‌نجام گه‌یشتمه‌ ئه‌وه‌ی،

کہ سہرجہم تہو سیفہتہ بہرزو جوانانہ: سہدو پہنجاو پینج (۱۵۵) رہوشت و ٹاکاری بہرزو پھسندن و، لہ ہەر سَی بورہکاندا دیاریم کردوون، بہم جۆرہی خواری:

بازنہی یہکھم: لہ گہل خۆدا (رہوشتہ بنہرہتییہکان): لہو بازنہیہدا پازدہ (۱۵) سیفہت و ٹاکاری بہرزو پھسندم دیاری کردوون، کہ دیارہ تہو پازدہ (۱۵) یہ وپرای خودی مروفت، پھیوہندیشیان ہہیہ بہخواو خہلکیشہوہ، وەک دوایی باسی دہکھین.

بازنہی دووہم: لہ گہل خوادا (رہوشتہ مہعنہوییہکان): لہو بازنہیہدا شہست و حەوت (۶۷) ٹاکارو رہوشتی بہرزو پھسندم دیاری کردوون، کہ پھیوہندییان بہواری مامہلہ کردنہوہ لہ گہل خوادا، ہہیہ.

بازنہی سییہم: لہ گہل خہلکدا (رہوشتہ کوُمہلایہتییہکان): لہو بازنہیہشدا حەفتاو سَی (۷۳) رہوشت و ٹاکاری بہرزو پھسندم دیاری کردوون، کہ بہپیی تہو رہوشتہ بہرزو جوانانہ، پیویستہ پھیوہندییمان لہ گہل خہلکدا دابمہزرتین و، بہو شیوہیہ مامہلہیان لہ گہلدا بکھین، کہ تہم حەفتاو سَی رہوشتہ جوانانہ دیانخوازن.

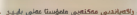
تَنجا ئیمہ لہ بەشی داہاتوودا، دەست دہکھین بہ سہرژمیرکردنی تہو ٹاکارو رہوشتہ بہرزو پھسندو جوانانہ و، بہو پازدہ (۱۵) ہیش دەست پیدہکھین، کہ ناومان ناون: رہوشتہ بنہرہتییہکان، کہ زیاتر پھیوہستن بہ خودی مروفتہوہ، بہلام پھیوہندیشیان بہ ہہردوو بورہکھی دیکہشہوہ ہہیہ، واتہ: مامہلہ کردن لہ گہل خوی بہرزو بیوینہدا و، مامہلہ کردن لہ گہل خہلکدا.

شایانی باسیشه: بۆیه سه‌رجه‌م ئه‌و په‌وشته به‌رزو په‌سندو جوانانه‌م، کردنه سێ ته‌وه‌ر، له سێ بو‌اردا، چونکه وه‌ك گوتمان: پێشێ ئینسان ده‌بێ له‌خودی خۆیدا هه‌ول بدات رازاوه بێ به سیفه‌تی به‌رزو جوان، ئنجا له مامه‌له کردنی له‌گه‌ڵ خوادا (سبحانه و تعالی)، ئاکارو په‌وشتی به‌رزو په‌سند بێ، پاشان له مامه‌له کردنی له‌گه‌ڵ خه‌ڵکدا، خۆشه‌فتارو په‌سند ئاکاربێ و، له‌راستییدا ئه‌گه‌ر ئینسان بوون (وجود)ی نه‌بێ، هیچی بێ ناکرێ، ئه‌گه‌ر ئیستا ئیمه نه‌بووباین، خوامان نه‌ده‌په‌رست، ده‌بێ خۆمان هه‌بین، ئه‌وه هه‌مین وه‌ك (بوون)، ئنجا ده‌بێ خۆمان هه‌بین، وه‌ك کۆمه‌ڵێک (سیفه‌ت و خه‌سله‌تی بنه‌رته‌یی)، ئنجا ده‌توانین په‌یوه‌ندییه‌کی باش له‌گه‌ڵ خوادا به‌هه‌ستین و، دوا‌ی ئه‌وه که په‌یوه‌ندییه‌کی راست و دروستمان له‌گه‌ڵ خوادا هه‌بوو، ئنجا ده‌توانین مامه‌له‌یه‌کی باش له‌گه‌ڵ خه‌ڵکی خوادا بکه‌ین، ئیستاش ده‌چینه سه‌ر به‌شی شه‌شه‌م و سه‌رژمێرکردنی تیکرای په‌وشت و خه‌سله‌ته به‌رزو په‌سنده‌کان، له‌هه‌رسیک بازنه‌کان دا:

The collage features a central portrait of AliBapir. Surrounding it are various digital links and QR codes:

- Facebook:** AliBapir (علی بابیر) and AliBapir (علی بابیر) with the text "پاڤیابندی مەڵکەبێ مەڵکەبێ مەڵکەبێ مەڵکەبێ مەڵکەبێ" (Pavabandi Melakebi Melakebi Melakebi Melakebi Melakebi).
- YouTube:** AliBapir (علی بابیر) with the text "کەتایی" (Ketani).
- Archive.org:** archive.org/details/@alibapir
- Mobile Apps:** AliBapir app available on Google Play and the App Store, with QR codes for download.
- Twitter:** AliBapir (علی بابیر) with the text "پاڤیابندی مەڵکەبێ مەڵکەبێ مەڵکەبێ مەڵکەبێ مەڵکەبێ" (Pavabandi Melakebi Melakebi Melakebi Melakebi Melakebi).

به‌شی شه‌شه‌م

بازنه‌ی یه‌که‌م: په‌وشته بنه‌په‌تییه‌کان

پیشتریش گوتمان: پازده (۱۵) په‌وشت و ئاکاری به‌رزو په‌سندمان
له‌م بواره‌دا دیاریی کردوون، که ئه‌مانه‌ن:

- ۱- زانیاریی (العِلْم).
- ۲- دلّ پروونیی (البصيرة).
- ۳- پاکییی (الطهارة).
- ۴- راستییی (الصّدق).
- ۵- خوږاگریی (الصّبر).
- ۶- هییمه‌ت به‌رزیی (عُلُو الهِمّة).
- ۷- دلّ ساغییی (سلامة القلب).
- ۸- دنیا به‌که‌م گرتن (الزُّهد).
- ۹- په‌ند وهر گرتن (الإعتبار).
- ۱۰- به‌ئه‌ده‌ب بوون (التَّأدّب).
- ۱۱- وریایی (الحذر).
- ۱۲- به‌ده‌مار بوون (العِزّة).
- ۱۳- ئیراده به‌هیز بوون (العزم).
- ۱۴- به‌ته‌نگ که‌رامه‌ته‌وه بوون (الغیرة).
- ۱۵- دوور بینیی و گورج و گوئیی (الحَزْم).

بازنه ی دووهم

ئاکاره مه عنه و بییه کان

به پیزان!

مه به ستمان له ئاکاره مه عنه و بییه کان، ئه و په وشت و ئاکارو خه سلته به رزانه، که مروفت مامه له یان پی له گهله خوی تاک و پاکدا ده کات، ئنجا وهک پیشتر گوتمان: سهرجه م ئه و خه سلته و ئاکاره به رزو په سندانیه کی پیو یسته ئینسانی مسولمان خو ییان پی برا زینیتته وه، له بواری مامه له کردن له گهله خوی مه زن و به رزدا، به پیی لی کو لینه وهی به نده، سهرجه میان شه ست و جهوت (٦٧)ن، هه له به ته ده گونجی زیاتر بن، به لام به رای به نده ئه وانه بنه رته یی و سهره کییه کان یانن و، ده شگونجی هی دیکه ش به یترین، ئه گهر بو یستری ورده کاری زیاتر باس بکری.

۱۳۲

ئه و شه ست و جهوت (٦٧) په وشت و ئاکاره به رزو جوانه ش، که پیو یسته ئینسانی مسولمان خو ییان پی برا زینیتته وه، له مامه له کردن له گهله خوی په وهر دگارد، ئه مانه:

۱- ناسینی خوا (مَعْرِفَةُ اللَّهِ).

۲- بروا هیئان به خوا (الْإِيْمَانُ بِاللَّهِ).

۳- ته سلیم بوون بۆ به رنامه ی خوا (الْإِسْتِسْلَام).

۴- خوا به یه کگرتن (تَوْحِيدِ اللَّهِ).

- ۵- خوا په رستی (العِبَادَة).
- ۶- ساغکردنه وهی په رستن بؤ خوا (الإِخْلَاص).
- ۷- پارانه وه (الدُّعَاء).
- ۸- پاریزکاری (التَّقْوَى).
- ۹- دلنیایی (الْيَقِين).
- ۱۰- خؤ یه کلا کردنه وه له په رستندا (التَّبَيُّل).
- ۱۱- هوکار گرتنه به ردو خوا (التَّوَسُّل).
- ۱۲- خؤ وه نزیك خستن له خوا (التَّقَرُّب).
- ۱۳- خویشیستنی خوا (المَحَبَّة).
- ۱۴- خؤ په ناگرتن به خواو دهست پیوه گرتنی (الإِعْتِصَام بِاللَّهِ).
- ۱۵- له خوا ترسان (الْخَوْفُ مِنَ اللَّهِ).
- ۱۶- سام کردن له خوا (الْخَشْيَةُ مِنَ اللَّهِ).
- ۱۷- بیم هه بوون له سزای خوا (الرَّهْبَةُ مِنَ اللَّهِ).
- ۱۸- مل که چیی له دهر وونه وه بؤ خوا (الْخُشُوعُ لِلَّهِ).
- ۱۹- ملکه چیی رواله تی و جهسته یی بؤ خوا (الْقُنُوتُ لِلَّهِ).
- ۲۰- گه ردن که چیی په نهانی و ناشکرا بؤ خوا (الإِخْبَاتُ لِلَّهِ).
- ۲۱- نومیدده وار بوون (الرَّجَاء).

- ۲۲- لالانه وهو کړووزانه وه له خوا (التضرع لله).
- ۲۳- چاودیریی کردنی خوا، هه سترکردن به چاودیریی خوا (مُراقبة الله).
- ۲۴- خو پاریزیی له هه پام (الورع).
- ۲۵- تامه زروییی به رهو خوا (الرغبة إلى الله).
- ۲۶- شادمان بوون به به خشش و به زهیی خوا (الفرح برحمة الله وبفضله).
- ۲۷- گیرانه وهی هه موو کاره کان بو ویستی ردهای خوا (إرجاع الأمور كلها إلى مشيئة الله).
- ۲۸- زور یادی خوا کردن (الذكر الكثير).
- ۲۹- چاک بوون (الصّلاح).
- ۳۰- را کردن به رهو خوا (الفراغ إلى الله).
- ۳۱- خیرایی کردن له چا کاند (المُسارعة في الخيرات).
- ۳۲- به دوور گرتنی خوا له هه ر کهم و کورتیییه (التسبيح).
- ۳۳- به پاک گرتنی خوا له هه ر هه له و په له یه (التّقدیس).
- ۳۴- ستایش کردن خوا (التّحميد).
- ۳۵- به گه وره گرتنی خوا (التّکبير).
- ۳۶- به مه زنگرتنی دروشمه کانی خوا (تَعْظِيم حُرْمَاتِ الله).
- ۳۷- پاراستنی سویند (حِفْظُ الْيَمِين).

- ۳۸- گویّ بوّ خوا گرتن (السَّمْع).
- ۳۹- فه‌رمانبه‌ریی کردنی خوا (الطاعة).
- ۴۰- په‌نا به‌خوا گرتن (الِإِسْتَعَانَةُ بِاللّهِ).
- ۴۲- داوای چاکه‌و ری‌نماییی له‌خوا کردن (الِإِسْتِخَارَةُ).
- ۴۳- پشت به‌خوا به‌ستن (التَّوَكُّلُ عَلَى اللّهِ).
- ۴۴- سوپاسکردنی خوا (الشُّكْرُ لِلّهِ).
- ۴۵- به‌وردیی له‌فه‌رمایشتی خوا تیگه‌یشتن (الْفِقْهُ عَنِ اللّهِ).
- ۴۶- وه‌رگرتنی ری‌نماییی خوا (الْإِهْتِدَاءُ بِهُدَى اللّهِ).
- ۴۷- ده‌ست‌گرتن به‌کتیبی خواوه (الِإِسْتِمْسَاكُ بِكِتَابِ اللّهِ).
- ۴۸- شوین‌که‌وتنی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلى الله عليه وسلم) (الِإِتِّبَاعُ لِرَسُولِ اللّهِ (صلى الله عليه وسلم)).
- ۴۹- پابه‌ندیی به‌به‌رنامه‌ی خواوه (الِإِلْتِزَامُ بِشَرِيعَةِ اللّهِ).
- ۵۰- دۆستایه‌تی‌یگرتن له‌گه‌لّ خواو دۆسته‌کانی و، دووری‌یگرتن له‌دوژمنه‌کانی (الْوَلَايَةُ مَعَ اللّهِ وَأَوْلِيَائِهِ، وَالْبَرَاءَةُ مِنْ أَعْدَائِهِ).
- ۵۱- خویندنه‌وه‌ی کتیبی خوا (تِلَاوَةُ كِتَابِ اللّهِ).
- ۵۲- گویّ گرتن له‌کتیبی خوا (الِإِسْتِمَاعُ لِكِتَابِ اللّهِ).
- ۵۳- حوکم کردن به‌کتیبی خوا (الْحُكْمُ بِكِتَابِ اللّهِ).
- ۵۴- شه‌ریعه‌تی خوا کردنه‌دادوهر (التَّحَاكُمُ إِلَى شَرِيعَةِ اللّهِ).

۵۵- گه یاندن و پروون کردنه وهی بهرنامه ی خوا (تَبْلِيغٌ وَتَبْيِيْنٌ شَرِيعَةٍ
إِلَهِ)

۵۶- بانگه واز کردن بو لای خوا (الدَّعْوَةُ إِلَى اللَّهِ).

۵۷- بیرکردنه وه له دروستکراوی خوا (التَّفَكُّرُ فِي خَلْقِ اللَّهِ).

۵۸- تیوه ر امانی کتیبی خوا (التَّدَبُّرُ فِي كِتَابِ اللَّهِ).

۵۹- په ند لیوه ر گرتنی کتیبی خوا (التَّعَبُّرُ بِكِتَابِ اللَّهِ).

۶۰- له گه ل خو دا تی کو شان (مُجَاهِدَةُ النَّفْسِ).

۶۱- داوا ی لی بوردن له خوا کردن (الِاسْتِغْفَارُ).

۶۲- له ناخوه به ره و خوا با دانه وه (الإِبَانَةُ).

۶۳- گه رانه وه بو لای خوا (التَّوْبَةُ).

۶۴- دل تارام بوون به خوا (الطَّمَأْنِينَةُ بِاللَّهِ).

۶۵- کاری خو سپاردن به خوا (تَفْوِيضُ الْأُمُورِ إِلَى اللَّهِ).

۶۶- له خوا رازی بوون (الرِّضَا عَنِ اللَّهِ).

۶۷- خواستنی ره زامه ندیی خوا (إِبْتِغَاءُ رِضْوَانِ اللَّهِ).

به لی، ره وشته مه عنه و ییه کان:

ثم شهست و ههوت (۶۷) ره وشته، تهو تاکاره بهرزو په سندانن،
که ئینسانی مسولمان ده بی مامه له یان پی له گه ل خوا ی بهرزو
بلنددا بکات.

بازنەى سىيەم

پەشتە كۆمەلەيە تىيەكان

خەنەرە سەنگىن و شىرىنەكان!

پەشتە كۆمەلەيە تىيەكان مەبەست پىيان: ئەو پەشت و ئاكارانەن
 كە مەروڧى مەسۇلمان لە پەيوەندىي لە گەل دەوروبەردا، لە گەل خەلگدا،
 خۇييان پى دەرازىتتەو، لە خۇيدا بەرجەستەيان دەكا، بۇ ئەوئى:
 بەرپەشت و ئەدەبىكى بەرزو جوان، لە گەل خەلگدا ھەلەس و كەوت
 بكات، ئىنجا ئىمە سەرچەم ئەو پەشت و ئاكارە بەرزو جوانانەى،
 كە پىويستە ئىنسانى مەسۇلمان لەخۇيدا بىانھىتتە دى و، خۇييان
 پى برازىتتەو، لەبوارى مامەلەو ھەلەس و كەوتى لە گەل خەلگدا،
 لە گەل كۆمەلگادا، سەرژمىرمان كەردوون و، سەرچەم ھەفتا و سى
 (۷۳) دانەمان لى گولبىز كەردوون، كە دەشگونجى زياتر، يان
 كەمتر بن، بەو واتايەى، كە ھەندىكىان بچنە نىو ھەندىكىانەو، يان
 ھەندىكىان بىكرىن بەدو، بەلام سەرچەم ئەوانەم بە پىويست زانىو كە
 لىردە سەرژمىريان بىكەم.^(۱)

(۱) ستايش بۇ خوا لەكتىيىكى سەربەخۇدا بەناوى: (پەشت و ئەدەبە
 كۆمەلەيە تىيەكان) لە سى (۳۰) بواردا سەرچەم ئەو ئەدەب و پەشتە جوان و
 پەسندانەمان ھىنان، كە پىويستە لەبوارى ھەلەس و كەوتە كۆمەلەيە تىيەكان دا،
 پەچا و بىكرىن.

نهو هفتاو سی (۷۳) په وشت وناکارهش نه مانه ن:

- ۱- داد گه ری (الْعَدْل).
- ۲- چاکه کاری (الإحسان).
- ۳- ریژگرتن (التَّكْرِيم).
- ۴- دلسوزی (النَّصِيحَة).
- ۵- ته بایی و گونجاوی (الألفة والانسجام).
- ۶- سینه فراوانی و لیبوردهی (السَّماحة).
- ۷- لیزانی و دانایی (الحِکْمَة).
- ۸- چاکسازی کردن (الإصلاح).
- ۹ و ۱۰- خاکیتی و، هیمنی، (التَّواضع، والسَّکِیْنَة).
- ۱۱ و ۱۲- نه رم و نیانی و، زمان شیرینی (الرَّفْق، وطیْبُ الْکَلَام).
- ۱۳ و ۱۴ و ۱۵- سوزو په روشی و، بارقولی و، هیدی و مه ندی (الشَّقَّة، والحِلْم، والتَّائِي).
- ۱۶- میانجیتی (التَّوَسُّط).
- ۱۷- پروو گه شی (البَشاشَة).
- ۱۸- گه شیبینی (التَّقَاوُل).
- ۱۹ و ۲۰ و ۲۱ و ۲۲- هاوسه نگی له خرج کردن داو، مال به خشین له فره حنایی و سه غله تییداو، قه ناعه ت کردن به که میکی

حه‌لّال و، خوْ پارِیزی به‌رانبه‌ر سامانی حه‌رام (الإعتدال في الإنفاق، والإنفاق في السَّراء والضَّراء، والقناعة، والعِفَّة تجاه المال الحرام).

۲۳ و ۲۴ و ۲۵- گه‌یاندنی په‌یوه‌ندیی خزمایه‌تی و، هاوکاریی کردنی نزیکان و، چاکه‌ کردن له‌ گه‌ل باب و دایکدا (صِلَّة الرَّحِم، وَإِيتَاءُ ذِي الْقُرْبَى، وَالْإِحْسَانُ إِلَى الْوَالِدَيْن).

۲۶ و ۲۷- بانگه‌واز کردن بوْ چاکه‌و، فه‌رمان کردن به‌ په‌سه‌ندو ریگریی کردن له‌ ناپه‌سند (الدَّعْوَةُ إِلَى الْخَيْرِ، وَالْأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيُ عَنِ الْمُنْكَر).

۲۸ و ۲۹- هاوکاریی کردن له‌سه‌ر چاکه‌کاری و پارِیزکاری و، یه‌کدی راسپاردن به‌ هه‌ق و خوْراگریی (التَّعَاوُنُ عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى، وَالتَّوَاصِي بِالْحَقِّ وَالتَّوَاصِي بِالصَّبْرِ).

۳۰ و ۳۱ و ۳۲- دلپاکیی له‌ گه‌ل بر‌وادارانداو، دلخوْشبوون به‌ دابین کردنی به‌رژه‌وندییان و، به‌سه‌رخوْدا هه‌لبژاردنیان (نَقَاءُ الْقَلْبِ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ، وَالشُّرُورُ بِتَحْقِيقِ مَصَالِحِهِمْ، وَالْإِثَارِ مَعَهُمْ).

۳۳ و ۳۴ و ۳۵- له‌بن بالی خوْ گرتنی بر‌واداران و، به‌زه‌یی به‌رانبه‌ر نواندنیان و، کاروبار به‌راویژ به‌ریوه‌ بردن، (الدَّالَّةُ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ، وَالرَّحْمَةُ بِهِمْ، وَإِدَارَةُ الْأُمُورِ بِالشُّورَى).

۳۶ و ۳۷ و ۳۸- رقی خوْ کپ کردنه‌وه‌و، لیبوردن له‌کاتی تور‌پیداو، چاوپوشیی کردن (كَطْمُ الْغَيْظِ، وَالْمَغْفِرَةُ عِنْدَ الْغَضَبِ، وَالْعَفْوُ وَالصَّفْح).

۳۹ و ۴۰ و ۴۱- به‌ریژه‌و به‌لای قسه‌و په‌فتاری پووچدا گوزهر کردن و، به‌چاکه‌ خراپه‌ لا‌بردن و، پشت له‌ نه‌ فامان کردن (الْمُرُورُ بِاللُّغُو مُرَوَّأً كَرِيماً، وَدَفْعُ السَّيِّئَةِ بِالْحَسَنَةِ، وَالْإِعْرَاضُ عَنِ الْجَاهِلِينَ).

۴۲ و ۴۳ و ۴۴ و ۴۵- به رگری کردن له کاتی سته مداو، به هیتر بوون له بهرانه ر کافرانی دوژمنداو، زیری له سه ر کافرانی شه ر فروش و، چه سپاوی و نه له خشاوی له کاتی هه ره شه ی دوژمنان و له کاتی بهرنگار بوونه وه ی سه ختیاندا (الْإِنْتِصَارُ عِنْدَ الْبَغْيِ، وَالْعِزَّةُ عَلَى الْكَافِرِينَ، وَالشَّدَّةُ عَلَى الْكُفَّارِ، وَالثَّبَاتُ عِنْدَ تَهْدِيدِ الْأَعْدَاءِ وَمُوْاجَهَةِ الشَّدَائِدِ).

۴۶ و ۴۷ و ۴۸ و ۴۹- متمانه به خو بوون و له سه ر پی خو وه ستان و، گه یانندی سپارده و، راستگویی له به لئنداو، په یمان بردنه سه ر (الثَّقَّةُ بِالنَّفْسِ وَالْإِعْتِمَادُ عَلَى الذَّاتِ، وَأَدَاءُ الْأَمَانَةِ، وَصِدْقُ الْوَعْدِ، وَالْوَفَاءُ بِالْعَهْدِ).

۵۰- زور خه فه تبار نه بوون به نه هات و، زور دلخوش نه بوون به هات، (عَدَمُ الْأَسَى عَلَى الْخَيْرِ الْفَائِتِ، وَعَدَمُ الْقَرْحِ بِتَيْلِ الْخَيْرِ).

۵۱ و ۵۲- شایه دیدانی به هه ق و، بیباکی له سه ر کونه ی لومه کاران (أَدَاءُ الشَّهَادَةِ بِالْحَقِّ، وَعَدَمُ الْخَوْفِ مِنْ لَوْمَةِ اللَّائِمِينَ).

۵۳- چاو ورد کردنه وه و به ری پی خو بینین (التَّبَيُّن).

۵۴- خه م و په ژاره ره واندنه وه (تَفْرِيجُ الْكُرْبَاتِ).

۵۵- وریا کردنه وه و دلخوش کردن (الْإِنْذَارُ وَالتَّبَشِير).

۵۶- ئاسایی له خه لك وهر گرتن (أَخْذُ الْعَفْوِ مِنَ النَّاسِ).

۵۷- به ئارامیی و سه نگینی رویشتن (الْمَسْنِيُّ بِسَكِينَةٍ وَوَقَار).

۵۸ و ۵۹ و ۶۰- به ئینساف بوون و شتی خه لك به كه م نه گرتن و، دان به چاكه داهیتان و، عوزر هینانه وه و داوای لیبوردن کردن (الْإِنْصَافُ وَعَدَمُ بَخْسِ النَّاسِ أَشْيَاءَهُمْ، الْإِعْتِرَافُ بِالْفَضْلِ، وَالْإِعْتِذَار).

۶۱- گوئ گرتن بۆ قسه‌ی هه‌ر که‌سیک و شوینکه‌وتنی باشت‌رینی (الإِسْتِمَاعُ لِكَلَامِ الْآخَرِينَ وَاتِّبَاعُ أَحْسَنِهِ).

۶۲ و ۶۳- ته‌نیا قسه‌ی باش له‌گه‌ل خه‌لك كردن و، هه‌لب‌ژاردنی باشت‌رین شی‌وازی ده‌رب‌رین (مُحَادَثَةُ النَّاسِ بِمَا هُوَ حَسَنٌ فَحَسَبَ، وَاخْتِيَارُ أَفْضَلِ الْأَسَالِيبِ التَّعْبِيرِيَةِ).

۶۴ و ۶۵- گه‌ت و گۆی هیمنانه‌و، شه‌ره‌ قسه‌ كردن به‌ چاک‌ترین شی‌وه (الْحِوَارُ الْهَادِيَّةُ، وَالْجِدَالُ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ).

۶۶- له‌ نیگای خۆ گرتنه‌وه‌و داوینی خۆ پاراستن (الْغَضُّ مِنَ الْبَصَرِ وَحِفْظُ الْقَرَجِ).

۶۷- خۆ پاک‌راگرتن له‌ کاتی هاوسه‌ر گه‌یری نه‌کردن دا (الإِسْتِعْفَافُ عِنْدَ عَدَمِ الزَّوْاجِ).

۶۸- به‌ شه‌رم و شکۆ بوون له‌ هه‌موو هه‌لس و که‌وتیکدا (التَّخَلُّقُ بِالْحَيَاءِ فِي كَافَّةِ التَّصَرُّفَاتِ).

۶۹ و ۷۰ و ۷۱ و ۷۲- پۆشته‌ بوونی ئافره‌ت و، جوانیی خۆ ده‌ره‌خستنی جگه‌ له‌وه‌ی به‌ شی‌وه‌ی ئاسایی ده‌رده‌که‌وئ و، نه‌پۆش‌تینی به‌ شی‌وه‌یه‌ک که‌ جوانیی په‌نهانی ده‌رب‌خات و، به‌ نازو نووزی سه‌رنج راکی‌شانه‌ قسه‌ نه‌کردنی و، نیشته‌جی بوونی له‌ مالداو، له‌ کاتی ده‌رچوونی پ‌یوستدا، خۆ نه‌رازانده‌وه‌ی (تَسَرُّ الْمَرْأَةِ وَعَدَمُ إِبْدَاءِ زِينَتِهَا، إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا عَادَةً، وَعَدَمُ مَشِيهَا بِصُورَةٍ جَالِبَةٍ لِلْأَنْظَارِ لِزِينَتِهَا الْبَاطِنَةِ، وَعَدَمُ التَّغَنُّجِ فِي الْكَلَامِ بِصُورَةٍ مُلْفِتَةٍ، وَالِاسْتِقْرَارُ فِي الْبَيْتِ، وَعَدَمُ التَّبَرُّجِ عِنْدَ الْخُرُوجِ).

۷۳- خاوه‌ن چاکه‌ بوون (الْفَضْل).

شايانى باسيشه:

ههركام لهو سه دو په نجاو پينج (۱۵۵) ره وشت و ئاكاره به رزو په سنده له ئايه تيك و ده قيكي سونه ت، يان چهندان ئايه تى قورپان و ده قى سونه ت، وه رگيراون، كه له بهر كور ت كرده وه ليږدها نه مانه پينان و، له شويى خويدا هينراون و به كورتيش روونكراونه وه.

The graphic displays AliBapir's digital footprint. At the top, it features a Facebook profile for 'علي باباير' (AliBapir) with a blue header and a profile picture of a man in a military-style uniform. Below this, a red banner contains the YouTube channel name 'علي باباير' and a video icon. The central part of the graphic shows a QR code for the website 'www.alibapir.com' and a link to 'archive.org/details/@alibapir'. At the bottom, there are two more QR codes, one for the website and one for the YouTube channel, along with social media icons for Telegram, WhatsApp, and Telegram. The text 'علي باباير' is repeated in various locations throughout the graphic.

۱۴۲

به‌شی‌ه‌و‌ت‌ه‌م

چ‌و‌ا‌ر‌د‌ه (۱۴) ر‌ه‌و‌ش‌ت‌ی ب‌ن‌ه‌ر‌ه‌ت‌ی ج‌ه‌م‌ا‌و‌ه‌ری م‌س‌و‌ل‌م‌ا‌ن‌ا‌ن

www.alibapir.com

به‌رای

خوینهری به‌ریز!

له‌م به‌شی هه‌وتم و کو‌تایی ئه‌م کتیبه‌دا، هه‌ول دده‌دین له‌ دوو تو‌بی چواره‌ده (۱۴) باسدا، چواره‌ده په‌وشت و ئاکاری به‌رزو به‌ره‌تی، جه‌ماوه‌ری مسو‌لمانانی پابه‌ند به‌ ری‌بازی پی‌عه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، جینشینه سه‌رپاسته‌کانی: {أبو بکرو عمرو عثمان و علي و حسن}، خوا لیان رازی بی به‌تایبه‌ت و، هاوه‌لانی دلسوزی و خزم و نیزیکانی به‌ریزی و شوینکه‌وتوو‌انیان به‌ گشتیی، بخه‌ینه روو.

هه‌لبه‌ته ئاکاری جوان و به‌رزو په‌وشتی په‌سندو په‌ندیش، چ له‌سه‌ر ئاستی تاک، چ له‌سه‌ر ئاستی کو‌مه‌لگا، سه‌نگی مه‌حه‌کی دینداری و مسو‌لمانه‌تی و بو‌ خوا صول‌حان و سه‌ر راستیه.

شایانی باسیشه که ئیمه له‌ مه‌وسووعه‌ی: {په‌وشت و ئاکاری ئیسلامیی} دا، لی‌کو‌لینه‌وه‌یه‌کی تیرو ته‌سه‌لمان له‌باره‌ی کو‌ی په‌وشت و ئاکاره به‌رزو په‌سندنه‌کانه‌وه کردوه، هه‌روه‌ها له‌کتیبی: (په‌وشت و ئه‌دبه کو‌مه‌لایه‌تییه‌کان) دا زۆریه‌ی هه‌لس و که‌وته گ‌رنگ و هه‌ستیاره کو‌مه‌لایه‌تییه‌کانمان، تو‌یژیونه‌وه له‌ سی (۳۰) کورته باس دا.

چوارده (۱۴) په وشتى بنه په تىي جه ماوه ري مسولمانان:

(۱)- جه ماوه ري مسولمانانى شوينكه وتووى پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) و هاوه لان و بنه ماله و خليفه كانى: باشترينى خه لکن بو کومه لگا و ده ورو به ريان.

(۲)- دانانى په وشتى به رز و ناكارى په سندن، به به شيك له دينداري و به رهه مى ئيمان.

(۳)- فه رمان به په سندنو ريگريى له ناپه سندن.

(۴)- فه رمان به ريى بو حوكم رانان له سنوورى په سندن (معروف) داو، دلسوزيى و هاو كاريى بو نواندنيان.

(۵)- به ريژ و سوز و به زه يى و خوشه ويستيه وه، پيگه وه مامه له كردن.

(۶)- ته نيا لايه نكي ريى كردنى حق و راستيى و دادگه ريى.

(۷)- خو پاراستن له شانازيى كردن به هه ر ناو و نيشانيگه وه، جگه له ئيسلام و مسولمانه تىي.

(۸)- خو پاک و چا ك كردنى به رده و ام (تزكية النفس).

(۹)- دنيا به كه مگرتن و دواړوژ هه لبراردن به سه ر دنيا دا (الزهد في الدنيا وايشار الآخرة).

(۱۰)- گرنگيى دان به کومه لگا و، سوور بوون له سه ر دابين كردنى به رژه و دنديه كانى.

۱۴۶

(۱۱)- ته بايى و گونجاويى (الألفة والإنسجام).

(۱۲)- هه لېزاردنى ئاسانيى له بازنهى شهريعه تداو، خو و خه لك سه غله ت نه كردن.

(۱۳)- پروو خو شىي و زمان شيرينى و نهرم و نيانيى.

(۱۴)- پو شىنى عهيب و عارى خه لك و، مشور لى خوارديان و جى به جى كردنى پىداويستيه كانيان.

The banner features a central portrait of a man in a military-style uniform. Above the portrait, it says 'نه نۆه كۆمهله بىخه كان لىكلىكلىر' and 'پاچىستان پادىشاھى ۱۳۰۲'. Below the portrait, it says 'www.alibapir.com' and 'English - عربي - گۆزىي'. The banner is divided into four quadrants by a blue and red border. The top-left quadrant has a Facebook icon and the text 'پاچىستان پادىشاھى ۱۳۰۲'. The top-right quadrant has a Facebook icon and the text 'AliBapir/پاچىستان پادىشاھى ۱۳۰۲'. The bottom-left quadrant has a YouTube icon and the text 'archive.org/details/@alibapir'. The bottom-right quadrant has a YouTube icon and the text 'AliBapir/پاچىستان پادىشاھى ۱۳۰۲'. There are also QR codes for Google Play and the App Store.

يه كه م

جه ماوه ري مسولماناني شوينكه وتووي پيغه مبه ر (صلي الله عليه وسلم) و هاوه لان و بنه ماله و خه ليفه كاني: باشتريني خه لکن بو
کۆمه لگاو ده ورو به ريان

ئه مه يه كه مين خه سله تي به رزو ئاكارى په سندی جه ماوه ري
مسولماناني شوينكه وتووي ريبازى پيغه مبه ري خواو (صلي الله عليه وسلم) خه ليفه راشيده كانه.

ئيسٽاش با سه رنجى ئه م چند ئايه ته به پيژدى قورئاني به رزو
به رپژر بده ين، له و باره وه:

۱۴۸

۱- خوا سبحانه و تعالى له ئايه تي (۱۱۰) ي (آل عمران) دا ده فهرموي:

﴿ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ ﴾ (۱۱۰) آل عمران.

واته: ئيوه باشترين كۆمه لن بو مروفايه تبي پهيدا كراون.

باشترين كۆمه لن، واته: له هه موو روويكه وه ده بي باشتري بن:

۱- په وشت و ئاكارتان له گه ليان جوان بي.

۲- بويان دلسوز بن.

۳- له گه ليان به به زه بي و به په روش بن.

۴- رپژو حورمه تيان بگرن.

۵- له گه ليان رووگه ش بن.

۶- گفت و لفتیان له‌گه‌لیان شیرین بی.

هه‌لبه‌ته له‌گه‌ل خه‌لکیدا به‌گشتیی: به‌مسو‌لمان و نامسو‌لمانه‌وه
له‌هه‌موو حالانداو، له‌هه‌موو کاتیک و له‌هه‌موو شیئیکدا.

۲- خوا (عزوجل) له‌تایه‌تی (۱۰۷) سوورپ‌تی (الأنبياء) دا، که‌پیشتریش
هی‌نامانه، ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾.

خوا به‌پیغه‌مبه‌ر (محمد) (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموی:
تۆمان نه‌ناردوه مه‌گه‌ر به‌زه‌یی بی، بۆ تی‌کرای جیهانییان.

ئنجانه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ری خاتم (صلی الله علیه وسلم) که‌پیشه‌وای
تۆممه‌ته، به‌زه‌یی خوا بی بۆ جیهانییان، دیاره‌ئی‌مه‌ش ده‌بی هه‌ول بدین
له‌قه‌در خۆمان، وه‌ک پیغه‌مبه‌ره‌که‌مان (صلی الله علیه وسلم) بین و
مایه‌ی ره‌حمه‌ت بین بۆ خه‌لک، نه‌ک مایه‌ی سه‌ر ئیشه‌و زه‌حمه‌ت، ئایا
نابی به‌دوای وی بکه‌وین؟ با، چونکه‌خوا فه‌رموویه‌تی:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ (٢١)، الأحزاب.

واته: به‌دنیایی له‌پیغه‌مبه‌ری خوادا، باشت‌ترین سه‌رمه‌شق بۆ
ئیوه‌هه‌یه.

که‌واته: نه‌گه‌ر ته‌و مایه‌ی ره‌حمه‌ت بوو بۆ جیهانییان، به‌لای
که‌مه‌وه: با ئیمه‌ش ره‌حمه‌ت بین بۆ ده‌رو جیران و ته‌وانه‌ی که‌لیمان
نزیکن، هه‌ر که‌سه له‌قه‌در خۆی.

۳- خوا سبحانه‌و تعالی له‌سوورپ‌تی (البقرة) تایه‌تی (۸۳) دا، ده‌فه‌رموی:
﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾.

واته: قسه ي باش له گه ل خه لك بكن.

۴- هه ر له سووړه تي (البقرة) نايه تي (۱۹۵) دا، ده فهرموي: ﴿وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾.

واته: چا كه بكن له گه ل خه لكدا به گشتي، به دلنيايي خوا چا كه كاراني خوځ دويځ.

نه وه ي پيشيان ده فهرموي: ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾، به گشتي قسه ي باش له گه ل خه لكدا بكن، نه وه ي دووه ميان ده فهرموي: ﴿وَأَحْسِنُوا﴾، به كردار له گه ل خه لكدا به گشتي چا كه كار بن.

برا و خوشكاني خوځه ويست و به ريز! ده ي وريابن، نه گه ر بمانه وي مسولماني باشين و، به شوينكه وتواني ريزاي پيغه مبه ر (صلي الله عليه وسلم) و هاوډلاني به ريزي و، خه ليفه راشيده كاني له قه لهم بدرين، ده ي هه ولېده ين باشتريني خه لك بين بو خه لك.

دووهم

دانانی په‌وشتی به‌رز و ئاکاری په‌سند،
به‌به‌شیک له‌دینداریی و به‌ره‌می ئیمان

{جه‌ماوه‌ری مسولمانان} هه‌میشه‌ رازاوه‌ بوون به‌په‌وشتی به‌رز و ئاکاری په‌سند، که‌ ته‌وه‌ش له‌ دینداریی و ئیمان‌ه‌که‌یان‌ه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتوه‌، چونکه‌ خوا سب‌حانه‌ و تعالی‌ به‌نده‌کانی‌ خۆی، وایینه‌سه‌ ده‌کات. با سه‌رنجی‌ ته‌م ده‌قانه‌ی شه‌ریعه‌ت بده‌ین:

۱- خوا له‌ سه‌ره‌تای سووره‌تی (المؤمنون) دا ده‌فه‌رموی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝ ۱ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ۝ ۲ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۝ ۳ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ۝ ۴ وَالَّذِينَ هُمْ لِقُرُوبِهِمْ حَافِظُونَ ۝ ۵﴾

واته: به‌پراستی‌ بر‌وادارانیک سه‌رفرازن که‌ له‌ نوێژده‌کانیاندا ملکه‌چن بو‌ خوا، ته‌وانه‌ی که‌ واز له‌ قسه‌ و په‌فتاری پوچ دین و، پشتی تیده‌که‌ن و، ته‌وانه‌ی که‌ زه‌کات ته‌نجام ده‌دن (واته: ته‌زکیه‌ی نه‌فس ده‌که‌ن، یان زه‌کات ده‌دن له‌ مالی‌ خۆیان) و ته‌وانه‌ی که‌ داوینی‌ خۆیان ده‌پارێزن و.. تا‌کو‌تایی سیفه‌ته‌کان، که‌ (۱۰ - ۱۲) سیفه‌تن.

۲- له‌ کو‌تایی سووره‌تی (الفرقان) یشدا، خوا سب‌حانه‌ و تعالی‌ شازده‌ (۱۶) سیفه‌ت باس ده‌کات، ده‌فه‌رموی: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ﴾، به‌نده‌کانی‌ خۆی خاوه‌ن به‌زه‌بی کی‌ن؟

﴿الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾ (٦٣) وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَمًا ﴿٦٤﴾.....).

تا کو شازده (١٦) سیفہت باس دہکات، کہ واتہ: تہ گہر بہندہی
خوای خاودن بہ زہبی بین، دہبی رازاودہ بین بہو سیفہ تانہو، تہ گہر
ثیماندار بین، دہبی خاودنی تہو سیفہ تہ بہرزانہ بین.

۳- پیغہ مہریش (صلی اللہ علیہ وسلم) دہ فہ رموی: {اَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ
إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا} أخرجه أحمد برقم (١٠٨١٧)، والدرامي برقم
(٢٨٣٤)، وأبي داود برقم (٤٦٨٢)، وابن حبان برقم (٤٧٩)،
والترمذي برقم: (١١٦٢)، وصححه الألباني.

واتہ: ثیمان تہ واترینی برواداران، رہوشت جواترینیانن.

تیبینیہ کی گرنگ لہو بارہوہ:

لیرہ با ہلہوہستہ کی کورت بکہین، زور جار خہلکی ٹیمہ،
خہلکی ٹیسلامی وای زانیوہ کہ دہبی لہ گہل خہلکدا بہ بیانوی
(ولاء وبراء) {دوستایہ تیبی لہ بہر خوا و دوڑمانیہ تیبی لہ بہر خوا} ہوہ،
لہ مامہ لہ لہ گہل غہیری خویندا، لہ جیاتی ریزو حورمہت و پروو
خوشی و خوشرہفتاری، زہری و گرژی و مون و مرجیان، بکہنہ
پیشہ! کہ بیگومان تیکہل کردنی تہو شتانہ، ہلہی کوشندہیہو
شونہواری زور شوومی ہن، بہلی وک عہقیدہ و بیر و پروا: ہر
بہرنامہ کی جگہ لہ ٹیسلام و دژ بہ ٹیسلام، دہبی بہ گومرایی
و سہرگہردانی و کوفر دابنیں، بہلام مہرج نیہ ہہرکہ سیک بیر و
برواکہیمان بہہلہ دانا، یان بہ کوفر دانا، مامہلہ مان لہ گہلیدا زہرو
ناہرزانہ بی، بہلکو دہبی لہ گہل ہہموو کہسدا مامہلہ مان جوان

بی، په‌وشتمان به‌رزیی، به‌رحم بین، به‌شه‌فقه‌ت بین، پروو خو‌ش بین، داد‌گه‌ر بین، پی‌غه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه وسلم) ته‌گه‌ر ناوا به‌په‌وشتی جوان و ئاکاری په‌سند مامه‌له‌ی نه‌کردبایه، ته‌و خه‌لکه کافرو هاویه‌شدانه‌ره مسو‌لمان نه‌ده‌بوون^(۱).

(۱) کاتی خو‌ی له سالانی نه‌وده‌ک‌اندا، که بنکه و باره‌گای چه‌کدارمان هه‌بوون، هه‌ر له‌و کاته‌وه خوای په‌رو‌رد‌گار شتیکی لی حالی کردبووم، که ده‌بی له‌گه‌ل خه‌لکا دروشتمان جوان بی، ئاکارمان په‌سه‌ندی، که ده‌گه‌یشینه باز‌گه‌کان ده‌مگوت: رای‌گرن! جامه‌کم ده‌ینا خو‌ار‌ووو سلا‌و‌یکم لی ده‌کردن، ئنجا جاری واهه‌بوو یه‌کی له پاسه‌وانه‌کان ده‌یگوت: مام‌وستا! نایا دروسته سه‌لام له‌وانه بکه‌ی؟ مام‌وستا! نه‌دی نایی (ولاء وبراء) مان هه‌بی؟ ئیدی منیش ناچار ده‌بووم زور شتیان بو پروون بکه‌مه‌وو، گه‌لێک بو‌چوونی هه‌له‌یان بو راست بکه‌مه‌وو، وه‌ک:

۱- نه‌سل و بناغه له‌تاکه‌کانی کو‌مه‌ل‌گا‌و خه‌لکیکی مسو‌لماندا، مسو‌لمانه‌تییه، هه‌تا به‌ل‌گه له‌سه‌ر پی‌نچه‌انه‌که‌ی ده‌بی.

۲- یه‌کێک له‌ په‌وشته به‌رز‌دکانی ئیسلام و مسو‌لمانان، نه‌وه‌یه به‌رده‌وام سلا‌و بلا‌و بکریته‌وو، سلا‌ویش له‌ هه‌موو که‌س ناسرا‌و نه‌ناسرا‌و بکری: {أَفْشُوا السَّلَامَ} أخرجه الترمذي برقم (۱۸۵۴) وقال: حسن صحيح غريب. {وَتَقْرِي السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ} أخرجه أحمد برقم (۶۵۸۱)، والبخاري برقم (۱۲)، ومسلم برقم (۳۹)، وأبو داود برقم (۵۱۹۴)، والنسائي في الكبرى برقم (۱۱۷۳۱)، وابن ماجه برقم (۳۲۵۳).

۳- ده‌بی له‌ به‌ران‌به‌ر چاکه‌دا، هه‌ر چاکه بکری ﴿هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ﴾ الرحمن.

نه‌وانه‌ش که له‌ باز‌گه‌کاندا ده‌وستن بو پاراستنی هیمنیی و ناسایشی ها‌و‌ولا‌تیانه‌و، پی‌وسته له‌سه‌ر ته‌و چاکه‌و خزمه‌ته‌ش ها‌و‌کاری بکری و سو‌پاس و ته‌قدیر بکری.

سپییه م

فهرمان به په سندو ریگری له ناپه سند

خوا سبحانه و تعالی له ثایه تی ژماره (۷۱) ی سووړتی (التوبة) دا،
 تیماندارانی به گشتی به پیاو و ثافره ته وه، واپناسه کړدوه، ده فهرموی:

﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
 وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾.

واته: پیاوانی پروادار و ثافره تانی پروادار، هندیکیان پشتیوانی
 هندیکیان، فهرمان به ههرچی شتی په سنده ده کهن و، ریگری له
 ههرچی شتی ناپه سنده ده کهن....

ثجا بابته تی فهرمان به په سندو ریگری له ناپه سند (الأمر
 بالمعروف والنهي عن المنکر) بابته کی یه کجار فراوان و به لق و
 پوپه، زوریش گرنګ و هه ستیاره و، تویرینه وهی پیوستی به کات
 و شوینیکی ته رخا کراو ده کات و، له کتبی دیه می مه وسو وعه ی:
 {الإسلام كما يتجلى في كتاب الله} دا، له باسیکی گوشراودا، هیله
 گشتیه کانیم خستونه پروو.

لیره ش به خستنه پرووی ههوت پایه ی گرنګی ته و ثهرکه مه زنه،
 به کورتی و گوشراوی وازی لی دینین:

يەكەم: ھەردووك وشەي (المعروف) و (المنكر) كە (ال)ى ناساندنيان لەسەرە، كە ماناي جينس دەگەيەنئى و ھەموو تاكەكانى پەسندو ناپەسند، لەسەر جەم بوارەكانى: فيكرو عەقيدەو، خواپەرستىي و، پەشت و، كۆمەلایەتیی و، سیاسیی و، ئابووری و ... ھتەدا، دەگرەنەو.

دووھەم: ھیچ كەس ناتوانئى -چ وەك تاك چ وەك كۆمەل - ئەو ئەركە گەورەو گرنگە جیبه جئ بكات، ھەتا رازاوە نەبئى بە:

۱- زانیاری و شارەزایی.

۲- بەزەیی و دڵسۆزی.

۳- خۆراگری و پشوو درێژی.

۴- پەشت بەرزىي و ئاكار پەسندی.

۵- ھیدیی و مەندی و نەرم و نیانی.

۶- حیکمەت و کارامەیی.

۷- خوا پئى مەبەست بوون (إخلاص) و دووری لە ڕیایی و پروودەربایسی.

سێھەم: ھەرگیز نابئى مەرووف بچیتە ئەو مەیدانەو - بەتاکیی یان بە ھەر دەزىي - تاكو ئەو پەسندانەى فەرمانیان پئى دەكات، خۆییان پئى نەرازیتەو، ئەو ناپەسندانەى ڕێگرییان ئى دەكات، خۆییان ئى بزار نەكات.

چوارەم: ھەلسان بەو ئەركە مەزن و ھەستیارە، لە ئەسڵدا ئەركى كۆمەلگایە بە گشتیی، وەك ھەر كام لە ئایەتئى (۱۰۴) ی (آل عمران):

﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ (١٠٤) و نایه تی (٧١) ی (التوبة): ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ (٧١) زور به ناشکرا دهیگه یه نن.

هه ر بویه ش هه رکات کومه لگای مسولمان ده سته ردارى ته و ته رکه بوو بو ده سته لات و هوکمرانان، له نیوه پوکی خو ی خالی ده بیته وه، به تایبته له م پوژ گاردها، که ده ولت و قه واره سیاسیه کان، یان ناحه زو نه یاری ئیسلامن، یان هه ر به شیویه کی روو که ش بو چاوبه سته جه ماوه ر، په نگیکى ئیسلام له خو یان هه لده سوون!

به لام پیویسته ته م خالانه په چاو بکړن، له کاتی هه لسان به و پرؤسه یه ی فرمان به په سنده و پیکری له ناپه سنده دا:

١- ته و ناپه سنده (منکر) هی ده ویستری و هه ول ده دری: پئی لی بگیری، یان لابی ری، به هو ی ته و هه ولدانه وه، ناپه سنده (منکر) یکی له خو ی زلتر، یان وه ک خو ی، نه یه ته جی.

٢- یان به هو ی پئی لیگرتن و لابر دنی ته و خراپه یه وه، چاکه و په سنده (معروف) یکه نه فه وتی، که سوودو خیره که ی، له زیان و زه دری ته و ناپه سنده (منکر) ه گه وره تر بی.

٣- هه روه ها به هو ی هه ولدانه وه بو چه سپاندنی په سنده (معروف) یکه په سندیکی گه وره تر نه فه وتی.

(۴)- ههروهه ها به هوئی هه ولدان بو چه سپاندنی په سندی که وه، خراپه و ناپه سند (منکر) پهیدا نه بی که زبانی له سوودی نه و په سند و چاکه یه ی هه ول بو چه سپاندنی دهری، زلتر بی.

چونکه شهریه ت بو چه سپاندن و زیاد کردنی په سنده کان (معروفات) و، نه هیشتنی یان که م کردنه وه ی ناپه سنده کان (منکرات) هاتوه، هه ر شتیک بیته مایه ی سهره له دانی پیچه وانه ی ئامانج و حیکمه تی شهریه ت، نارده وایه.

پینجه م: پیوسته هو شیار و ئاگادار بین که ئهرکی {فه رمان به په سند کردن و، ری له ناپه سند گرتن} که وه ک گوتمان له ئه سلدا ئهرکی کومه لگای مسولمانه، جیاوازه له {جیه جی کردنی سزاو سنوره شهرعییه کان} {تنفیز العقوبات والحدود الشرعیة}، که ئه میس له بناغه دا ئهرکی حکومه ته و، نابج هیچ که س به بیانوی فه رمان به چاکه و نه هی له خراپه وه، خوئی بخزینیه نیو جوغزی جیه جی کردنی سزاو سنوره شهرعییه کانه وه.

شه شه م: جه وه ره و کاکلی {فه رمان به چاکه و ریگری له خراپه} بریتیه له ریگرتن له ئه نجام دران و بلاو بوونه وه ی گوناخ و خراپه و لادان و، هاندانی خه لک له سه ر ئه نجامدانی چاکه و چاکه کاری و فه رمان به ری خواو پیغه مبه رده کی (صلی الله علیه وسلم)، نه ک ئازاردانی خه لک و گیچهل پیگردنیان و ئاژاوه نانه وه.

حه وه ته م: مادام ئامانج و حیکمه تی فه رمان به چاکه و، ریگرتن له خراپه، بریتیه له پاکسازی و چاکسازی تیدا کردنی کومه لگا، که واته: ده بی به وریاییه وه ئه و ئهرکه مه زن و گرنگ و هه ستیاره ئه نجام بدری و، وانه بی قازانجی سه ری مایه ی بخوات.

چوارهم

فهرمانبهریی بۆ حوکمرانان له سنووری په سند (معروف) داو،
دلسۆزیی و هاوکاریی بۆ نواندنیان

ئهمهش یه کیکه لهو ئاکارو سیفه تانهی که {جه ماوهری مسولمانان} هه میسه مامه له یان پی له گه ل ئه وانه دا کردوه که کاربه دهستن، حوکمرانن، که له سنووری به په سند زاندر او (معروف) و، له بازنه ی شه ریه تدا هاوکاریی باشیان له گه لیان کردوه دلسۆزییان بۆ نواندوون و، فهرمانبه رییان بۆ کردوون، نه ک لیان له بیانوو بن و، هه میسه گنجه لیان پی بکه ن و ته شقه له یان پی بکه ن، هه لبه ته ئه و حوکمرانانه ی که مسولمانان دایان ده نین و، به ریی شه ریه تدا ده رۆن، به لام بهرپرسانیک که مسولمانان له گه لیاندا گیرۆده ده بن و، به پیی شه ریه تیش بهرپۆه ناچن، ئه وانه وپرای ئه ودی که ده بی به ره ه لستیی سته م و خراپه یان بکری، ده بی له هه رچی شه رعیی و چاکه شه، له گه لیاندا هاوکاربن، چونکه ولات هه ر ده بی سه رپه رشتیار و حوکمرانیکی هه بی، به لام له شتی ناشه رعیییدا، ده بی له گه لیاندا نه یارب و، ده ستبارگریان نه بن.

با ته ماشای ئه م ده قانه ی خواره وه بکه ین:

۱- خوی په روهر دگار ده فره رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ النساء .

واته: ئەی ئەوانە ی بروتان هیناوه! فه رمانبه ری خوا بکه ن و
فه رمانبه ری پیغه مبه ر بکه ن و، ه ی سه ره رشتیارانیك، کاربه ده ستانیك،
که له خو تانن.

۲- پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فه رموی: {إِنَّمَا الطَّاعَةُ فِي
الْمَعْرُوفِ} رواد البخاري برقم (۷۱۴۵)، ومسلم برقم (۷).

واته: بیگومان فه رمانبه ری کردن بو حوکمران و کاربه ده ستان،
ته نها له سنووری په سند دایه.

۳- ههروه ها پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فه رموی: {الَّذِينَ
النَّصِيحَةَ، قُلْنَا: لِمَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: لِلَّهِ، وَلِرَسُولِهِ، وَلِكِتَابِهِ، وَلِأُمَّةٍ
الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ} رواد مسلم برقم (۹۵).

واته: دینداری دلسوزییه، گوتمان بو کی ئەی پیغه مبه ری
خوا؟ فه رموی: بو خواو، بو کتیبه که ی و، بو پیغه مبه ره که ی و،
بو پیشه وایانی مسولمانان و، بو مسولمانان به گشتیی.

به لێ ئەمیش یه کی دیکه یه له ئاکارو ره وشته کانی {جه ماوه ری
مسولمانان}، به لام هه ر کام له خه واریج و شیعه و، زۆریك له و پیر و
تاقمانه ی که له خه تی گشتیی ئیسلام و مسولمانان لاینداوه، هه ر
له بیانو بوون له حوکمرانانیان.

پیشتریش ئەو مه سه له یه مان تو زیك باس کردو، به راستیی پیوستیی
به تو یژینه وه ی زیاتر ده کات، به لام لی ره له پرووی ره وشتیی و ئاکارییه وه،
قسه مان له باریه وه کرد، که زۆربه ی مسولمانان عاده تیان وابوو، له
حوکمرانانی خو یان له بیانو نه بن، که هه میشه سه نگه ریان لی بگرن و،

پینجه‌م

به‌پیز و سۆز و به‌زه‌یی و خوّشه‌ویستییه‌وه،
پیکه‌وه مامه‌له‌ کردن

ره‌وشت و ئاکاریکی دیکه‌ی به‌رزو په‌سندی {جه‌ماوه‌ری مسوّلمانان}
ئه‌وه‌یه که: هم به‌پیز، هم به‌ره‌حم و سۆز، هم به‌خوّشه‌ویستی،
پیکه‌وه مامه‌له‌ ده‌کن.

با سه‌رنجی ئه‌م ده‌قانه‌ بده‌ین:

۱- خوا سبحانه‌ و تعالی له‌ سوورته‌ی (الحجرات) ئایه‌تی (۱۰) دا‌ده‌فه‌رموی:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوِيكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾

واته: بێگومان بر‌واداران برای یه‌کدین، هه‌روه‌ها {برا و خوشکی
یه‌کدین}، بۆیه‌ دوو برا نا‌کو‌که‌ته‌ان ئاشته‌واییان له‌ به‌یندا بکه‌ن و،
پاریز له‌ خوا بکه‌ن، به‌لکو به‌زه‌یی‌تان له‌ گه‌لدا بنویندری.

۲- پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) له‌ فه‌رمایشته‌کدا زۆر جوان
بۆمان وینا ده‌کات، که ئیمانداران ده‌بی پیکه‌وه چۆن بن؟ ئه‌و
فه‌رمایشته‌انه‌تان زۆر جار بیستون، به‌لام به‌خوا به‌ره‌سته‌ کردن و
جی به‌جی کردنیان، زۆری ده‌وی، ده‌بی ئینسان زۆر له‌ خوی
وریابی، ده‌فه‌رموی: ﴿مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ، وَتَرَاحُمِهِمْ، وَتَعَاطُفِهِمْ،

مَثَلُ الْجَسَدِ، إِذَا اشْتَكَ مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَى {
رواه مسلم برقم (۶۶)، وأحمد برقم (۱۸۳۷۳).

واته: وینهی بر واداران له یه کدی خو شویستن و، به زهیی بو یه ک
نواندن و، هاوسوژی پیکه وه بوونیاندا، وه ک یه ک جهسته وایه، که
ته گهر نه دنامیکی گرفتیکی هه بی، نه خوشیه ک تازاریکی هه بی،
هه موو جهسته له گه لیدا به شدار ده بی، به تا لیاتن و شه ونخو نیی.

ئینسان ددانیکی بی شی، ئیسراحتی لی تیک ده چی و، هه موو
ته دنامه کانی له گه لیدا به شدار دهن، ئیمهش ده بی له گه ل یه کدا وایین،
بو یه وه ک برای دلسوژی خو تان پیتان ده لیم: ئایه ته کانی قور تان و
ثم فهرمایشتانه، بکه نه ئا وینه و خو تانیان له به رامبه ردا رابگرن: ئایا
هه ست به تازاری مسولمانان ده که ی؟ هه ست به خوشییان ده که ی
و به خوشییان دل خوشی؟ به ناخوشییان دل ناخوشی؟ چاکه یانت
پی خوشه؟ زهره ریانت پینا خوشه؟ بیگومان شه وش ئاسان نیه، له
فه رمووده ی راست (صحیح) دا هاتوه که: پیغه مبه ر (صلی الله
علیه وسلم) سی رۆژان له سه ر یه ک ده یفه رموو: ئیستا پیاویک دی
لیتان وه ژوور ده که وی، ته هلی به هه شته، عه بدوللای کوری عه مری
کوری عاص خوا له خوی و بابی رازی بی، ده لی: پیغه مبه ر
(صلی الله علیه وسلم) وایفه رموو، پیاویک ده هات، ده ست نوژی
گرتبوو، نه عله کانی به ده ستی چه پی گرتبوون، ده هاته ژووری
مزگه وتی، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هه ر سیک رۆژان
وایفه رموو، هه ر ئه و پیاوه هات، ده لی: منیش رۆژی سییه م بو
ئیواره گوتم: ئه ی به نده ی خوا! من دهمه وی شه وی بیم بولای
جه نابت و میوانی ئیوه بم، ته گهر میوان رابگری {له به ر شه وی

۱۶۲

گه‌نج بووه‌و ژنی نه‌هیناوه‌} له‌گه‌ل بابم توژیک به‌ینم تی‌کچووه‌، پیم خو‌شه‌ جه‌نابت بم حه‌وینیه‌وه‌، گوتی: فه‌رموو، منیش سی شه‌وان له‌لای بووم {سی شه‌وو سی رۆژ، دیاره‌ شه‌و له‌لای بووه‌ له‌مالیان خه‌وتوه‌، دوا‌یی به‌رۆژ بو‌خو‌ی ئیش و کاری خو‌ی کردوه‌}، دوا‌ی سی رۆژه‌که‌ گوتم: ته‌گه‌ر رو‌خسه‌تم بده‌ی ده‌رۆم، گوتی: ته‌دی نه‌تگوت: له‌گه‌ل بابم به‌ینم تی‌ک چوه‌! {تایا تاشت بوویه‌وه‌؟} ده‌لی: گوتم: راستیه‌که‌ی بو‌یه‌ وامگوت، تا‌کو مه‌جالم بده‌ی له‌مالی ئیوه‌دا بمینمه‌وه‌، له‌ به‌ر ته‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) سی رۆژان شتیکی وای فه‌رموو، هه‌ر سی رۆژه‌کانیش تو‌ ده‌هاتی، منیش هاتم ته‌ماشات بکه‌م داخو‌ دینداریی و کرده‌وه‌ی تو‌ چۆنه‌؟ به‌لکو وه‌ک تو‌ بکه‌م و به‌ر ته‌و موژده‌یه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) بکه‌وم، به‌لام هیچی زیاده‌شم لی نه‌بینی!! {دیاره‌ ته‌گه‌ر ته‌و شه‌و نو‌یژی بووه‌، ته‌ویش بوویه‌تی و، تا‌عه‌ته‌که‌یان هه‌روه‌ک یه‌ک بووه‌}، ته‌ویش گوتی: هه‌ر ته‌وه‌یه‌ که‌ بینیه‌ته‌، ئنجا رو‌یشتم و تو‌ژیک دوورکه‌وته‌وه‌، بانگی کردم گوتی: به‌لام یه‌ک شتی دیکه‌ش هه‌یه‌، گوتم: چیه‌؟ گوتی: له‌و په‌ری دنیا مسوّلمانیک قازانج بکات، لی‌ره‌ دلم پی‌خو‌شه‌و واده‌زانم من قازانجم کردوه‌، له‌وپه‌ری دنیا مسوّلمانیک زه‌ره‌ریکی بی‌ه‌ری، واده‌زانم زه‌ره‌ری خو‌مه‌ هاتۆته‌ ریم، ته‌وه‌نده‌ پی‌ی نا‌ره‌حه‌تم و، هیچ شتی‌کم له‌دلدا نیه‌ به‌رامبه‌ر به‌که‌س {وه‌ک: بوغز و غه‌ره‌ز و حه‌سه‌د} ده‌لی: گوتم: ته‌وه‌یه‌ که‌ ئیمه‌ نایه‌توانین^(۱).

(۱) بر‌وانه‌: (الترغیب والترهیب من الحدیث الشریف)، للمنزري ج ۳ ص ۵۴۸-۵۵۰، وقال: رواد أحمد بإسناد علی شرط البخاري ومسلم والنسائي، ورواد البيهقي وأبو يعلى والبزار بنحوه عن أنس بن مالك.

برا و خوشكان! زور كهس له هه مبانهى خويدا گويز دهرميړئ، دهلين: جاريك كه سيك گه يشتوته كه سيك له دييه كهوه هاتوه گوتويه تى: ئهري خه لكى ئه و دييه چون؟ گوتويه تى: هه موويان ئينسانى چاكن و خراپيان تيدا نيه، دوايى گه يشتوه به يه كيكي ديكه، گوتويه تى: خه لكى ئه و دييه چون؟ گوتويه تى: هه موويان خه لكى خراپى! دياره هه كاميكيان له هه مبانهى خويدا گويزى ژماردون، ئنجا با هه ول بدين هه مبانكه مان گويزى باشى تيدابن، بو ئه وهى خه لك به شيوهى باش بييين، به لام سافيلكه و سادهش نهيين، پيمان واي، ئه گهر بو خومان چاك بووين، خه لكيش هه مووى وايه، به لام به راستيى پيوسته ئينسان سينه ساف بى و، گري و گولي نه بى، تاكو و ته ماشاى خه لك نه كات، كه خه لكى هه مووى وايه، به لام ئه گهر خوشمان چاك و ساف كرد، واش نه زانين: دنيا شامى شهريفو خه لك و هه مووى چاكه! له كوتاييدا دهليم: ئاسان نيه كه ئينسان واى ليبي، قازانج و سوودى خه لك زهرو زيانيانى، پى وهك هى خوى بى و، به خوشيان دلخوش بى و، به ناخوشيان دلناخوش بى.

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

QR Code

AliBapir

YouTube

AliBapir

QR Code

شه‌شهم

ته‌نیا لایه‌نگیریی کردنی حق و پاستیی و دادگه‌ریی

{جه‌ماوه‌ری مسولمانان} لایه‌نگیرییان بۆ هیچ کۆمه‌لیک نیه‌و، بۆ هیچ که‌سیک نیه، له‌سه‌ر بناغه‌ی ده‌مارگیریی: ته‌وه‌ عه‌شیره‌تمه، ته‌وه‌ نه‌ته‌وه‌و هاو‌زمانه، ته‌وه‌ هاو‌نیشتی‌مانه، فلان‌که‌س دۆست و ناسیاومه، فلان‌که‌س له‌ حیزبه‌که‌م دایه، لایه‌نگیریی له‌مه‌سه‌له‌ی حق و ناحه‌قدا نابج له‌سه‌ر ته‌و بناغانه‌بج، به‌لکو ده‌بج له‌سه‌ر بناغه‌ی هه‌ق و دادگه‌ریی بی، با ته‌ماشای ئه‌م ده‌قانه‌ی خواره‌وه بکه‌ین:

۱۶۵

۱- خوا سبحانه و تعالی له‌ سووره‌تی (النساء) نایه‌تی (۱۳۵) دا، ده‌فه‌رموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِٱلْقِسْطِ شُهَدَآءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ ٱلْوَالِدِينَ وَٱلْأَقْرَبِينَ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَكِيرًا فَٱللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا ٱلْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِن تَلَوْا أَوْ تَعْرِضُوا فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ (۱۳۵)

واته: ئه‌ی ته‌وانه‌ی ب‌رواتان هیناوه! زۆر دادگه‌ریی به‌رپه‌به‌رن { (كُونُوا قَوَّامِينَ) (قَوَّام): صیغه‌ی موباله‌غه‌ی (قائم‌ه)، بۆ خوا شایه‌دی بده‌ن، ته‌گه‌ر به‌زیانی خو‌شتان بی، یان به‌زیانی باب و دایکتان بی، یان به‌زیانی خزمانتان بی و، ته‌گه‌ر ته‌و که‌سه که شایه‌دییه‌که‌ی بۆ ده‌دری، ده‌وله‌مه‌ند بی، یان هه‌ژاریی، خوا لیی

له پیشتره {نه له بهر دوه له مهنډیه کی شایه دییه کی له دژ بدهو، نه شایه دییه کی یو بده به ناحق، هه روه ها ته گهر هه ژاریش بی، له بهر هه ژاریه کی نه چی شایه دییه کی به ناهه قی یو بدهی، به زهیت پییدایی، هه روه ک شایه دییه کی ناهه قیشی له دژ نه دهی، له بهر نه وهی که هه ژاره و بی دهسته لاته} (فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَّ أَنْ تَعْدِلُوا) به دوی ثاره زوو مه که ون که سهره نجام لابه دن (وَإِنْ تَلَوْا أَوْ تَعْرِضُوا) ته گهر مل بسوورین به ره و ناحق، یاخود پشت بکه نه هق (فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا) بیگومان خوا به وهی که دهی کهن شاره زایه.

به راستی نه وهش ئاسان نیه ئینسان له گه ل حقهی موته لقه دایی: به زه رهی هه رکه سیک بی، یاخود به قازانجی هه رکه سیک بی، گوی نه داته نزیکیه تی و، خرمایه تی و، براده رایه تی و.

۱۶۶

۲- پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموی: {مَنْ أَحَبَّ لِلَّهِ، وَأَبْغَضَ لِلَّهِ، وَأَعْطَى لِلَّهِ، وَمَنَعَ لِلَّهِ، فَقَدْ اسْتَكْمَلَ الْإِيمَانَ}، أخرجه أبي داود برقم (۴۶۸۱)، وصححه الألباني.

واته: هه رکه سی له بهر خوا خه لکی خو ش بوئ و، له بهر خوا رقی لیان هه لسی (له بهر خوا خو شی بوین واته: کرده و چاکه کانیا، له بهر خوا رقی لیان هه لسی واته: له کرده و خراپه کانیا) و، له بهر خوا ببه خشی و، له بهر خوا نه به خشی و ده ست بگریته وه، نا نه وه تیمانی ته و او کرده و.

۳- هه روه ها پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموی: {أَوْثَقَ عَرَى الْإِيمَانِ: الْمَوَالَاةُ فِي اللَّهِ وَالْمُعَادَاةُ فِي اللَّهِ، وَالْحُبُّ فِي اللَّهِ وَالْبُغْضُ فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ}، أخرجه الطبرانی برقم: (۱۱۵۳۷)، وصححه الألباني.

واته: پتهوترين قولفه ي ديندارى، بريته له دوستايه تىي كردن له پىناوى خواداو، دوژمنايه تىي كردن له پىناوى خواداو، خو شويستن له پىناوى خواداو، رځ له هه لسان له پىناوى خواداو.

حه وته م

خوپاراستن له شانازیی کردن به ههر ناوو نیشانیکه وه، جگه له
ئیسلام و مسولمانه تیی^(۱)

ئه میش یه کی دیکه یه له خهسلته به رزو ئاکاره په سندهکانی
{جه ماوه ری مسولمانان}ی شوینکه وتووی ریبازی پیغه مبه ری خواو
خهلیفه راشیدهکانی به تاییه تیی و، هاوه لآن و خزمانی به رپژرو
دلسوزو شوینکه وتووانی ره سه نیان، به گشتی.

ئنجا ئه مهش دهر دیککی کوشنده ی ئه مپووی مسولمانانه، که
هه رکه سه خووی به ناوو نیشانیکه وه هه لده کیشی، به لام {جه ماوه ری
مسولمانان} خویمان له شانازیی کردن به ههر ناوو نیشانیکه وه،
جگه له ئیسلام و مسولمانه تیی ده پارێژن، به س شانازیی ده که ن به
ئیسلامه تیه وه، خویمان به هیچ شتیکی دیکه وه هه لئا کیشن، بو
وینه: ئیمه بلیین: ئیمه کو مه لی ئیسلامیین و، کو مه لی ئیسلامیی
هه مووی برنجی شوراوه یه، هیچ که م کو رپی تیدا نیه، ئه وه ی
له گه ل ئیمه بی، هه مووی ته واده، به لام ئه وه ی له گه ل ئیمه نه بی،
وانیه!! که ئه وه هه مووی ده مارگیریه.

۱۶۸

(۱) ئه مه یان درژدیه کی هه یه، له سۆنگه ی ئه وه، که تیدا باسی ترسناکترین و
باوترین و ته شه نه سه نه ووترین دهر دو نه خوشیی مسولمانان ده که م، ئه م رۆژگار ده،
که دابې دابې بوون و په رته وازمیانه به هووی ده مارگیری (تعصب) یان به دروشم
و ناوونیشانی جوړاو جوړی په یادکراو و داهینراوه.

یان ئیمه ئیسلامیین و ئه وهی ئیسلامیی نه بی، مانای وایه رهنج به خه ساره، ئه وهشیان وانیه، ئیسلامیی به مانا حیزییه که ی، ئه گه رنا به مانا زمانه وانیی و حه قیقییه که ی، هه موو مسولمانیک هه ر ده بی دوا ی ئیسلام بکه وی و ئیسلامیی بی، به لام ئیستا {ئیسلامیی بوون} مه فهوومیکی عورفی و درگرتوه واته: ئه وهی که له گه ل حیزب و لایه نیکی ئیسلامیی دابی.

نهك هه ر ئه وه، به لكو خوا سبحانه و تعالی ته نانهت به ناوی مسولمانه تییشه وه، رپی له خو هه لکیشان و خو په سندیی گرتوه، وهك ده فه رموی:

﴿لَيْسَ بِأَمَانِيَكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ (النساء، ۱۳۳)

واته: به خو زگه خواستنی ئیوه و خو زگه خواستنی خاوه ن کتیبه کان نیه، هه رکه سیك خراپه بکات، سزای ده دریته وه له لایه ن خوا وهش هیچ سه ره رشتیار و یار مه تیده ریکی چنگ ناکه وی.

هه رکه سیك خراپه بکات، یانی: خاوه ن کتیبیک، یا خود ئه هلی ئیسلام، خراپه هه ر خراپه یه وه، چاکه ش هی هه ر که سیك بی، هه ر چاکه یه هه روه ها له ئایه تی (۱۷۷) ی سووره تی (البقرة) دا ده فه رموی:

﴿لَيْسَ إِلَٰهٌ إِلَّا أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾

واته: چاکه ئه وه نیه که روو بکه نه رو ژه لات یان رو ژتاوا، ئه م ئایه ته ش له وبارده هاته خوار، که مسولمانان له گه ل نه صرانییه کان و،

جوله که کاندا، کی شه یان بوو، قیبله ی کامیان راستره^(۱)؟

به راستی برا و خوشکانی به پرئز! زور گرنگه ئیمه ته ماشای نیوهرؤکی مسولمانه تیی بکهین، ته نیا ته ماشای دروشم و رواله ته که ی نه کهین، ههروه ها ده بی جگه له ناوی مسولمانه تیی و، جگه له ناوی ئیسلام، هیچ ناو و نی شانیک ی دیکه نه کهینه پیناسه ی خو مان و بناغه ی دوستایه تیی و دوژمنایه تیی (أساس الموالاة والمعاداة) به تاییه ت لایه نه ئیسلامیه کان، ده بی وریابن، دیسان ته هلی ته ریه ت ده بی وریابن، ههروه ها ته وانه ی ناو له خو یان ده ئین: سه له فیی ده بی وریابن! دوا یی باسی ته وده ش ده که م که ناوی {سه له فیی} له خو نان، تا چ رادده ک ره وایه؟ دیاره به و واتایه، ته گهر حزیک دروست بی، بلین: {حیزی سه له فیی}، وه ک له میصر هه یه، هیچ ئیشکالی نیه، ته وه حیزی که و ته واو، به لام یه کیک بلین: من سه له فییم، به و واتایه ی ته نیا من به دوا ی سه له فیی صالح ده که وم، تا ته وه:

یه که م: خو هه لکیشانه و ته زکییه ی نه فسی خو کردنه.

دووهم: به چاوی که م ته ماشا کردنی غه یری خو یه، ته ودی ته و ناوه به کارنا هیئین.

سییه م: جیاوازی و په رته وازه بیی خسته نیو مسولمانانه.

ئیستاش با سه رنجی ئم چهنده ده قه ی شه ریه ت بدین:

۱- له سووره تی (الحج) ئایه تی (۷۸) دا، خوا ی بی وینه ده فهرمو ی:

(۱) الاستیعاب فی بیان الأسباب، ج ۱، ص ۹۷، أخرجه ابن أبي حاتم في تفسيره: ۱۵۴۱، والطبري في (جامع البيان) (۵۶/۲)، قلنا: وهذا سند ضعيف.

﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۚ هُوَ اجْتَبَكُمْ وَ مَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۚ قُلَّةَ اَيْبِكُمْ اِيْرَاهِيْمُ ۚ هُوَ سَمَّكُمُ الْمُسْلِمِيْنَ مِنْ قَبْلُ وَ فِي هَذَا لِيَكُوْنَ الرَّسُوْلُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَ تَكُوْنُوْا شُهَدَاءَ عَلٰى النَّاسِ ۚ فَاَقِيْمُوْا الصَّلٰوةَ وَ آتُوْا الزَّكٰوةَ وَ اعْتَصِمُوْا بِاللّٰهِ هُوَ مَوْلٰكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلٰى وَ نِعْمَ النَّصِيْرُ ﴿٧٨﴾﴾

لیره دا: ټه ورسته یه م مه به سته که خوا ده فهرموی: (هو سَمَّكُمُ الْمُسْلِمِيْنَ مِنْ قَبْلُ وَ فِي هَذَا) واته: خوا ناوی لیناون مسولمان، پیشتر {له کتیبه پیشوه کاندا} و، له مه شدا، {واته: له م قورثانه شدا، خوا یه ک ناوی بو ئیوه به کارهیناوه، که بریتیه له مسولمانان یانی: ټه وانه ی که بو خوا ملکه چن}.

٢- له سووره تی (فصلت) ثایه تی (٣٣) دا، خوا ده فهرموی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾

واته: قسه ی کی چاکتره له هی که سیک، که خه لک بولای خوا بانگ ده کات و، کرده و هی باش ده کات و، ده لی: من له مسولمانانم {خوی لیان جیا ناکاته وه}.

٣- هه روه ها له و باره وه ټه م فهرموده ی پیغه مبه ری خواش (صلی الله علیه وسلم) دینین: {عن جابر بن عبد الله قال: غَزَوْنَا مَعَ النَّبِيِّ (صلی الله علیه وسلم)، وَقَدْ ثَابَ مَعَهُ نَاسٌ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ حَتَّى كَثُرُوا، وَكَانَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ رَجُلٌ لَعَابٌ، فَكَسَعَ أَنْصَارِيًّا، فَغَضِبَ الْأَنْصَارِيُّ غَضَبًا شَدِيدًا حَتَّى

تَدَاعَوْا، وَقَالَ الْأَنْصَارِيُّ: يَا لِلْأَنْصَارِ، وَقَالَ الْمُهَاجِرِيُّ: يَا لِلْمُهَاجِرِينَ، فَخَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: مَا بَالُ دَعْوَى أَهْلِ الْجَاهِلِيَّةِ؟ أخرجہ البخاري برقم (۳۵۱۹)، ومسلم برقم (۲۵۸۴).

واته: جابیری کوری عه بدوللا خوا له خوی و بابی رازی بی، ده لکی: له خزمهت پیغه مبهردا (صلی الله علیه وسلم) چوینه جهنگی، خه لکیک له کوچکه ران له خزمهتی دابوون زور بوون {واته: زوربه یان کوچکه ران بوون}، یه کیک له کوچکه ران پیاویکی سوعبه تچیی بوو {لَعَابٌ} یانی: یاری و گالتو گه مهی ده کرد، قسهی سوعبه تی ده کرد، شه قیکی له یه کیک له نه نصارییه کان هه لدا {به سوعبه تی}، هاوه له پشتیوانیه که زور تووره بوو، هه تا بانگی یه کدیان کرد، نه نصارییه که گوتی: نهی نه نصارییه کان! وهرن بوو هاوکارییم، کوچکه ره کهش که شه قه کهی و هساندبوو، نهویش گوتی: نهی کوچکه ران! وهرن بوو پشتیوانییم، {ئاو پروو به پرووی یه کدی بوونه وه} پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: نهوه چییه، بانگه وازی خه لکی سه رده می نه فامیی!.

ئنجا ته ماشا بکه ن! (مهاجرون و انصار)، هه ردو وکیان وشه ی قورئانیین، به لام مادام له پرووی دهمار گیرییه وه بی و، بو مه به سستیکی خراپ بی، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) به بانگه شه ی نه فامیی له قه له می داوه، که واته: ئیمه ش ته گهر بلین: ئیسلامیین، به و واتایه که ئیمه له خه لکی دیکه چاکترین!! به لکی ری باز ده که مان که قورئان سونده ته و شه ریه ته، هه ره و راسته، نهوه هیچ گریی تیدانییه و هیچ غوباری له سه ر نیه، به لام ته گهر بلین: ئیمه وه که خو مان، له خه لک باشتترین، به خوا نهوه دهعوایه کی نه سه لمیندراوه و دهمار گیرییه، خه لک

ههیه له ژیر تهو ناوو نیشانه ی ئیمه دا کونه بوته وهو، ئینسانی زور
باشیشه، ئیمه ش رهنگه ئینسانی خراپیشمان تیکه وتبی، بیگومان
وایه، خو هه موومان برنجی شوراونین، خوا هه موولایه کمان چاک
بکات، ده گونجی بلین: ئیمه به گشتی خه لکی چاکترمان زیاتر
له نیودایه له خه لکی دیکه، به لام به ته تکید ئیمه ش که م و کورپیمان
ههیه.

چه ند قسه یه کی (ابن تیمیه) له و باره وه:

(ابن تیمیه) رهحه تهی خوی لیی، عیباره تیکی جوان دینی، پیم
خوشه لیی بخوازمه وه، له دریزه ی هه ندی قسه دا ده لی:

{بَلِ الْأَسْمَاءُ الَّتِي قَدْ يَسُوعُ التَّسْمِي بِهَا، مِثْلُ انْتِسَابِ النَّاسِ إِلَى إِمَامٍ،
كَالْحَنْفِيِّ وَالْمَالِكِيِّ وَالشَّافِعِيِّ وَالْحَنْبَلِيِّ، أَوْ إِلَى شَيْخٍ، كَالْقَادِرِيِّ وَالْعَدَوِيِّ
وَنَحْوِهِمْ، أَوْ مِثْلُ الْإِنْتِسَابِ إِلَى الْقَبَائِلِ : كَالْقَيْسِيِّ وَالْيَمَانِيِّ، وَإِلَى الْأَمْصَارِ،
كَالشَّامِيِّ وَالْعِرَاقِيِّ وَالْمِصْرِيِّ، فَلَا يَجُوزُ لِأَحَدٍ أَنْ يَمْتَحِنَ النَّاسَ بِهَا، وَلَا يُوَالِيَ
بِهَذِهِ الْأَسْمَاءِ وَلَا يُعَادِيَ عَلَيْهَا، بَلْ أَكْرَمُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ: اتَّقَاهُمْ مِنْ أَيِّ
طَائِفَةٍ كَانُوا} (۱)

واته: تهو ناوانه ی که دروسته خه لک به کاریان بین، وه که تهوه
که خه لکینک خوی پالدا ته لای یه کینک له پیشه وایه کان، بو وینه:
حه نه فیی {یانی: مه زه به م حه نه فییه و تهوشیه تیگه یشتنه ی ته بوو
حه نیفه بو هه ندیک له یاساکانی شه ریه ته هه یبوو، ته وه م پی چاکه}،
یان مالیکی، یان شافعی، یان حه نه لی، یاخود خو پالدا نه لای

يەككى لەرېبازەكانى تەسەووف وەك: قادىرى و، عەدەبىي^(۱)، وىنەى ئەوانە، ياخود وەك: خۇ پالداە لای تىرەو ھۆزەكان، وەك: قەيسىي و يەمانىي، ياخود خۇ پالداە لای شارەكان، وەك شامىي و، عىراقىي و، مصرىي، {ئەو ناوانە كە لە ئەسلىدا دروستە تۆ بلىي: من عىراقىي، من شامىي، فلان تەرىقەتم، فلان مەزھەبم}، بەلام بۇ ھىچ كەس دروست نىيە كە خەلك لەسەر ئەو تاقى بىكەتەو، دروست نىيە لەسەر بناغەى ئەو ناوانە دۆستايەتتى و، دۆرمانايەتتى، بەرقەرار بىكات، {بۇ وىنە: يەككى بلىي: تۆ لە سەر فلان تەرىقەتتى؟ بەلى! كەواتە: تۆ لە گەل منى، لە گەل فلان تەرىقەتتى دىكەى؟ بەلى، كەواتە: تۆ لە من دوورى، يان خەلكى فلان شوئى؟ بەلى، كەواتە: ئىمە ھاوشارىي و لىك نىكىن، خەلكى شارەكەى دىكەى؟ بەلى، كەواتە: لىك جىيان}، (بل أكرم الخلق عند الله: ألقاهم من أي طائفة كان). واتە: بەرپز ترىنى خەلك لەلای خوا، پارېزكار ترىنيانە، لە ھەر كۆمەللىك بى و لە ھەر لايەك بى.

ئىنجا ئەگەر ئىنسان بتوانى خۇى ئاوا لىبىكات، مانای وایە كاریكى گەورەو گىرنگى كردو، چونكە ئىستا ئەو شتانە لە نىو ئىمەشدا ھەن: ھەلىرى و سلیمانىي، بادىنانىي و سۆرانىي، ھەرودھا لەسەر ئاستى لایەنە ئىسلامىيەكان و، لەسەر ئاستى ھۆزەكان: ئەو جافە و، ئەو خۇشناو و، ئەو مىرئاودەلىيە و، ئەو گەردىيەو، ... ھتە، ھەرودھا لەسەر ئاستى نەتەوكان: كوردو عەرەب و تورك و فارس و

(۱) (عەدەبىي) ناوی رېبازىكى سۆفىگەرى بوو، بۇ زانىارىستان! كاتى خۇى باب و باپىرانى يەزىدىيەكان شوئىن كەوتوو (عدي بن مسافر) بوون، دواى تووشى لادان بوون و، زۆر زىادە پەرويان تىداكردو، بەر دەرەدە چوون كە پى چوون.

...هتد، به‌لکو جاری واهه‌یه له‌سه‌ر ئاستی شتی بچوو‌کتیش: ئایا تۆ وه‌ك فلان كه‌س بیرده‌كه‌یه‌وه، یان وه‌ك فلانكه‌س؟! به‌للی دروسته‌ ئه‌و ناوانه به‌کاربه‌یئدرین، به‌لام نابیی بکرینه‌ بناغه‌ی دۆستایه‌تی و دۆژمنايه‌تی، ئه‌گه‌ر نا هیچ ئیشکالی تیدا نیه‌ که‌ بللی: خه‌لکی هه‌ولیرم، یان خه‌لکی سلیمانییم، یان خه‌لکی گه‌رمیانم، یان خه‌لکی کویتانم، یان فلان كه‌س له‌هه‌جه‌كه‌ی ئاوايه، ئه‌وه‌ی دیکه له‌هه‌جه‌یه‌کی دیکه‌یه، ئه‌ویان کورده، ئه‌وی دیکه‌ عه‌رهبه، ئه‌وی دیکه‌ عه‌یری عه‌رهبه، ئه‌وانه‌ هیچیان ئیشکالی شه‌رعییان تیدا نیه، به‌لام ناکرێ بکرین به‌ بناغه‌ بۆ دۆستایه‌تی و دۆژمایه‌تی و، لێ‌ره‌شدايه‌ که‌ نیشتمان په‌روه‌ری و نیشتمان په‌رستی (وطنیه و وثنیه)، لێ‌ك جیا ده‌بنه‌وه، وه‌ك له‌ کتیبه‌کانی خۆمدا باسم کردوه^(۱)، (وطنیه) ئه‌وه‌یه تۆ هاو‌ن‌ش‌تیمانه‌کانی خۆت خۆش بوین، به‌لام (وثنیه) ئه‌وه‌یه مرو‌وف ئه‌و نیش‌تیمانه‌ی خۆی په‌رستی و، هه‌ر كه‌سی له‌ سه‌ر ئه‌و نیش‌تیمانه‌یه، بۆی ده‌مارگیر بێ و، له‌ خه‌لکی دیکه‌ی پێ چاکتر بێ، با چاک‌تریش نه‌بێ، ده‌مار گیریی بریتیه‌ له‌چی؟ بریتیه‌ له‌وه‌ که‌ تۆ خراپی خه‌لکه‌كه‌ی خۆت، پێ له‌ چاکی خه‌لکی دیکه‌ باش‌تری، یان خراپی خۆت، پێ وه‌ك چاکی خه‌لک بێ، ئا ئه‌وه‌ ده‌مارگیریه، ئه‌گه‌رنا تۆ چاکی خه‌لکی خۆت خۆش بوئ و، سته‌می بۆ له‌ خه‌لکی دیکه‌ نه‌که‌ی و، ئه‌وانیشت خۆش بوئ، ئه‌وه‌ قه‌یناکات، ئینسان ده‌بێ خه‌لک و نزیکانی خۆی خۆش بوین، بۆ وینه: ئه‌گه‌ر له‌ چوار چیه‌ی ته‌وژمی ئیسلامییدا برا و خوشکه‌کانی خۆمان خۆش بوین و، پێ‌ریان لێ بگرین، بۆیان دلسۆز بین، چ گرتی نیه، به‌لام نه‌لین: ئه‌وانه‌ی

(۱) به‌تابه‌ت کتیبی {سۆزی نه‌ته‌وايه‌تی...} ب‌روانه: چاپی چواره‌می / ۲۰۱۸ ز، نووسینگه‌ی ته‌فسیر.

تیمه هرچه نده له چاکه شدا له گه ل لایه نیکی دیکه، له گه ل خه لکیکی دیکه، وهک یه کن، به لام تهوانه ی خو مانمان پی چاکتره! نا، ده بی چاکه کان وهک یهک ته ماشا بکهین، خراپه کانیش وهک یهک.

زانایان ده لین: داد گهری (عدل) بریتییه له: {التسوية بين المتماثلين، والتفرقة بين المختلفين} تهو شتانه ی وهک یه کن، به یه کسانیی مامه له یان له گه لدا بکهین و، تهو شتانه ی که لیک جیان، مامه له ی جیاوازیان له گه لدا بکهین، تهوه داد گهریه.

چه ند قسه یه کی گرنگی زانایه کی فهرموده ناسی هاوچه رخ:

(عبدالله بن يوسف الجديع) که وهک پیشتیش باسم کرد، زانایه کی فهرموده ناسی تهو رپوژگاریهو، کو مه له کتیبیکی باشی هه ن، یه کیک له کتیبه کانی: (أضواء على حديث افتراق الأمة) {چه ند تیشکیک بو سهر فهرموده ی په رته وازه بوونی توممه ت} له ویدا له باره ی تهو مه سه له یه وه که: ثایا مسولمانان بویان ره وایه جگه له ناوی مسولمانه تیبی ناوونیشانیکی دیکه بو خویان به کاریئن؟ ناوونیشانیکی دیکه بو خویان به کاریئن، بهو واتایه نا، وهک (ابن تیمیه) گوتی: تهوه فلان مه زه به و، تهوه فلان ته ریه ته و، تهوه خه لکی فلان شاره، به بی دهمارگیری، به لکو دهمارگیریشیان بو ی هه بی، ثایا دروسته؟ له وباروه ده لی:

{إن قواطع الأدلة من الكتاب والسنة جاءت بالأمر بالإجتماع والوحدة، ومنعت من التفرق والاختلاف، وذلك تحت شعار الإسلام لا غير، قال تعالى: ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَالصَّدِيقِينَ وَالصَّدِيقِينَ﴾ ۱۱ آل عمران، وهذا الإسم كافٍ لاحتواء جميع من

انتمی إليه، و مجرد هذه النسبة، تثبت أحكام الولاء والبراء، وَمَنْ ثَبَّتَ لَهُ،
 لم تُزَلَّ عنه إلا بيقين، فيلحق بعده بغير المسلمين، ومجرد هذا الإسم مُلْزَمٌ
 لكل من انتمى إليه، أن يكون على صفة أهله المميّنة، بأيسر عبارة في الكتاب
 والسنة، يدركها الأعراي الأمي، كما يفهمها الفقيه المتخصص، لكن فينا اليوم
 طوائف من الناس لا تُثَقِّعُهُمْ هذه النسبة، حتى يقول قائلهم: لا يكفي مجرد
 الإنتساب للإسلام، حتى تقول: أنا من أهل السنة والجماعة، ويعلّل ذلك بأن
 أهل السنة، وأهل البدعة، يتفقون في الإنتساب إلى الإسلام، فكيف يتميز
 الحق من الباطل، والبدعة من السنة، إن لم يكن بإنتمائها المميّز له عن أهل
 البدعة، فجاء غيره فرأى طوائف من الناس انتسبت إلى السنة، وهي من
 أهل البدع، فقال: (لا يكفي أن تنتمي إلى أهل السنة، حتى تقول على منهمج
 السلف)، بنفس العلة السابقة لصاحبه، فافترق مدعو السلفية في سلفيتهم،
 فجاء ثالث ليقول: لا يكفيك أن تكون سلفيًا حتى تقول: على منهمج فلان
 وفلان، ويُسمّى شيوْحَةً^(١).

واته: به لگه يه کلايیکه ره ده کان له قورټان سوننه ت فهرمانیان
 کردوه، به کوټوونه وه و یه کریزی و، رییان گرتوه له پهرته وازه ی و
 راجیایی و ناکوکیی، ئه ویش هه مووی له ژیر ناوونیشانی ئیسلامدا،
 جگه له وه نا، وهک خوای بهرز ده فهرموئ:

﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ ١٩ ﴿آل عمران﴾^(٢).

ئهم ناوهش به سه بو ئه وه که: هه موو ئه وانه ی پال ده درینه لای،
 کوټیان بکاته وهو، به ته نیا بهو ناوه، هه موو یاسایه کانی دۆستایه تی

(١) أضواء على حديث افتراق الأمة، ص ١١٢، ١١٣.

(٢) پیّم وایه ئه گهر ئایه ته که ی سوورپه تی حه جی هینابایه باشتو بو.

و دوژمنایه تیی ده چه سپن و، هه رکه سیك ټو ناوه ی بو چه سپی،
ټو ناوه ی له سهر لاناچی مه گهر به به لگه یه کی دلنیا کهر، ټو
کاته به نامسولمانانه وه په یوه ست ده کری به به لگه یه کی دلنیا کهر،
ئنجا ته نیا ټم ناوه: (واته: ناوی مسولمانه تیی، ئیسلام) پابه ندکهره
بو هه رکه سیك پال ددریته لای، که ده بی به پی ټو خه لکه بی
که سیفه ته کانیا به پروونی به یان کراون له قورټان و سوننه تداو،
ټوه کابرایه کی ټه عرابی نه خوینده وار تی ده گات، هه روه ک چو
بابایه کی شاره زای پسوړیش تی ده گات، {بو وینه: که گوت:
مسولمان! مسولمان، ټه هلی ئیسلام! ټه هلی ئیسلام} به لام ټه مرو
که ساینک هه ن له نیو ټیمه دا {مه بهستی پی هه ندیک له وانه یه که
خویان ناو ناوه: سه له فی، زیاتر مه بهستی پی ټه وانه} ټم نیسبه ته،
ټم خو پالډانه لای ناوی مسولمانه تیی، قه ناعه تیان پی ناهینی،
هه تا یه کیکیان ده لی: ته نیا خو پالډانه لای ئیسلام، ته نیا ناوی
مسولمانه تیی به کاره یان، ته وواو نیه، تا کو نه لی: من له ټه هلی
سوننه ت و جه ماعه تم!! ټه ودهش به به لگه دینیته وهو بیانوو به وه دینیته وه،
ده لی: چونکه ئیستا هه ر کام له ټه هلی سوننه ت و ټه هلی بیدعه ت،
له ودها یه ک ده نگن، که خویان پالډه دهنه لای ئیسلام و، ده گوتی:
مسولمان {چ بیدعی بی، چ سوننی بی} ئنجا حق و باتیل
چو لیک جیابینه وه، بیدعه ت و سوننه ت چو لیک جیابینه وه، ټه گهر
به هو ی ټه وده نه بی، که نیشانه یه کی جیا کهره وه بو خو ی به کارینی
{بللی: من ټه هلی سوننه تم، یان ټه هلی سوننه ت و جه ماعه تم؟!}

به لام لیړه راناوه ستی و یه کیکی دیکه دی، ته ماشا ده کات خه لکیکی
زوړ ده لین: ټه هلی سوننه ت و جه ماعه تین و، ئنجا له نیو ټو بازنه یه شدان

و، هه‌ر به‌ئه‌هلی بیدعه‌تیش له‌قه‌له‌م ده‌درین، ئه‌ویش ده‌لی: ئه‌وه‌ ته‌واو نیه‌و، به‌ته‌نیا به‌وه‌نده‌ مه‌دار ساز نابیی، بلییی: من‌ئه‌هلی سوننه‌تم، هه‌تا نه‌لییی: له‌سه‌ر مه‌نه‌ه‌جی سه‌له‌فم، به‌هه‌مان هوک‌اری پی‌شی {ئه‌وه‌ی پی‌شی، ناوی له‌خۆی نا: سوننییی، بو‌ئه‌وه‌ی خۆی له‌ئه‌هلی بیدعه‌ت جیاب‌کاته‌وه، ئه‌مه‌شیان ناو له‌خۆی ده‌نی: له‌سه‌ر مه‌نه‌ه‌جی سه‌له‌ف، بو‌ئه‌وه‌ی خۆی له‌و سوننییانه‌ جیاب‌کاته‌وه، که‌ تووشی بیدعه‌ت بوون} ئنجا دواییش بانگه‌شه‌که‌رانی سه‌له‌فییه‌تیش له‌سه‌له‌فییه‌ته‌که‌یاندا په‌رته‌وازه‌ ده‌بن و یه‌ک‌یکی سییه‌م دی، ده‌لی: ئه‌وه‌نده‌ت به‌س نیه، ناو له‌خۆت بنیی سه‌له‌فی {چونکه‌ له‌نیو سه‌له‌فیانی‌شدا، سه‌له‌فی ئه‌لبانیی هه‌یه، بن‌بازی هه‌یه، هی‌یه‌مه‌نیی هه‌یه، هی‌عیراقیی هه‌یه، سه‌له‌فی حیزیی هه‌یه، هی‌ناحزبیی هه‌یه، هه‌رخوایان یه‌که‌}، بو‌یه‌ ده‌بی بلییی: له‌سه‌ر مه‌نه‌ه‌جی فلا‌ن‌که‌س و فلا‌ن‌که‌سم و ناوی شی‌خه‌کانی دینی!

قسه‌که‌ی زۆر جوانه‌ به‌راستییی، ئه‌وه‌ هه‌رگیز ته‌واو نابیی، ده‌بی مسوّلمانان وه‌ک (ئه‌مبیا)^(۱) هه‌ر خه‌ریکی دابه‌ش بوون و په‌رته‌وازه‌ بوون بن.

که‌واته‌: چاره‌سه‌ر هه‌ر ئه‌وه‌یه، که‌ ئیمه‌ ئه‌و ناوه‌ی خوا لێی ناوین، هه‌ر ئه‌و ناوه‌ به‌کارینین، ئیمه‌ مسوّلمانین: ﴿هُوَ سَمَّكُمُ الْمُسْلِمِينَ﴾، تو‌چی؟ منیش مسوّلمانم، ئنجا هه‌یه‌ مسوّلمانی باشه‌ و، هه‌یه‌ مسوّلمانی خراپ.

(۱) (ئه‌مبیا) ژياندارێکی یه‌ک‌خانه‌یی (وحیده‌ الخلیه‌)یه‌و ده‌بیته‌ دووان و چوار و هه‌شت و ...هتد.

وهك خوا سبحانه وتعالى له سوورده تی (فاطر) دا، ده فهرموی:
 ﴿ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ
 لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْنِ اللَّهِ﴾ (٣٢)

واته: دوايي کتییی خو مان کرده میراتی تهو که سانه ی هه لمان
 بزارد بون له بهنده کانمان، هه یانه سته میان له خو ی کردهو، هه یانه
 میانجییهو، هه یانه پیشکه ووتوته وه له چاکه کارییدا به مؤله تی خوا.

دوايي ده گونجی پو لین بکړن، به لام دبع یهك ناو به کار
 بهیندری، که ناوی مسولمانه تییه، وهك خو ناساندن، ته ماما دوايي
 له نیو بازنه ی مسولمانه تییدا، ته وه فلان لایه نی ئیسلامییه، ته وه
 فیساره، ته وه فلان ته رپقه ته، ته وه فلان مه زه به به، ته وه خه لکی
 فلان شاره، ته وه فلان هو ز و عه شیرته، هه چ کی شه نیه؟ گرنګ
 ته وه یه ده مارگیری بوی نه بی و، نه یکاته بناغه یهك دؤستایه تی
 و دو ژمانیه تی له سهر بکات، ئیمه وهك ته وژمی ئیسلامی،
 ئایا هه رچی ته وژمی ئیسلامی بی، هه مووی چاکه و، ته وه ی
 ده وه ی ته وژمی ئیسلامی خراپه؟! ته گهر بلین: به لی، ته وه تهو
 ده مارگیرییه که لی دترسیین و بیگومان هه لیه.

هه روه ها له بازنه یه کی به رینتردا: ئایا هه رچی گوتی: مسولمانم،
 هه مووی چاکه و هه رچی سیفه تی باشه، له مسولماناندا کو بؤته وهو،
 هه رچی سیفه تی خراپیشه، له نامسولماناندا کو بؤته وه؟ بیگومان:
 نه خیر، ته وه دش وانیه و، هه یه نامسولمانیشه، به لام سیفه تی باشی هه ن و،
 هه یه مسولمانیشه، به لام سیفه تی خراپی هه ن، به لی مسولمان ته گهر
 به راستی مسولمانی باش بی، هه موو سیفه ته کانی باش دهن، به لام

مسولمانه کان هه موویان مسولمانی راست و ساغ نین، چونکه هه رچی عه لمانیی و خه لکی دیکه ش هه یه، له ولاتی نیمه و ولاتی دیکه شدا، ته وانیش هه موویان له سه ر ئیسلام حیسابن، ئنجا ئایا دهی ته وانه بکریته پیور بۆ مسولمانه تی؟ نه خیر، چونکه ئیسلام له سه ریان قه رزار بۆ ته وه!

زاراوه ی (ئه هلی سوننه ت و جه ماعت) و نازناوی سه له فی:

(عبدالله بن یوسف الجدیع) له باره ی زاراوه ی {ئه هلی سوننه ت و جه ماعت} هه، که ئایا له چیه وه هاتوو، ئایا زاراوه یه کی شه رعیه، یان بیدعیه؟ هه روه ها له باره ی له قه بی سه له فییه ته وه، هه ندی قسه ی دیکه ده کات، ده لی:

{ أ- حول نسبة (أهل السنة والجماعة):

ما أصل هذا التركيب؟ وهل هو مصطلح شرعي أم بدعي؟ هذا التركيب لا يُعرفُ وروده في الكتاب والسنة، كاسم عَلِمَ لطائفة من الناس، ويُروى في تفسير قوله تعالى ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾ ﴿١٠٦﴾ آل عمران، (تبيضُّ وجوه أهل السنة، وتسودُّ وجوه أهل البدع)، وروى في حديث مرفوع وموقوف، ولا يصحُّ، بل الأشبه أن يكون موضوعاً، ولو صحَّ، فليس فيه أنه أريد به لقبٌ لطائفةٍ مخصوصة، إنما عُنِيَ به عامة أهل الإسلام، الذين لم يزلوا على المتابعة للنبي والبقاء مع جماعة المسلمين.

ب- حول لقب السلفية:

أصل هذا اللقب: النسبة إلى (السلف)، ولم يُعرف في تاريخ المسلمين كلقبٍ تميّز به طائفة من الناس إلى عصرنا الحاضر، وإنما استعمل في كلام العلماء على غير سبيل النسبة، وأريد به منهاج الجماعة الأولى، وأتباعها

العاصم من التفرق، ويقصره كثير من العلماء على قرون الخيرية التي قال فيها النبي (صلى الله عليه وسلم): {خَيْرُ أُمَّتِي الْقَرْنُ الَّذِينَ يَلُونِي، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ} أخرجه مسلم برقم (٢١٠)، وهي جيل الصحابة والتابعين، وأتباع التابعين.

مع أن لفظ (السلف) أعم في معناه من ذلك، لكنهم حين أرادوا به معنى مخصوصاً، قصره عليه، ولا يفترق في معناه عن المعنى الذي استخدم له لفظ (الجماعة)، والإعتقاد والمنهج والهدى الذي كانوا عليه، هو الحق الذي لا تُسعد الأمة إلا به، وهذا المعنى ليس من حق طائفة أو أخرى أن تستقل به، إنه معنى ومضمون، وليس زياً أو شكلاً، وأنت تعجز أن تصنع من المعاني تماثيل، مهما تصوّرتها، ومن ثمّ فتعجز أن تجعل ذلك المعنى العظيم قابلاً للتجسّد في بدنك لتقول: (أنا سلفي)!^(١).

واته: ثم زاراوه‌يه: (أهل السنة والجماعة) نه له‌قورثان و نه له‌سوننه‌تدا نه‌هاتوه^(٢)، ثم ته‌ركيبه له‌قورثان سوننه‌تدا نه‌هاتوه، وهك ناويكي عه‌له‌م بو كومه‌ليك له‌خه‌لك كه پيي بناسرين.

له‌مانا لي‌دانده‌وي قسه‌ي خواي به‌رزدا كه ده‌فه‌رموي: ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾ ته‌مه گير دراوه‌ته‌وه، كه هه‌نديك ده‌يه‌نه‌وه بو (ابن عباس) له‌ته‌فسيره‌كاندا، كه گوايه گوتوويه‌تي: ﴿(تَبْيَضُّ وُجُوهٌ) أهل السنة، (وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ) أهل البدعة﴾، پرووي ته‌هلي

(١) هه‌مان سه‌رچاوه، ص ١١٤-١١٩.

(٢) يه‌كيكتان نه‌لي: نه‌وه نيه‌خوا ده‌فه‌رموي: ﴿سَنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ الْأَحْزَابِ: ٦٢﴾، هه‌روه‌ها پيغه‌مبه‌ر (صلى الله عليه وسلم) ده‌فه‌رموي: {عليكم بسنتي} واته: (عليكم بطريقتي)، چونكه مه‌به‌ست له‌هيچ كاميان، ثم واتايه نيه.

سوننه‌ت سپی و ر‌وشن ده‌بی و، ته‌وانه‌ی ته‌هلی بیدعه‌تن، ر‌وویان ر‌ه‌ش ده‌بی، ته‌م قسه‌یه هه‌م به‌مه‌ر فووعی گیر‌دراوته‌وه، { (مرفوع) واته: پال‌دراوته‌لای پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، هه‌م به‌مه‌وقوفی، {واته: گه‌یه‌ندراوته‌ه‌اول و به‌رز نه‌کراوته‌وه ب‌ولای پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)} به‌لام نه‌به‌مه‌وقوفی و نه‌به‌مه‌ر فووعی، راسته {واته: نه‌پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی، نه‌ه‌اول}، به‌ل‌کو زیاتر وا‌پیده‌چی هه‌ل‌به‌ستراو بی^(۱)، تنجا ته‌گه‌ر راستیش بی، به‌ل‌گه‌ی تیدا نیه‌له‌سه‌ر ته‌وه که‌بیته‌نازناو بو‌خه‌ل‌کیک که‌پیوه‌ی بناسرین، کو‌مه‌ل‌کی دیاریکراو، به‌ل‌کو به‌گشتی مه‌به‌ست پی ته‌هلی نی‌سلام بووه، ته‌وانه‌ی که‌به‌دوای پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) که‌وتوون و، له‌گه‌ل کو‌مه‌لی مسو‌لماناندا ماونه‌وه.

{ته‌وه به‌نسبه‌ت ته‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ته‌وه، بو‌یه‌ش من له‌سه‌ره‌تای کتییی هه‌وته‌م دا، قسه‌ی تیمام ته‌حمه‌دو ژماره‌یه‌ک له‌تیمامه‌کانم هی‌نا که‌ده‌لین: جه‌ماوه‌ری مسو‌لمانان، ته‌وانه‌ن که‌هیچ نازناو‌یکیان نیه، هه‌ر مسو‌لمان و ته‌واو، به‌لام ته‌هلی بیدعه‌ت ناویان له‌خ‌ویان ناوه: شیعه و خه‌واریج و مور‌جیئه و قه‌ده‌رییه و ته‌وانه، ته‌مما ز‌وربه‌ی مسو‌لمانان ناویکی دیکه‌یان له‌خ‌ویان نه‌ناوه}.

(۱) هه‌رواشه، چونکه ته‌هلی سوننه‌ت و بیدعه‌ت، که‌ی په‌یدا‌بوون؟ دوو سی سه‌ده‌ه‌دوای پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، ته‌دی چ‌ون خ‌وای په‌روه‌رد‌گار باسی ته‌هلی بیدعه‌ت ده‌کات له‌ویدا؟! نایه‌ته‌که مه‌به‌ست پی گشتییه، واته: ته‌و ر‌وژده‌ی که‌ته‌هلی تیمان ر‌وویان سپی و نوورانیی ده‌بی و، ته‌هلی کوفر ر‌وویان ر‌ه‌ش ده‌بی، ئیدی بو‌چی ده‌یه‌یه سه‌ر مو‌عه‌ت‌زیله‌و مور‌جیئه و ته‌وانه، خ‌وای په‌روه‌رد‌گار باسی ته‌و ورده‌بابه‌تانه‌ی نه‌کردوه!!

به نسبت نازناوی سله فییه ته وه: بناغه ی ثم نازناوه، پالډانه
 بۆلای وشه ی سله ف، سله ف یانی: پیشین، ته وه ی که له پیشه وه
 بووه، له میژووی مسولماناندا هیچ کۆمه لیک له مسولمانان،
 هه تا ثم سهرده مه ی ئیمه، به م نازناوه نه ناسراوه. {بۆ زانیاریستان
 بزوتنه وه ی وهه بایی وه ک دوایی باسی ده که م، ده زان ناویان چی
 بووه؟ (أهل التوحید) به لام خه لک پی گوتون: وهه بایی، بۆ خوشیان
 نه یان گوتوه: سله فی، به س گوتوو یانه: ئیمه له سهر ری بازی
 سله فین، به لی ثم وشه یه به کارهاته وه: له سهر ری بازی سله ف ی باش
 (علی منهاج السلف الصالح)، به لام که س نه ی گوتوه من سله فییم،
 له وه عاقلتر بوون، بین خویان له وه هه موو مسولمانانه جیا بکه نه وه
 بلین: به س ئیمه به دوای سله ف ی صالح که وتووین، بۆچی خه لکی
 دیکه به دوای هه للای مام کوخا که وتوه؟! ته دی ئیمه به دوای
 سله ف ی صالح ناکه وین؟ ته وه سله ف ی صالحه ت بۆچی له سهر خۆت
 تا پۆ کردوه، ئنجا تو تا چ راده یه ک راست ده که ی؟ ئنجا چۆن ده بی
 ئینسان هینده مه دحی خۆی بکا، بلی: ههر من دوای پیشینی
 چاک که وتووم؟ بیگومان هیچ زانیه کی موخته بهر و، عاقلی پیشی،
 شتی وای نه گوتوه، هی دواییش، ته وه شتیکی دیکه یه! ^(۱).

ئنجا که له قسه ی زانیاندا به کارهاته وه، بۆ پالډران (نسبه) به کار
 نه هاته وه {بۆ لای کۆمه لیک دیاریی کراو}، به لکو به کاره ی نراوه بۆ
 بهرنامه ی کۆمه لی یه که م، {کۆمه لی سهره تای ئیسلام گوتوو یانه:
 ته وان پیشین بوون}، ته وانه ی که به دوای ته وه ری بازه که وتوون، که
 پارێزه ر بووه له په رته وازه یی، زۆریش له زانیان ته وه نازناوه یان کورت

(۱) ته وه ی نیوان که وانه کان {} زیاده ی خۆمه.

هەلئناو لەسەر {س} سەدە چاکەکان، کە پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فرمویوەتی: باشتەرینی ئۆممەت ئو سەدەین، کە لە دواى من دین، دواى، ئەوانى دواى ئەوان، پاشان ئەوانى دواى وان {کە بە پێى ئەو جیلی هاوێلان خوا لییان رازی بێ و، شوێنکەوتوان (تابعین) و شوێنکەوتوانى شوێنکەوتوان، (أتباع التابعین) دەگرتەو، هەرچەندە وشەى (سلف) مانایەکەى گشتیترە {ئىستا بەنسبەت ئیمەو: جیلی پێش ئیمە، سەلەفى ئیمەن و، جیلی پێش وان، سەلەفى وان بوون}، بەلام ئەگەر بە مانایەکی تایبەت بەکار بهێندرێ {واتە: ئو سى سەدەیه}، ئو کاتە وشەى (سلف) لەگەڵ وشەى کۆمەڵ (جماعة) و ئو ئیعتقاد و رێبازو بەرنامەیهى لە سەرى بوون، هەموویان یەك واتا دەگەین، ئەویش ئو هەقەیه کە: ئۆممەت تەنیا بەو بەختەوەر دەبێ {واتە: ئو رێباز و رێ و شوێن، کە پێغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) گرتووەتە بەر، هاوێلانیش بەدوایداو شوین کەوتوان و شوێنکەوتوانیشیان بەدواياندا، ئو سى سەدەیه}، ئم مانایەش {واتە: گرتنى رێبازی پێشینی چاک} هیچ کۆمەلێک لە مسولمانان بۆی نیە بلى: من پێى تایبەتمەندترم و بلى: ئو ناو تەنها بۆمن بەکار دێ، چونکە ئەو مانایەکەو نیوەرۆکیکە، نەك شیوە و دیمەنێک، ئنجا تۆ هەرچەندە هەول بەدە، ناتوانی مانایەکان بەکەى بەپەیکەرێک، یاخود بیانکەى بەپۆشاکێک و بەبەر خۆتیاندا بەکەى، بۆیە ناگونجێ ئو مانایە مەزنە لە خۆتدا بجەستینی و بلی: من سەلەفییم. {واتە: من بەدواى پێشینی چاک کەوتوم}.

به ندهش ته وهی ده خه مه پال، ده لیم:

۱- هه رکه سیك بلی: من سه له فییم، به و واتایه که به دوا ی پیشینی چاک ده که وم، ته وه مه دحی خوی ده کات، خواش ده فهرموی:

﴿فَلَا تُزَكُّواْ اَنْفُسَكُمْ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾ (النجم: ۳۲)

واته: خوتان پی چاک نه بی، خوا ده زانی کی پاریز له خوا ده کات.

زانایانی ته هلی سوننهت و جه ماعهت ده لین: ته گهر پیّت گوترا: ثایا تو برواداری؟ ده بی بلی: (ان شاء الله) ته گهر خوا حهز بکات تیماندارم، به لام ته گهر پیّت گوترا: ثایا تو مسولمانی؟ ده بی بلی: به لی، چونکه مسولمانه تی: شایه تمانه، هیناوته و، نویره، دهیکه ی و، پوژووی ره مه زانه، دهیگری و، زه کاته، دهیدی و، حهجه دهیکه ی، به لام که گوت: بروادار (مؤمن) م یانی: له لای خوا په روهر دگار به هه شتم بو دانراوه، تنجا ثایا ته وه: ناکاته مه دحی خو کردن و، ناکاته ته وهی که تو بانگه شهی غه یب ده که ی، که خاتیمهت به خیر ده بی؟!

۲- تنجا بابای سه له فیی که ده لی: من له سه ر ری سه له فی صالح! ثایا راست ده کات؟! سه له فی صالح هه لویستیان، ته خلاقیان، هه لسوکه وتیان، عیباده تیان، تاعه تیان، تیگه ششتیان، برایه تیان له گه ل خه لکدا چوّن بووه؟! پیشینی چاک خویان پاراستوه له وهی که مسولمانیک ببوغزینن، یان مسولمانیک به که م ته ماشا بکه ن، به لام زور له وانه ی که خویان ناو ده نینن سه له فیی، خویان به زل ده گرن و به چاوی که متر ته ماشای خه لکی دیکه ده که ن!

(۳)- ئنجا وێرای خۆ په‌سندیی: ئەم جوړه‌ ناو له‌خۆنانه، خۆ جیاکردنه‌وه‌شه‌ له‌ مسوّلمانان.

به‌لام ئە‌گەر سبه‌ینی حیزییکی سه‌له‌فی له‌ هه‌ریمی کوردستانه‌ له‌ عیراق، له‌هه‌ر جییه‌کی دیکه‌ی دنیا‌دا، دروست بی، ئەو کاته‌ هیچ‌ گرتی نیه‌، چونکه‌ حیزییکی سیاسیه‌، به‌لام ئیستا که‌ ده‌لی: من سه‌له‌فیم و وه‌ک دینداری و مسوّلمانه‌تیش ده‌یڵی، نه‌ک وه‌ک کارو چالاکی حیزیی و سیاسیی، یانی: ته‌نیا من شوین سه‌له‌فی صالح که‌وتووم و، خه‌لکی دیکه‌ به‌دوای سه‌له‌فی صالح ناکه‌وی!

به‌پێژ گیان! ده‌گونجی به‌دوای سه‌له‌فی صالح بکه‌وی و، ناوه‌کش له‌ خۆت نه‌ی، هه‌روه‌ک ده‌شگونجی ناویش له‌ خۆت بنی و به‌دوایشان نه‌که‌وتبی، پاکه‌تیکی خوی له‌ سه‌ری بنووسه‌: هه‌نگوین، که‌ لیت تامکرد، هه‌ر سوێر نیه‌؟! زانیان گوتووینانه‌: (العبرة بالمحتويات والمضامين، وليست بالأسماء والعناوين).

The banner is a promotional graphic for AliBapir. It features a central portrait of a man with a beard and a turban. Above the portrait, there is text in Persian/Urdu: "به‌گۆره‌ هه‌م‌به‌ته‌یه‌که‌ن له‌کۆتایی" and "بێن هه‌م‌ به‌ر موافاقی ئێوه‌مان". Below the portrait, the website "www.alibapir.net" is listed. The banner is divided into sections with different backgrounds: blue at the top with Facebook links, red in the middle with YouTube and Instagram links, and white at the bottom with QR codes for Google Play and the App Store. The text "AliBapir" is prominently displayed in the center and bottom. The bottom section also includes the text "پاڤیانی هه‌م‌به‌ته‌یه‌که‌ن له‌کۆتایی" and "هه‌م‌به‌ته‌یه‌که‌ن له‌کۆتایی".

هه شته م

خوپاک و چاککردنی به رده وام (تزکیة النفس)

ته میس یه کی دیکه یه له سیفه ته کانئ {زۆریه ی مسولمانان} که هه میسه له گه له نه فسی خویاندا خه ریکن و، له شه ری نه فسیان دلنیانین.

با له و باره وه سه رنجی ته م تایه ت و فه رمودانه بدهین:

۱- خوا سبحانه و تعالی دهر باره ی ته زکیه ی نه فس، تاوا ده فه رموی:

وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ﴿٧﴾ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿٨﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴿١٠﴾ ﴿الشمس.

واته: سویند به نه فس و به وه ی که هیئاویه ته دی {یان پیکی هیئاوه و ریکی خستود}، خراپه کاری و پارێزکاری فیر کرده، به دلنیایی ته و که سه ی که نه فسی خوی پاک و چاک کرده، سه رفرازه و، ته و که سه ی نه فسی خوی خستوته بن چلک و چه په رو زبلی گوناخ و تاوان، په شیمانه.

۲- پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) له فه رمایشته کدا ده فه رموی: {اللَّهُمَّ اِتْ نَفْسِي تَقْوَاهَا، وَزَكَّاهَا اَنْتَ خَيْرٌ مَنْ زَكَّاهَا، اَنْتَ وَلِيُّهَا وَمَوْلَاهَا} أخرجه مسلم برقم (۷۳).

واته: ته ی خوایه! ته قوا به نه فسم ببه خشه، توپاکی بکه و چاکی بکه، تو باشتیرین که سیکی که پاک و چاکی بکه ی، تو سه ریه رشتیار و پشتیوانی نه فسه که می.

۳- هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموی: {اِنَّ اللّٰهَ حَيْثُمَا كُنْتَ، وَاتَّبَعَ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمَّحَهَا، وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ} أخرجه الترمذي برقم (۱۹۷۸)، وأحمد برقم (۲۱۳۵۴).

واته: له هه‌رشوینیك و له هه‌رحالیكدا هه‌ی، پارێز له‌ خوا بكه‌و، به‌دوای خراپه‌دا چاكه‌ بكه‌ ده‌یسریته‌وه‌و، به‌ره‌وشتی جوان مامه‌له‌ له‌ گه‌ل خه‌لكدا بكه‌.

برا و خوشكه‌ خو‌شه‌و‌سته‌كان! {ته‌زكه‌ی نه‌فس} وه‌ك پێشتر ئاماژه‌م پێدا: هه‌م له‌ كتیی: {رێگای صالح بوون و به‌ره‌و خواچوون} و، هه‌م له‌ كتیی {گیانی ژیان} و، هه‌م له‌و مه‌وسووعه‌یه‌شدا كه‌ به‌عه‌ره‌ببی نووسیموه‌^(۱)، ته‌ندازه‌یه‌کی باشم له‌و باره‌وه‌ قسه‌كردوه‌، ته‌و بابه‌ته‌ بابه‌تیکی زۆر قووله‌و، به‌راستی زۆر زۆریش شتیکی بنه‌ره‌تییه‌، بۆ هه‌موو مسولمانیك، به‌تایبه‌تی بۆ ئیمه‌مانان كه‌ ده‌مانه‌وئ ئیسلام ببوژێنینه‌وه‌، رێبازی پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) بگه‌ڕین و، خه‌لك بخه‌ینه‌ سه‌ر رێبازی پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، زۆر زۆر گرنگه‌ ئاگامان له‌خۆمان بێ، واته‌: ئاگامان له‌نه‌فسی خۆمان بێ، چونكه‌ خوا سبحانه‌ وتعالی نه‌فسی به‌شه‌ری وادروست كردوه‌، ده‌توانی زۆر زۆر به‌رز بچێ، جگه‌ له‌پله‌ی پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی، كه‌ به‌خشاو (وه‌بی)یه‌ و وه‌ده‌سته‌یتراو (كسبی) نیه‌و، به‌ موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی كۆتایی پێ هاتوه‌، جگه‌ له‌وه‌، مرو‌ف هه‌موو شتیکی له‌ توانادا هه‌یه‌.

(۱) بر‌وانه‌: (الكتاب العاشر...) الطبعة الثانية، كه‌ پوخته‌كه‌یمان له‌ به‌شی دووه‌می كتیی شه‌شه‌می ئه‌م مه‌وسووعه‌یه‌دا به‌كوردیی هێناوه‌.

هه روه ها به ره و خواریش: مروف دتوانی زور زور شو پیتته وه زور خراب بی، تنیا مروف ته و توانایه ی هیه، زور جار هم وینه هم هیناو دته وه: به لای چاکو به زیددا: فرشته بهس دتوانی فرشته بی، به لای خراپه و نرمییدا: (حاشای مه قام) گویدریژ هر دتوانی گویدریژ بی، سه گ هر دتوانی سه گ بی، پشیله هر دتوانی پشیله بی، نجا هر گیز سه گیکت دهست ناکه وئ مقابیلی هزار سه گ بی، ته سپیک نیه بهرامبه ری هزار ته سپ بی، به لام ثیا مروف نیه بهرامبه ری هزار مروف؟ بگره مروف هیه یه کؤمه ته: ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ خَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ النحل.

هه روه ها ثیا مروف نیه له خراپه دا، بتوانی به قه دهر هزار نه فخر خراب بی؟ با، مروفی خراب دتوانی له زور درندان خراپتری، مروف دتوانی له یه ک کاتدا وه سه گ بی، سیفه تی خراپی سه گی تیدابی، وه گورگ بی، وه مایمون بی، وه بهراز بی، دتوانی کؤمه لیک سیفه تی خراپی که له درنده کاندا بلا وکراونه وه، له خویدا کویان بکاته وه. هه روه دتوانی له یه ک کاتدا کؤمه لیک سیفه تی زور بهرز و جوان که هی فریشتانن، له خویدا کویان بکاته وه، به چی؟ به حقیقه ت هه ربه وه له گهل نه فسی خویدا خه ریک بی.

نجا وشه ی (تزکیه) سی واتیان ده گیه نی: هم گه شه کردن و نهش و نما ده گیه نی، هم بزار کردن و پاک بوون، هم به پیژ بوون و چاک بوون (النمو، والطهارة، والصلاح)، (تزکیه) هه رسیکیان ده گریته وه^(۱)، بویهش من وشه ی {پاکیی و چاکیی}یم، بو به کار هیناوه.

(۱) المعجم الوسيط، لفظ: (زکی)، ص ۳۹۶.

نۆیه‌م

دنیا به‌که‌م‌گرتن و دواپۆژ هه‌لبژاردن (الزهد في الدنيا وإيثار الآخرة)

ئه‌میش سیفه‌تیکی دیکه‌ی جه‌ماوه‌ری مسو‌لمانانه، که هه‌میشه دنیا‌یان به‌که‌م‌گرتوه‌و، دوا رپۆژیان به‌سه‌ر دنیا‌دا هه‌لبژاردوه‌.

دنیا به‌که‌م‌گرتن یانی چی؟ زۆر که‌س وشه‌ی (زهد)ی به‌هه‌له‌ لیکدا‌وته‌وه‌، وه‌ک له هه‌ندی‌ک کتیباندا هاتوه‌و، مامۆستایان زۆرجار ده‌لێن: (زهد): دنیا نه‌ویستی!! به‌لام له‌ئیسلا‌مدا {دنیا نه‌ویستی} نیه‌، نا‌گونجی دنیات نه‌وی، به‌لام ده‌بی دنیا به‌که‌م‌بگری، ئنجا ئایا: دنیا به‌که‌م‌گرتن، له‌ گه‌ل هه‌ژارییدا پیکه‌وه‌ن؟ نا، ده‌گونجی ئینسان زۆر ده‌وله‌مه‌ند بی و، دنیا به‌که‌م‌گر (زاهد) بی و، ده‌شگونجی زۆر هه‌ژاری و دنیا په‌رستیش بی، بۆیه‌ یه‌کێک له‌ زانایان پێناسه‌یه‌کی زۆر جوانی زوه‌د ده‌کات، ده‌لێ: (ليس الزهد أن لا تملك شيئاً، وإنما الزهد أن لا يملكك شيء) زوه‌د ئه‌وه‌نیه‌ تۆ هیه‌چت نه‌بی، زوه‌د ئه‌وه‌یه هیه‌چ شتی‌ک تۆی نه‌بی، زوه‌د ئه‌وه‌نیه‌ تۆ خاوه‌نی هیه‌چ شتی نه‌بی، زوه‌د ئه‌وه‌یه هیه‌چ شتی‌ک خاوه‌نی تۆ نه‌بی، تۆ نه‌بی به‌ کۆیله‌ی شته‌کان، ئه‌گه‌رنا باشت هه‌بی، ئایا ده‌توانین بلێن: پێغه‌مبه‌ری خاته‌م (صلی الله علیه وسلم) که به‌یه‌ک جار هه‌زار (۱۰۰۰) سه‌ر مه‌ری به‌خشیوه‌، سه‌د (۱۰۰) خوشتری به‌خشیوه‌، ده‌توانین بلێن: زاهید نه‌بووه‌؟! به‌لکو ئه‌و سه‌روه‌ری زاهیدان بووه‌، ئایا ده‌توانین بلێن: داود و سوله‌یمان سه‌لامی خویان لێبی، که حوکمران بوون، زاهید نه‌بوون؟ نه‌خێر زاهید بوون،

به لای زور دهوله مهند بوون، زور خاوهن ئیمکانیهت بوون، به لام دنیا یان پی کهم بووه، کهسی وا ههیه دنیا ی هه رنیه، به لام دنیا ی زور له لا گه ورهیه، هی واش ههیه دنیا شی زور ههیه، به لام له لای بچوکه، نه گهر دنیا به کهت له گیر فالتدا بی و نه یخهیه نیو دلت، نه وه مانای وایه نه گهر زوریش بی، ههر له لات بچوکه، به لام نه گهر خستته نیو دلت وه، نه گهر زور که میشت هه بی، دنیا ت ههر له لا گه ورهیه، بویه پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له دوعایه کدا ده فهرمو ی: {وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمًّا، وَلَا مَبْلَغَ عِلْمًا} رواه الترمذی برقم (۳۵۰۲)، وَحَسَنُ الْأَلْبَانِي.

واته: خوایه! دنیا مه که به گه وره ترین خه فه تمان و، مه یکه به نه و په ری زانیار ییمان.

یانی: عه قلمان با ته نیا هه تا نه و په ری سنووری دنیا بر نه کا، با دنیا وهك خوی ببینین.

به لام بیگومان دنیا نه ویستی له ئیسلامدا نیه، دنیا نه ویستی واته: تو دنیا ره فز بکه ی و پشتی تی بکه ی، که له ئیسلامدا شتی وانیه، هه موو پیغه مبه ران سه لامی خویان لی بی، هاتوون دنیا چاک بکه ن، هاتوون دنیا ریك بخه ن، که واته: دنیا زور گرنگه له پرووه مه عنه و بییه که یه وه، نه دی نه و ئایه تانه ی که ده فهرموون:

﴿ إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ ۖ ﴾ محمد.

﴿ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُوَ ۖ ﴾ الأنعام.

مه به ست پیان چییه؟! نه مه له پرووه ماددییه که یه وو، به به راورد له گهل ناز و نیعمه تی به هه شتدا، دنیا هیچ نیه، ده بی لیمان تیك نه چی،

که پیغهمبر (صلی الله علیه وسلم) ده‌فرموی: {مَا الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مِثْلُ مَا يَجْعَلُ أَحَدُكُمْ إِصْبَعَهُ هَذِهِ فِي الْيَمِّ، فَلْيَنْظُرْ بِمَ تَرْجِعُ} أخرجه مسلم برقم (۵۵).

واته: دنیا له چاو دوا پوژ، هه‌ر وه‌ک شه‌وه‌ وایه‌ یه‌کیکتان شه‌مه‌ په‌نجه‌یه‌ی بکا به‌ئاوی ده‌ریادا، با ته‌ماشاکات، چی به‌ په‌نجه‌وه‌ هاتوه‌؟

شه‌وندده‌ ئاوه‌ ته‌ره‌ی که به‌په‌نجه‌یه‌وه‌ دی، له‌چاو ئاوی ده‌ریادا چه‌نده‌، نازو نیعمه‌تی دنیا‌ش، له‌چاو نازو نیعمه‌تی به‌هه‌شت، شه‌وندده‌یه‌.

واته: وه‌ک به‌راورد له‌گه‌ل به‌هه‌شتدا، دنیا که‌م و کورته‌وه‌، له‌پرووه‌ ماددییه‌که‌یه‌وه‌، دنیا که‌م و کورته‌، به‌لام له‌پرووی مه‌عنه‌وییه‌وه‌، که‌ ده‌توانی خوا‌ی تیدا له‌خوت‌رازی بکه‌ی و، به‌ندایه‌تی‌یی بو‌خوا بکه‌ی و، ده‌توانی شه‌ریعه‌تی خوا‌ی تیدا جیه‌جی بکه‌ی، له‌وه‌ پرووه‌وه‌: دنیا زور‌گرن‌گ و گه‌وره‌یه‌، له‌به‌ر شه‌وه‌ ناگونج‌ی وشه‌ی زوه‌د به‌مانای {دنیا نه‌ویستی‌ی} به‌کار به‌یتندی و، به‌سیفه‌تیکی مسولمانان له‌قه‌له‌م بدری و، شه‌گه‌ر بو‌یستری وه‌ک سیفه‌تی مسولمانان له‌قه‌له‌م بدری، ده‌بی به‌: {دنیا به‌که‌م‌گرتن} لیک بدریته‌وه‌وه‌، ئنجا رسته‌ی:

﴿وَشَرُّهُ شَمَنٌ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ﴾ یوسف.

واته: یوسفیان به‌نرخ‌یکی نات‌ه‌واو چه‌ند دره‌میکی که‌م فروشت و، له‌وه‌ بارده‌یه‌وه‌ له‌به‌که‌م‌گران بوون.

هه ر ئه و مانايه ي ئيمه ي هه لمانبژارد بو (زه د) پشتر است ده كاته وه، چونكه ئه وانه ي يوسفيان سه لامى خواى ليبيى، وهك كويله يه ك فروشتوه، خوا خوايان بووه زوو له كو ليان بيته وه، بهر له وه ي خاوه نى په يدايى و لييان وه ربگريته وه، بويه به رخيكي كه م فروشتو ويانه.

The collage features a central portrait of a man in a military-style uniform. Surrounding the portrait are various digital links and QR codes. At the top, there are Facebook and YouTube links for 'AliBapir'. Below the portrait, there is a website link 'www.alibapir.com' and a QR code. To the left, there is a QR code for the 'AliBapir' app and a link to 'archive.org/details/@alibapir'. To the right, there is a QR code for the 'AliBapir' app and a link to 'archive.org/details/@alibapir'. The collage is framed by a blue and red border.

دهیه م

گرنگییدان به کۆمه لگاو، سوور بوون له سهر
دایینکردنی بهرژه وهندییه کانی

یه کی دیکه له سیفەت و ئاکارە بهرزه کانی {جه ماوه ری مسولمانان}
ئه وه بووه که گرنگییان به کۆمه لگا و دورو بهری خۆیان داوه،
سووریوون له سهر ئه وهی بهرژه وهندییه کانی بۆ یینه دی، بهرژه وهندیی
(مصلحة) یش بریتیه له: (دفع المضرة وجلب المنفعة) لابردنی زیان
و وده دست هینانی سوود.

با له و باره وه سهرنجی ئه م ئایهت و فه رمایشتانه بدهین:

۱- خوا سبحانه وتعالی له سووره تی (التوبة) ئایه تی (۷۱) دا، ئاوا
پێناسه ی ئیمانداران ده کات:

﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾.

واته: پیاوانی برپا دارو ئافره تانی برپا دار، دۆست و پشتیوانی
یه کدین، فه رمان به شتی په سند ده کهن و، پێگه ری له شتی ناپه سند
ده کهن...

یانی: له گه ل دورو بهری خۆیاندا، سهر گه رمی پاکسازی و چاکسازیین.

۲- له سووره تی (آل عمران) دا، ده فه رموی:

﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (١٠٤)

واته: تيوه کومه لیک بن {یان با له نیو تیوهدا کومه لیک هه بن} که: بانگه واز ده کن بو چاکه، فرمان به په سند ده کن و، ریگری له ناپه سند ده کن و، هه ر ته وانه ش سهر فزان.

۳- پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموی: {کُلُّكُمْ رَاعٍ، وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ} أخرجه أحمد برقم (٤٤٩٥)، والبخاري برقم (٢٢٧٨)، ومسلم برقم (١٨٢٩)، وأبو داود برقم (٢٩٢٨)، والترمذي برقم (١٧٠٥)، وقال: حسن صحيح.

واته: هه رکامیک له تیوهدا چاودیره و، بهر پرسیاریشه بهرامبه ر به کومه لگا و ده ورو به ره که ی خوی.

۴- هه وروها پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموی: {عَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ وَإِيَّاكُمْ وَالْفِرْقَةَ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ مَعَ الْوَاحِدِ، وَهُوَ مِنَ الْاِثْنَيْنِ أَبْعَدُ، مَنْ أَرَادَ بُحْبُوحَةَ الْجَنَّةِ فَلْيَلْزَمْ الْجَمَاعَةَ} أخرجه الشافعي (٢٤٤/١)، والطيالسي برقم (٣١)، وأحمد برقم (١١٤)، والترمذي برقم (٢١٦٥) وقال: حسن صحيح غريب، وأبو يعلى برقم (١٤١)، وابن حبان برقم (٧٢٥٤)، والدارقطني في العلل برقم (١١١)، والحاكم برقم (٣٨٧) وقال: صحيح على شرط الشيخين. والبيهقي برقم (١٣٢٩٩)، قال الألباني: صحيح، وقال شعيب الأرنؤوط: صحيح رجاله ثقات رجال الشيخين.

پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموی: له گهل کومه ل دابن {له گهل کومه لی مسولمانان، جه ماوهری مسولمانان} و خوتان

له‌ داب‌ران و په‌رته‌وازه‌یی بپاریژن، شه‌یتان له‌ گه‌ل یه‌ك نه‌ فه‌ردا هه‌یه‌و له‌ دووان دوورتره، {واته: ته‌ گهر كه‌سیك به‌ته‌نئ یئ، شه‌یتان زیاتر زه‌فه‌ری پیده‌باو، ته‌ گهر دووان بن كه‌متر} و هه‌ر كه‌سیك نیوه‌پراستی به‌هه‌شتی ده‌وی، با له‌ گه‌ل كو‌مه‌لی مسو‌لمانان و له‌ گه‌ل ناپو‌رای مسو‌لمانان دایی {په‌ریده‌و ریزه‌پ نه‌بی و، خو‌ی له‌وان جیانه‌كاته‌وه‌}.
بیرو‌رای زانایه‌کی فه‌رمووده‌ناس له‌باره‌ی كو‌بوونه‌وه‌ی مسو‌لمانان له‌ بازنه‌ی حیزب و رێك‌خراوی‌كدا:

(عبدالله بن یوسف الجدیع) ده‌رباره‌ی كو‌مه‌ل بوونی مسو‌لمانان و خو‌ رێك‌خستنیان له‌ رێك‌خراوی‌دا، له‌ حزی‌كدا، له‌ كو‌مه‌ل‌كدا، ده‌لی: {الإجتماع مقصودٌ لذاته في دين الإسلام، وفي الوحدة تسليطٌ للشيطان على النفس، والعمل لإعادة بناء الصّرح أو ترميمه يحتاج إلى مجموعات عمل، فالعمل لهذه الغاية على هذا المعنى مطلوبٌ من عامة أهل الإسلام، وحيث لا توجد للمسلمين الجماعة الكبرى التي يندرج تحتها عامّة المسلمين، ولا توجد القيادة الواحدة، فلا بد من العمل على تحقيق ذلك...}

فها كان من عمل في حركة إصلاحية، أو جماعة معيّنة، أو جمعية خيرية، أو منظمة، لتحقيق هذا الغرض فهو مطلوب بشرطين:

- ١- أن يكون منهاج تلك الحركة، قائماً على الكتاب والسنة، ومنهاج جماعة الأولى.
- ٢- وأن يَسَلَّمَ من العصبية لتلك الحركة أو الجماعة، وذلك بحفظ الولاء والنصيحة لجميع المسلمين وسلامة الصدر لهم، والحذر من سحر الرئاسة وحب الصّدارة، فتلك آفة مفرقة أعظم تفريق...^(١).

(١) أضواء على حديث افتراق الأمة، ١٣١-١٣٢.

واتە: كۆبۈنە ۋە ئامانجىكى ويستراۋە لەخودى خۇيدا لەدىنى ئىسلامدا، ئەگەر ئىنسان بەتەننى بى، ئەو شەيتان بەسەر خۇيدا زال دەكات، بۇيە كارکردن بۇ بنیاتنانەۋەى بىناى ئىسلام، پىوستىي بەكۆمەللى خەلک دەكات، كە كارى ھەرۋەزىي بىكەن، بۇيە كارکردن بۇ ئەم مەبەستەۋ بەم مانايە، لە كۆى مەسۇلمانان داۋاكرادە { كۆى مەسۇلمانان دەبى كارىكەن بۇ ھىنانەۋەى ئىسلام }، ئنجا مادام ئىستا مەسۇلمانان كۆمەللە گەرەكەيان نىە، { ئۆمەت بەمانا سىاسىيەكەى نىە، بەمانا فېكرىيەكەى ھەيە، بەلام بەمانا سىاسىيەكەى نىە، كە قەۋارەكەيان ھەبى: ھەموو مەسۇلمانان بىنە ژىر سايەۋە }^(۱)، ھەرۋەھا يەك قىادەشيان نىە، بۇيە پىوستە كار بىكرى بۇ ھىنانەۋەى ئەۋە { كە ھەم ئەۋ قەۋارە سىاسىيە دروست بىكرىتەۋەۋ، ھەم مەسۇلمانان بىچنەۋە ژىر سايەى يەك فەرماندەبى }، ئنجا ھەركارىك بىكرى لە جوۋلانەۋەيەكى چاكسازىي، يان كۆمەللىكى ديارىيىكراد، ياخود رېكخراۋىكى خىرخوازىي، ياخود رېكخراۋىكى سىاسىي، بۇ ھىنانەۋەى ئەۋ نامەنجە، ئەۋە شتىكى داۋاكرادە لە روۋى شەرعىيەۋە، بەلام بەدوۋ مەرج:

۱- بەرنامەى ئەۋ جىمجۆللە، ئەۋ كۆمەللە، ئەۋ رېكخراۋە، لەسەر بناغەى قورپان و سوننەت داندراپى و، لەسەر بەرنامەى كۆمەللى ئىسلامىيەكەم { واتە: سەرەتاي ئىسلام }.

۲- ھەرۋەھا ئەۋ خەلکە سەلامەتەش بىن لە دەمارگىرىي { بۇ كۆمەللە و حىزبەكەيان } ئەۋەش بەۋە كە دۆستايەتەى خۇيان و، دىئۆزىي خۇيان،

(۱) نىۋان كەۋانەكان { } زىادەى خۆمە.

يازدهيه م

ته بابی و گونجاوی (الألفة والإنسجام)

{جه ماوهری مسولمانان} هه میشه ثم سیفه ته یان له خویاندا هیئاوده ته دی، به دریزایی میژووو ئیستاش: تهوانه ی که چاک به ری پیغه مبهردا (صلی الله علیه وسلم) پویشتون، تهبا و گونجاو بوون له گهل خویاندا و، له گهل دهروو بهریاندا.

با سهرنجی ثم ثایهت و فهرموودانه بدهین لهو بارهوه:

۱- خوا سبحانه وتعالی له سووردهتی (الأفغال) ثایه ته کانی (۶۲ و ۶۳) دا، ده فهرموی:

{هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِصَبْرٍ وَإِلْمٍ} وَأَلْفَ بَيْتٍ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتْ بِكَ قُلُوبُهُمْ وَلَعَنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ {۶۲}

واته: خوا تهو که سهیه که توی به هیژ کردوه (تهی موحه ممهه د (صلی الله علیه وسلم) به هووی یارمه تی خوی و، به هووی بروادارانه وه، دلی بهیه که وه جوش داوون، که ته گهر هه رچی سهرودهت و سامان له دنیا دا ههیه، به خشیباتایه، بو ته وهی دلیان ناوا پیکه وه گری بدهی، نه تده توانی دلیان ناوا پیکه وه گری بدهی، به لام خوا دلی بهیه که وه به ستوون {واته: به هووی ئیمان وه}، بیگومان خوا زالی کار به جیه.

۲- پیغهمبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) له‌ فهرمایشتیکیدا، له‌و باره‌وه ده‌فهرموی: {إِنَّ أَحَبَّكُمْ إِلَيَّ: أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا، الْمُوْطَأُونَ أَكْنَافًا، الَّذِينَ يَأْلُقُونَ وَيُؤْلَقُونَ، وَإِنَّ أَبْغَضَّكُمْ إِلَيَّ: الْمَشَاءُونَ بِالنَّمِيمَةِ، الْمُفَرَّقُونَ بَيْنَ الْأَحْبَةِ، الْمُتَلْتَمِسُونَ لِلْبِرَاءِ الْعَنَتِ (الْعَيْبِ)} أخرجه الطبراني في الأوسط برقم (۷۶۹۷)، وفي الصغير برقم (۸۳۵)، وقال الألباني حسن لغيره.

واته: خو‌شه‌ويسترتان له‌لای من: رډه‌وشت جوانترینتانه، نه‌وانه‌ی که‌شانیان نهرمه {کشف} به‌مانای شان دی، یانی: له‌گه‌ل خه‌لک خو‌ به‌رزناکه‌نه‌وه، خو‌یان پی له‌وان زلتر نیه، نهرمن نارامن، هیمن، نه‌وانه‌ی که‌ خه‌لک له‌گه‌ل خو‌دا ده‌گونجین و، له‌گه‌ل خه‌لکیشدا ده‌گونجین {که‌سی وا‌هه‌یه‌ ده‌توانی خه‌لک له‌گه‌ل خو‌ی بگونجینی، به‌لام ناتوانی له‌گه‌ل خه‌لکیدا بگونجی! ده‌بی هه‌ردووک سیفه‌ته‌که‌ هه‌بن، هه‌روه‌ها بوغزیندراوترتان له‌لای من: نه‌وانه‌ن که‌ قسه‌ له‌به‌ینی خه‌لکدا دین و ده‌بن، نه‌وانه‌ی که‌ خو‌شه‌ويستان لیک ده‌که‌ن، نه‌وانه‌ی که‌ عه‌یب بو‌ خه‌لکی بی عه‌یب ده‌دوژنه‌وه.

۳- له‌ فهرمایشتیکی دیکه‌دا، پیغهمبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فهرموی: {الْمُؤْمِنُ مُؤْلَفٌ، وَلَا خَيْرَ فِيمَنْ لَا يَأْلَفُ، وَلَا يُؤْلَفُ} رواه أحمد برقم (۹۱۸۹)، والبيهقي في شعب الإيمان برقم (۷۶۵۸). قال شعيب الأرناؤوط: إسناده حسن.

واته: ئیماندار گونجینه‌ره‌و، خیر له‌که‌سیکدا نیه، که‌ نه‌ده‌توانی خه‌لک له‌گه‌ل خو‌یدا بگونجینی و، نه‌ ده‌توانی خو‌ی له‌گه‌ل خه‌لکدا بگونجینی.

لېرەوئەش دەلېم: بەراستى ئىنسانى ئىماندار، دەبىي تەباو گونجاو بى، بەتايىبەتتىي ھەر كۆمەلنىك لەننۆ خۇداو، لەگەل خەلكى دىكەشدا دەبىي ھەروابىن، مسولمان نابىي وەك دارى چاك نەكراو وابىي، نابىي وەك بەردى سى چوار سووچ وابىي، تەسبىيحيك دەنكەكانى بۆچى پىكەوئە رىز دەبن؟ چونكە ھەموويان وەك يەكن، ئەو بىننايانە كە دروست دەكرىن، چونكە بلۆكەكان، يان خشتەكان، بەيەك قالبن، بۆيە پىكەوئە گونجاون، بەلام ئەگەر ھەريەكەيان پرووى لەلايەك بى، پىكەوئە ناگونجىن!

براو خوشكەكانم! ھەتا بۆتان دەكرى، لەگەل ئەھلى ئىماندا گونجاو بن، با بەزەخت لەخۆكردنىش بى، با بەچاو پۆشىي كردن لە ھەندى تايىبەتمەندىي خوشت بى، جارى وايە تۆ دەچى بۆ شوئىنىك لەگەل ھاوئەلەكانتى، ئەوان كەيفيان لەجۆرە خواردنىكە، تۆش كەيفت لەجۆرە خواردنىكى دىكەيە، كەيفەكەي خۆت لابدە، مادام زۆريەيان ھەزيان لەو جۆرە خواردنەيە، لەودى ئەوان بخۆ، نەك ھەريەكەتان بە ميزاجى خۆى كار بكات، ئەوئەش ھەمووى بەچى دەكرى؟ بەوئە دەكرى كە ئىنسان كار لەسەر خۆى بكات و، خۆى والى بكات بگونجى.

۴- ھەروئەھا پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) ھەر لەوبارەوئە دەفەرموى: {أَلَا أُخْبِرُكُمْ مِمَّنْ يَحْرُمُ عَلَى النَّارِ أَوْ مِمَّنْ تَحْرُمُ عَلَيْهِ النَّارُ؟ تَحْرُمُ عَلَى كُلِّ قَرِيبٍ هَيْنَ لَيْتِنِ سَهْلٌ} أخرجه الترمذي برقم (۲۴۸۸)، والطبراني برقم (۱۰۵۶۲) و ابن حبان برقم (۴۷۰) وقال الألباني صحيح.

واته: ئايا ههواڻان پيې بدهم، کيې قهدهغهيه له ناگر، يان کيې ناگرى لى قهدهغهيه {ناگرى دوزهخ}؟ ناگرى دوزهخ قهدهغهيه له سهر هر که سيکي: نيزيکي، ئارامى، نهرمى، ئاسان.

مسولمان دهبي نيزيک بي له خه لک، ئارام بي، نهرم بي، ئاسان بي، ئنجا پيچه وانهي ته وانه به ماشا بکه: خوږى دوور بگرى، شپ و درپي، زبر و رهق بي، قورس و به زه حمهت بي، نهوه پيچه وانه کهيه.

The collage features a central profile picture of a man with a beard and a turban. Surrounding it are various digital assets:

- Top Left:** Facebook icon and text: "پښتانه مکتبې مليوستان عالي بابير" (Pash-tanah Maktabi Milliostan Ali Babir).
- Top Right:** Facebook icon and text: "علي بابير/ AliBapir".
- Middle Left:** PDF icon and text: "archive.org/details/@alibapir".
- Middle Right:** YouTube icon and text: "علي بابير/ AliBapir".
- Bottom Left:** QR code and text: "AliBapir" with "Google Play" and "App Store" logos.
- Bottom Right:** QR code and text: "علي بابير" with "Google Play" and "App Store" logos.
- Center:** A small banner with a portrait and text: "نه زوه کوهه پښتانه مکتبې مليوستان عالي بابير" (Ne Zoh Koh-e Pash-tanah Maktabi Milliostan Ali Babir).

دوازدهیم

هه لبراردنی ئاسانیی له بازنه ی شه ریه تداو،
خو و خه لك سه غله ت نه كردن

ئه مئیش سیفه تیکی دیکه ی گرنکی ئه هلی ئیمان و جه ماوه ری
مسولمانانه، که پیی ناسراون و، هه مئیشه له بازنه ی شه ریه تدا کامه ی
ئاسانتره، ئه وه هه لده بریزن، هه لبه ته نه ك ته نیا وه ك شویتکه وتنی
مۆله ت، به لام لای ئاسانیی بگیری باشه.

ئه مه ش چه ند ئایه تیکی قورئان و فه رمایشتیکی پیغه مبه ر
(صلی الله علیه وسلم) له و باره وه:

۱- خوا سبحانه و تعالی له سوورده تی (البقرة) دا، ده فه رموی: ﴿يُرِيدُ
اللَّهُ بِكُمْ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمْ الْعُسْرَ﴾ (۱۸۵). واته: خوا ئاسانیی
بوئان ده وی و زه حمه تی بوئان ناوی.

۲- له سوورده تی (الحج) دا، خوا عز وجل ده فه رموی: ﴿وَمَا جَعَلَ
عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ (۷۸).

واته: خوا له دینی خویدا سه غله تی نه کردوون.

۳- دایکمان عایشه خوا ئیی رازی بی، ده لی: ﴿مَا خَيْرَ رَسُولٍ لِلَّهِ
(صلی الله علیه وسلم) بَيْنَ أَمْرَيْنِ قَطُّ، إِلَّا اخْتَارَ أَيْسَرَهُمَا، إِلَّا أَنْ يَكُونَ
فِيهِ إِثْمٌ، فَإِنْ كَانَ إِثْمًا كَانَ أَبْعَدَ النَّاسِ مِنْهُ﴾ أخرجه البخاري برقم (۳۵۶۰)
ومسلم برقم (۲۳۲۷).

دايکمان عائيشە کە زۆر شارەزا بوو، لە رەشت و ئاکارى پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) چونکە هیچ کەس ھىندەى ژن مێردى خۆى نانسى، ھەرودەك هیچ کەسش بەقەدەر مێرد، ژنى خۆى نانسى و شارەزای ھەلسو کەوتى نى، ئنجا دايکمان عائيشە دەلى: پىغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) ھەرگىز سەرپشک نەکرەو، لە نىوان دوو کاراندا، مەگەر ئاسانەکەى ھەلباردو، ئەگەر گوناح نەبوو، ئەگەر گوناھ بوو، ئە ھەموو کەس لى دوورتر بوو.

۴- ھەرودەها پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) دەفەر موی: {يَسْرُوا وَلَا تَعْسُرُوا، وَبَشُرُوا، وَلَا تُنْفَرُوا} أخرجه البخاري برقم (۶۹)، ومسلم برقم (۱۷۳۴)، وأحمد برقم (۱۲۳۳۳)، وأبو داود برقم (۴۸۳۵).

واتە: ئاسانکەربن و وە زەحمەت خەر مەبن و، مۆژدەدەر بن و، سەلەمىنەرودە مەبن.

کەچى ھەندىک مەسۇلمان ھەن، رىک پىچەوانەى ئەوێ پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) کار دەکەن!! بۆ وىنە: ئافەت ئەگەر بۆ خۆى مەترسىي ھەبوو، ئەوێ نەزەرى ھەرپامى لىبکرى، دەتوانى نىقاب بکات و، دەشتوانى نەیکات، بەلام ئەوان دەلین: دەبى ھەر نىقاب بکات! ھەرودەها لە ھەرشتىکى دیکەدا ھەر لایەنە قورسەکەى دەگرن!

بەرپێژ! ئەگەر مەزاجت تىک نەچوو، بۆچى ھەر بەدواى قورسەکاندا دەگەرپێ! نەخوا عز وجل وایفەرموو، نە پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) وایفەرموو؟! ئەوێ دايکمان عائيشە دەلى:

پیغه مبهه ر (صلی الله علیه وسلم) شتیك كه ههردووك لای بووین، کامه ی ئاسان بووه، ئه وه ی هه لئبژاردوه، جاری وابووه بوخوی کامه ی قورس بووه، ئه وه ی کردوه، به لام بو خه لك کامه ی ئاسان بووه، ئه وه ی هه لئبژاردوه.

سبحان الله! ئه و جوړه كه سانه ی كه هه میشه خه لك له قولله ی قاف ده كیشن و، ده یانه وئ دايم سه غله تیان بكن، كه چي بو خو یان نه ك هه ر ئاسان هه لئبژبژین، به لكو تووشی چه رامیش ده بن و، ده ربه ستیش نین! ئینسان ده بی بو خوی ئیش به عه زیمه ت بكات، به لام بو خه لك ئاسانكاریی بكات، ئه گه ر راست ده كه ی دینداری چاكی، بوخوت كامه عه زیمه ته، ئیش به وه بكه، شه و نوئز بكه، رۆژووی سونه ت چاك بگه ر، خوت له هه موو شتیكي گونا هه باركه رو عه ییباركه ر بپاریزه، به لام خه لك له قولله ی قاف مه كیشه و سه غله تیان مه كه!

۲۰۶

۵- له و باره وه با ئه م ده قه ش بیین: {عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ: {إِنِّي لَأَتَأَخَّرُ عَنْ صَلَاةِ الصُّبْحِ مِنْ أَجْلِ فَلَانٍ، مِمَّا يُطِيلُ بِنَا!} فَمَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) غَضِبَ فِي مَوْعِظَةٍ قَطُّ أَشَدَّ مِمَّا غَضِبَ يَوْمَئِذٍ فَقَالَ: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ مِنْكُمْ مُنْفَرِّقِينَ، فَأَيُّكُمْ أَمَّ النَّاسَ، فَلْيُوجِزْ فَإِنَّ مِنْ وَرَائِهِ الْكَبِيرَ، وَالضَّعِيفَ، وَذَا الْحَاجَةِ)} أخرجه البخاري برقم (۷۰۲) ومسلم برقم (۴۶۶).

ئه وو مسعود ده لی: پیاویك هاته لای پیغه مبهه ر (صلی الله علیه وسلم) گوتی: ئه ی پیغه مبهه ری خوا! من له نوئزی به یانیی دوا ده كه وم، به هو ی فلان كه سه وه {واته: ئیمامك بووه ئه و ده كه له رپوایه تی دیکه دا هاتوه، ناوی هی ناوه، به لام لی ره ناویان نه برده،

بۇ ئەوھى نەبىتە غەيبەت، لەبەر ئەوھى نوپۇزى بەيانىمان زۆر
 بۇ درېژ دەكاتەوھ {هەلبەتە لەم پوژگارەدا، زۆربەى ئىمامەكان،
 نوپۇزەكان هەلدەپرووزكىتن! بەلام بۇ وینە: رەنگە سوورەتى (بەقەرە)ى
 هەمووى لە نوپۇزى بەيانیدا خویندىی { دەلى: پیغمبەر (صلی الله
 علیه وسلم) ئاموژگارىی کردین، هیچ کاتیک نەمبینوھ لەکاتی
 ئاموژگاریدا ئاوا توورە بووبی، وەك ئەو پوژرە بینیم، دواىی
 فەرمووی: خەلکینە! هەتانه خەلک دەسلەمىنیتەوھو دوورى دەخاتەوھ،
 هەر کامیک لەئىوھ پېشنوپۇزى بۇ خەلک کرد، با نوپۇزەكەى بەکورتیی و
 پوختیی بکات، چونکە لە پشیتەوھ پیاوی بەتەمەن هەیهو، هى کەم
 تەمەن هەیهو، هى خاوەن کاریش هەیه.

The banner promotes the AliBapir mobile application. It features a central image of a man in a military-style uniform. Text in the banner includes:

- Top left: "پاڤاپىر ئاپىلىك مەكتەپى مەسئۇلى ئالىي باپىر" (AliBapir Official School Director Ali Bapir)
- Top right: "AliBapir" with a Facebook icon.
- Middle left: "archive.org/details/@alibapir" with a download icon.
- Middle right: "AliBapir" with a YouTube icon.
- Bottom left: "AliBapir" with Google Play and App Store logos and QR codes.
- Bottom right: "پاڤاپىر ئاپىلىك مەكتەپى مەسئۇلى ئالىي باپىر" (AliBapir Official School Director Ali Bapir) with social media icons and QR codes.
- Center: "www.alibapir.com" and "www.alibapir.com" in Persian script.

سیژده بیه م

پوو خووشیی و زمان شیرینی و نهرم و نیانی

ته مهش یه کی دیکه یه له ره وشته کانی تهو مسولمانانه ی که به دوا ی پیغه به ری خاتهم (صلی الله علیه وسلم) که وتوون و، به دوا ی هاوه لانی به ریژ و خزمانی دلسوزی و خه لیفه راشیده کانی خوا لییان رازی بی، که وتوون.

با لهو باردهو ته م دهقانه بکهینه جیی سه رنج و رامانمان:

۱- خوا سبحانه و تعالی له سوورده تی (آل عمران) ثایه تی (۱۵۹) دا، ده فهرمو ی:

﴿فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِنْ لَمْ يَكُنْ فَطَا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَأَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ﴾ (۱۵۹)

واته: (ته ی پیغه مبه ر! (صلی الله علیه وسلم)) تو به هو ی به زببی خواوه، بو یان نهرم بووی (بو هاوه لانت) و ته گهر هاتبا و قسه رهق و دل رهق بووا ی، له ده ورت ده پرژان.

۲- له سوورده تی (البقرة) ثایه تی (۸۳) دا، خوا ده فهرمو ی:

﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ (۸۳)

واته: قسه ی چاک له گهل خه لك بکه ن.

۳- پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموی: {الْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ} أخرجه البخاري برقم (۲۸۲۷)، ومسلم برقم (۱۱۱).

واته: قسه ی خوش خیره و پاداشتی هیه.

۴- هه وردها پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموی: {لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِطَعَّانٍ، وَلَا بِلَعَّانٍ، وَلَا الْفَاحِشِ الْبَذِيءِ}، أخرجه البخاري في الأدب المفرد برقم (۳۱۲) وأحمد برقم (۱۹۷۷)، والترمذي برقم (۳۸۳۹)، والترمذي برقم (۱۹۷۷) والطبراني برقم (۱۰۴۸۳)، وصححه الألباني.

واته: ئیماندار تانه دهر و، له عنهت کهه و، زمان شری جیو فروش نیه.

۲۰۹ براو خوشکانم! با ههتا بۆمان ده کری، هه موومان خۆمان رایینین له سهه قسه و وشه ی جوان، ته عبیری به نه زاکهت، ده بی ئینسان خۆی پیاریزی له له عنهت کردن و، زۆر خۆی پیاریزی له تانه لیدانی خه لک، ئیماندار ده بی دم پاک بی.

۵- دیسان پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) هه ره له و باره وه ده فهرموی: {إِنَّ الرِّفْقَ لَا يَكُونُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ، وَلَا يُنْزَعُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا شَانَهُ} رواه مسلم برقم (۲۵۹۴).

واته: نه رم و نیانی له هیچ شتی کدا نابی، مه گهر جوانی ده کات و، له هیچ شتی کیش دوور ناخریته وه، مه گهر ناشیرینی ده کات.

نه رم و نیانی و هییدی و مهنیدی، ته وه نیه تو ناحهق بو خه لک بکهیه حق و، حه قیان بو بکهی به ناحهق، نا! یان حه لالیان بو حه رام بکهی و، حه رامیان بو حه لال بکهی! به لکو نه رم و نیانی

ټه وديه كه حه قيان پي بلي، به لام به شيويه كي جوان، هه ليه كيش
كه له سهرني، بويان روون بكيه وه، به لام به شيويه كي جوان، نهك
به شيويه كي سله مينه ره وه.

٦- هه روه ها پيغه مبه ر (صلي الله عليه وسلم) ده فهرموي: {لَا
تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا، وَلَوْ أَنْ تَلْقَى أَحَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ} رواه مسلم برقم
(٢٦٢٦).

واته: هيچ شتيك له چاكه به كه م مه گره، ته گره ټه ونددهش بي
كه به رووي خو شه وه بگيه برايه كه ي خوت.

هه ليه ته بو خوشكه كه ي خوت هه روايه، به لام ليړه دا دياره
مه جليس مه جليسي پياوان بووه، ټه وده تان لي تيك نه چي! زور له
فهرمايشته كان كه پيغه مبه ر (صلي الله عليه وسلم) باسي پياو
دهكات، باسي برا دهكات، له بهر ټه وديه كه مه جليسه كه مه جليسي
پياوان بووه، ته گره نا جاري واش هه يه، باسي ثافره تانيشي كرده،
كه كور مه جليسه كه گشتي بووه.

به لي روو خوشي و قسه خوشي و گهش و گولي له گه ل
خه لكدا، يه كيكه له سيفه ته بنه ر ټييه كاني پيغه مبه ر (صلي الله
عليه وسلم) او، ټيمهش كه شويكه وتووي ټه وين و، ټوممه تي ټه وين،
ده بي وايين.

چواردہیہم

پۆشینى عەيب و عارى خەلك و، مشوور لى خواردنيان و
جيبه جى كردنى پيداويستيهه كانيان

ئەم ئاكارى چوار دەيەم و كۆتاييه: دەگونجى چەند رەوشت و
خەسلەتییكى بەرزو پەسند لە خویدا كۆبكاتهو، گرنگ ئەودیه
مسولمان دەبی هەول بەدات عەيب و عارى خەلك، ئەك دەرەخات،
بەلكو ئەگەر هەشیان بی، بیوشی، مادام حەقی خەلكیى دیکه
تیدا زایه نابى، و، مادام یاسایهك یان سزایه کی شرعیی تیدا زایه نابى،
هەرودها هەول بەدات: مشووریان لى بخاوا، ئەگەر پيداويستيهه کیان
هەبوو، پى جيبه جى بکری، بۆیان جيبه جى بکات.

با تەماشایه کی ئەم دەقە موبارەکانە بکەین:

١- خوا سبحانە وتعالی لە سوورەتی (الحج) ئایەتی (٧٧) دا، دەفەرموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَعْبُدُوا رَبَّكُمْ
وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

واتە: ئەى ئەوانەى بڕواتان هیناوه! ركووع بەرن و، سەجدە بەرن و،
پەرودرد گارتان پەرستن و، چاکە بکەن، بەلكو سەرفراز بن.

دیاره چاکە بکەن (وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ) هەموو جوړەکانى سود
بەخەلك گەياندن، دەگریتهو.

۲- لهو باره وه فه رمایشتی پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) زور زورن، یه کیک له وانه ده فه رموی: {الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ، لَا يَظْلِمُهُ، وَلَا يُسْلِمُهُ، مَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ، كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ، وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً، فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهَا كُرْبَةً مِنْ كُرْبٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ} أخرجه البخاري برقم (۴۴۲)، ومسلم برقم (۲۵۸۰).

واته: مسولمان برای مسولمانه {ههروهك مسولمان خوشکی مسولمانه}، سته می لی ناکات و ته سلیمیشی ناکات {نه بوخوی سته می لی ده کات، نه ته سلیمی زالمیکیشی ده کات، که پشتی به ریدات: زالمه که سته می لی بکات}، هه رکه سیك پیوستی برایه کی مسولمانی جیه جی بکات، خواش پیوستی نهو جی به جی ده کات و، هه رکه سیك خه میك له مسولمانیک بره وینتی، خوا خه میك له خه مه کانی روژی قیامه تی لی ده ره وینتی و، هه رکه سیك مسولمانیک بیوشی، خوا له روژی دوا پیدا عه بیی ده پوشی.

چهند موژده یه کی خوشه! که سمان نیه عه بیمان نه بی، نه گهر خوا عه بیمان بیوشی، به وهی که عه بیی مسولمان ده پوشین، نه وه نیعمه تیکی گه ورده یه.

۳- له فه رمایشتیکی دیکه دا، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فه رموی: {حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتٌّ، قِيلَ مَا هُنَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ، إِذَا لَقِيتُهُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ، وَإِذَا دَعَاكَ فَأَجِبْهُ، وَإِذَا اسْتَنْصَحَكَ فَانْصَحْ لَهُ، وَإِذَا عَطَسَ فَحَمِدَ اللَّهَ فَشَمِّتْهُ، وَإِذَا مَرَضَ فَعُدْهُ، وَإِذَا مَاتَ فَاتَّبِعْهُ} أخرجه مسلم برقم (۲۱۶۲).

واته: مافی مسوّلمان له‌سه‌ر مسوّلمان، شه‌شن {لیره‌دا باسی شه‌شیانی کردوه، له‌ شوینی دیکه‌دا باسی پی‌نج ده‌کات، له‌ شوینی دیکه‌دا باسی زیاتر ده‌کات، به‌ پیی مه‌قام پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) باسی کردوه، ته‌گه‌رنا مافی مسوّلمان له‌سه‌ر مسوّلمان زیاتریشه، به‌لام به‌هه‌ر حال لیره‌دا شه‌شی باس کردوون}.

گوترا: ته‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا کامانه‌ن؟

فه‌رمووی:

۱- ته‌گه‌ر پیی گه‌یشتی سلاوی لی بکه {هه‌ول‌بده تو ده‌ست پیشخه‌ربه}.

۲- ته‌گه‌ر بانگی کردی وه‌لامی بده‌وه {نه‌ک هه‌ر بو بانگیشت و نان خواردن، هه‌رکه بانگی کردی، ئیشینکی به‌تو بوو، وه‌لامی بده‌وه به‌ پیی توانای خوٚت}.

۳- ته‌گه‌ر راویژی پی کردی، دلسوزیی بو بنوینه {ته‌گه‌ر داوای رای توی کردو راویژی پی کردی، چی بو ته‌و دلسوزییه، ته‌وه‌ی پیشانبده}.

۴- ته‌گه‌ر پژمی و ستایشی خوی کرد، تو‌ش بلی: (یرحمک الله).
{ته‌وه (تشمیت)ی پی د‌لین}.

۵- ته‌گه‌ر نه‌خو‌ش بوو سه‌ردانی بکه.

۶- ته‌گه‌ر مردیش، شوین جه‌نازه‌که‌ی بکه‌وه.

۴- کۆتا فهرمایشته که له پیغه مبه ره وه (صلی الله علیه وسلم) دهیه یین لهو باره وه، ئەم فهرموودهیه: {مَنْ لَا يَرْحَمِ النَّاسَ، لَا يَرْحَمُهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ} أخرجه البخاري برقم (۷۳۷۶)، ومسلم برقم (۲۳۱۹).

واته: هه ره که سی به زهیی به خه لکدا نهیه ت، خواش به زهیی پییدا نیه ت.

برا و خوشکه به ریزه کان!

لێره کۆتاییمان هینا به کتیی نۆیه می ئەم مه وسووعهیه: {به رهو باشتر تینگه یشتن و پیگه یشتن}.

ئنجا به ریزان! ئەم زانینه بۆ توانینه، ده بی ئەم حالێ بوونه، بکهینه حال، خوا یارمه تییمان بدات، هه ول بدهین: هه رچی ده یزانین بیتوانین، هه رچی که وهک هیلله گشتیه کانی جه ماوه ری مسولمانان: بنه ما فیکریه کانی، بنه ما ئیمانیی و عه قیدهیه کانی، بنه ما ئاکاریی و رهوشتیه کانی زۆرینه ی مسولمانانی شوینکه وتووی پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم)، خویندوو مانه و گوی بیستی ده بین و ده یزانین، هه ول بدهین جیه جیی بکهین، خوا پشتیوان بی، ته و جار مانای وایه ئیمه له سه ره ئەم زانیارییه و به م زانیارییه به هره مه ندین، ته گه رنا به خوا هه ر زانیارییه ک کاری پینه که ی، له سه ری قه رزدار ده بیه وهو، هه ر زانستیک کاری پینه کری، به ره که تیشی نابی، ته جره به ی بکهن! مه سه له یه ک فیربه، وه ره فیری خه لکی دیکه ی بکه، له میشتکتدا ده چه سپی، به لام که کارت پی نه کردو، کارلیکت له گه لدا نه کرد، ورده ورده له میشتکتدا نامینی و له بیرت ده چیتته وه، خوا لهو که سانه مان بگپری که هه رچی ده یزانین، کاری پی بکهین و، خۆمانی پی له خوا نزیک بخه ینه وه، پشی خۆمانی پی چاک بکهین، ئنجا کۆمه لگا و ده ورو به رمانی پی چاک بکهین.

نیوه‌رۆک

- پیشه‌کی و ڕۆی خو‌شکردن..... ۹
- به‌شی یه‌که‌م: پیناسه‌ی په‌وشت و ئاکاری به‌رزو په‌سند له‌ پ‌وانگه‌ی
شاره‌زایانی زمان و زاراوه‌کانه‌وه..... ۱۳
- به‌شی دووهم: گرنگی و پ‌یگه‌ و پایه‌ی په‌وشت و ئاکاری به‌رزو په‌سند... ۲۷
- به‌لگه‌ی یه‌که‌م: باسی مه‌دح و ستایشی سیفه‌ته‌ به‌رز و په‌سنده‌کانی خوا... ۳۰
- به‌لگه‌ی دووهم: باسی مه‌دح و ستایشی سیفه‌ته‌ به‌رز و په‌سنده‌کانی
فریشه‌ته‌کانی خوا..... ۳۳
- به‌لگه‌ی س‌یه‌م: باسی مه‌دح و ستایشی سیفه‌ته‌ به‌رزو په‌سنده‌کانی
پ‌یغه‌مبه‌ران (سه‌لامی خوايان ل‌یب‌ی)..... ۳۵
- به‌لگه‌ی چواره‌م: باسی مه‌دح و ستایشی سیفه‌ته‌ به‌رز و په‌سنده‌کانی
پ‌یغه‌مبه‌ری خاته‌م (صلی الله علیه وسلم)..... ۴۲
- به‌لگه‌ی پ‌ینجه‌م: باسی مه‌دح و ستایشی چه‌ند سیفه‌ت‌یک‌ی به‌رزو په‌سندی
هاوه‌لانی به‌ر‌یزخوا ل‌ییان پ‌ازی ب‌ی..... ۴۷
- به‌لگه‌ی شه‌شه‌م: خوا‌ی په‌روه‌ردگار به‌نده‌ چاکه‌کانی خو‌ی به‌ په‌وشته‌
جوان و په‌سنده‌کان پ‌یناسه‌ ده‌کا..... ۵۰
- به‌لگه‌ی هه‌وته‌م: چه‌ند فه‌رمووده‌یه‌کی پ‌یغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم).... ۵۳
- چ مسو‌لمان‌یک له‌نیو مسو‌لماناندا باشته‌؟..... ۵۶
- به‌لگه‌ی هه‌شته‌م: په‌وشت جوانیی دروشم و نیشه‌نه‌ی پ‌ار‌یزکاران (متقین) و
چاکه‌کاران (محسنین)..... ۵۷

- به‌لگه‌ی نۆیه‌م: په‌وشتی جوان و مه‌زنی پی‌غه‌مبه‌ری خوا، به‌لگه‌ و ئیسپاتی
 راستیه‌تی..... ۵۸
- به‌لگه‌ی ده‌یه‌م: په‌وشت جوانیی مایه‌ی نیزیکیی و خو‌شویسترانه‌له‌ لایه‌ن خواو
 پی‌غه‌مبه‌ره‌وه‌و، نیشانه‌ی چاکیی ئینسان و کامل بوونی ئیمانی‌شیه‌تی... ۶۰
- به‌لگه‌ی یازده‌م: په‌وشت و خووی به‌رز و په‌سند، هاوتای ته‌قوایه‌و چاکترین
 هو‌کاری چوونه‌ به‌ه‌شته‌..... ۶۲
- به‌شی سییه‌م: ته‌نجام و به‌ره‌می ئاکار و په‌وشتی به‌رزو په‌سند..... ۶۵
- به‌ره‌می یه‌که‌م: ته‌ده‌ب و په‌وشتی به‌رز و جوان، به‌لگه‌ و نیشانه‌ی
 ئیمانی ته‌واوه‌..... ۶۸
- به‌ره‌می دووه‌م: وه‌ده‌سته‌ینانی ئامانج و مه‌به‌ستی ئیرانی پی‌غه‌مبه‌ری
 خوا (صلی الله علیه وسلم)..... ۷۰
- به‌ره‌می سییه‌م: هه‌میشه‌ له‌ خواپه‌رستی و طاعت دابوون و، قورس
 بوونی تا ته‌رازووی خیرو چاکه‌..... ۷۲
- به‌ره‌می چواره‌م: ته‌ده‌ب و په‌وشتی په‌ندو په‌سند، ته‌وه‌یه‌ که‌ بابای
 په‌وشت به‌رز، سه‌رجه‌م یاساو به‌ها به‌رزه‌کانی ئیسلام له‌ خویدا
 به‌رجه‌سته‌ ده‌کات..... ۷۳
- به‌ره‌می پینجه‌م: خوا له‌گه‌ل بوون و به‌ به‌ه‌شت شاد بوون..... ۷۵
- به‌ره‌می شه‌ه‌م: خووو په‌وشتی جوان و په‌سندی مسولمانان، ده‌بیته
 مایه‌ی توکم‌یی و پته‌ویی کو‌مه‌ل و کو‌مه‌ل‌گایان..... ۷۷
- به‌ره‌می هه‌وته‌م: مرو‌فی په‌وشت و خوو جوان، به‌خته‌وه‌رو ئاسووده‌یه‌و،
 نه‌عه‌ییداری لای خه‌لک و، نه‌ گونا‌حباری لای خوایه‌..... ۷۹
- به‌شی چواره‌م: چو‌ن په‌وشت و ئاکاری جوان ده‌زانین و وه‌ده‌ست ده‌ه‌نین؟... ۸۳

- ده‌سپیک ۸۵
- ئه‌و ریگیانه‌ی په‌وشت و ئاکاری به‌رز و په‌سندیان پی و ده‌ده‌ست دی. ۸۸
- ریگیای یه‌که‌م: کارلیک کردن له‌گه‌ل کتییی خوادا: به‌خویندنه‌وه‌و تیگه‌یشتن و جیبه‌جی کردن، (التَّعَامُلُ مَعَ كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى: تِلَاوَةً، وَفَهْمًا، وَتَطْبِيقًا). ۸۸
- ریگیای دووه‌م: شوین پی هه‌لگرتنی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و خو‌پازاندنه‌وه به‌په‌وشت و ئاکاره به‌رزو جوانه‌کانی ۹۵
- ریگیای سییه‌م: کردنه سه‌رمه‌شقی ئه‌و که‌سانه‌ی که له‌سه‌ر ریازی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) پویشتون، چ له‌هاوه‌لانی به‌پریزی، چ له‌زانایان و پی‌شه‌وایانمان په‌زاو په‌حمه‌تی خویان لیبی ۱۰۰
- ریگیای چواره‌م: هاوه‌لایه‌تی کردن و نزیکیی کردنی چاکان ۱۰۱
- ریگیای پینجه‌م: په‌ند وه‌رگرتن له‌هه‌لان ۱۰۴
- ریگه‌ی شه‌شه‌م: په‌ند وه‌رگرتن له‌هه‌له‌ی خه‌لکی ۱۰۶
- ریگیای هه‌وته‌م: له‌گه‌ل خو‌دا تیکو‌شان ۱۰۸
- ریگیای هه‌شته‌م: پاراستنی ته‌مه‌ن و ئه‌ندامه‌کان و سامان و زانست، له‌شتی بن‌هووده‌و پووچ و خراب ۱۱۲
- ریگیای نویه‌م: لیپرسینه‌وه له‌گه‌ل خو‌دا کردن و، به‌سه‌ر هه‌له‌و په‌لان دا رانه‌بوردن ۱۱۴
- ریگیای ده‌یه‌م: مامو‌ستایه‌کی زاناو به‌سو‌ز، یان دو‌ست و براده‌ریکی دانا و دل‌سو‌ز ۱۱۷
- به‌شی پینجه‌م: بازنه و بواره‌کانی په‌وشتی به‌رز و په‌سند ۱۱۹
- ده‌سپیک ۱۲۱
- بازنه‌ی یه‌که‌م: په‌یوه‌ندیی له‌گه‌ل خوادا ۱۲۳

۲۱۷

- بازنه ی دووهم: په یوه ندی له گه ل خو تدا..... ۱۱۴
- بازنه ی سییه م: په یوه ندی له گه ل خه لک دا..... ۱۱۵
- به شی شه شه م: سه رزمیرکی خیرای سی جوړه سه ره کییه کانی، په وشت و
 ټاکاری به رزو په سند..... ۱۱۹
- بازنه ی یه که م: په وشته بڼه په تییه کان..... ۱۳۱
- بازنه ی دووهم: ټاکاره مه عنه و ییه کان..... ۱۳۲
- بازنه ی سییه م: په وشته کو مه لایه تییه کان..... ۱۳۷
- به شی حه وته م: چوارده (۱۴) په وشتی بڼه په تییه جه ماوه ری مسولمانان... ۱۴۳
- به رای..... ۱۴۵
- یه که م: جه ماوه ری مسولمانانی شوینکه وتووی پیغه مبه ر (صلی الله
 علیه وسلم) و هاوه لان و بڼه ماله و خه لیفه کانی: باشتړینی خه لکن بو
 کو مه لگاو ده ورو به ریان..... ۱۴۸
- دووهم: دانانی په وشتی به رز و ټاکاری په سند، به به شیخ له دینداری و
 به ره می ټیمان..... ۱۵۱
- سییه م: فه رمان به په سندو پیگری له ناپه سند..... ۱۵۴
- چوارهم: فه رمان به ری بو حوکمرانان له سنووری په سند (معروف) داو،
 دلسوژی و هاوکاری بو نواندنیان..... ۱۵۸
- پیښهم: به ریز و سوز و به زهی و خوشه ویستییه وه، پیکه وه مامه له کردن..... ۱۶۱
- شه شه م: ته نیا لایه نگیری کردنی حه ق و راستی و دادگری..... ۱۶۵
- حه وته م: خو پاراستن له شانازی کردن به هر ناوو نیشانیکه وه، جگه له
 ئیسلام و مسولمانه تی..... ۱۶۸
- زاراوه ی (ته هلی سوننه ت و جه ماعت) و نازناوی سه له فی:..... ۱۷۱

هه‌شته‌م: خۆپاک و چاک‌کردنی به‌رده‌وام (تزکیة النفس) ٧٨
 نۆیه‌م: دنیا به‌که‌مگرتن و دواپۆژ هه‌لبژاردن (الزهد فی الدنيا وإیثار
 الآخرة) ١٩١
 ده‌یه‌م: گرنگی‌دان به‌ کۆمه‌لگا، سوور بوون له‌سه‌ر دابین‌کردنی
 به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی ١٩٥
 یازده‌یه‌م: ته‌بابی و گونجاوی (الألفة والإنسجام) ٢٠٠
 دوازده‌یه‌م: هه‌لبژاردنی ئاسانی له‌بازنه‌ی شه‌ریعه‌تداو، خۆ و خه‌لك سه‌غله‌ت
 نه‌کردن ٢٠٤
 سی‌زده‌یه‌م: پروو خۆشی و زمان شیرینی و نهرم و نیانی ٢٠٨
 چواره‌یه‌م: پۆشینی عه‌یب و عاری خه‌لك و، مشوور لی خواردنیان و
 جیبه‌جی‌کردنی پێداویستییه‌کانیان ٢١١

راگه‌یاردنی مه‌کتبه‌ی ماموستا عه‌لی بابێر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عه‌لی بابێر AliBapir

عه‌لی بابێر AliBapir

که‌تالی

راگه‌یاردنی مه‌کتبه‌ی ماموستا عه‌لی بابێر

رہ دوست بہ ریزی
درد سخی بہ رگی جہ ماہری سلطانان

به دريځايي ميځووي به شمږ، يه ځيک له کيښه همر ځموره به ده ځممن چاره سمر ځراوه ځاني، بريڼي بووه له دوانغيڼي (ازدواجي) ځي مروځه ځان به ځستي و، به تاييغت چيني ځو ځمپان و بريار به ده ستي ځو ځم ځاي ځان، له نيوان: ځسه و ځرده وه، يان وتار و په فتار يان داو، ځمليک ځسه و وتاري باشيان لن يي ستراون، بلم ځم بوزيږي ځرده وه و په فتاري دزيو و نا ځوليان لن بينراون و، پنده ځاني:

- 1- دوورکوژی نیزیک خەسار،
 - 2- پوالت جوانی نیوهرۆک وێران،
 - 3- بە حملوا حملوا دەم شیرین نابێ،
- بەسەر حالتهکەیان دا چەسپاون.

بۆيەش ئېمە لەم كىتپەدا، لە ھەوت بەشاند، ھەولەدەھەين بۇ زياتر
ناساندنى پىيازى راستو پوونى جەماوهرى مسوئمانانى، دريژە پيدەرى
پىيازى پىغەمەرى كۇتايى موحەممەد (صلی اللہ علیہ وسلم)، دواى
ئەمەي باسى ھەر كام:

(بنما گشتیه کانیاں) و (تابیه تمه ندیه فیکریی و ئیمانییه کانیاں) مان کردن، باسی:
{پهوشتیرزیی}یشیان بکهین، وهک دروشمی زهقو سمره کیس پی ناسرائیلان.

www.alibapir.net

نوسینگی ته فیسیر

يُؤْ بِلَاوَكِرْدَنهوه

ههولير - شه قامی . ۳مه تری ته نیشته مناره ی جوړی

 /TafseerOffice

+964 750 818 08 66

www.al-tafseer.com

tafseeroffice@yahoo.com

www.alibapir.com